

# LECCIONARI

I (A)

EN LLENGUA VALENCIANA

PER ALS DUMENGES I FESTES DEL SENYOR  
-ANY A -

## Presentació

En 1980, l'associació cristiana Amunt el Cor publicava el Leccionari en Llengua Valenciana per als Dumenges i Festes del Senyor, treball d'un destacat equip de sacerdots i seglars valencians encapçalats pel que fora el seu fundador i president, el sacerdot, canonge i erudit valencià Josep Alminyana i Vallés. La Societat d'Amadors de les Glòries Valencianes Lo Rat Penat el va reeditar en abril de 2007, afegint-li els texts de les misses en llengua valenciana de Sant Vicent Ferrer i de la Mare de Deu dels Desamparats, aprovats per Roma en 1983.

Com molt be dien els seus primer editors, *“este volum únicament té caràcter privat i és, per tant, per a us particular. Els seus texts no són típics ni oficials, ni tampoc pretenen ser-ho; sabem que això no és de la nostra competència, sino exclusivament de la Santa Sèu. Ab este volum, igual com ab els atres llibres anteriorment editats, oferim un nou element de treball pastoral als nostres capellans i religiosos de la Província Eclesiàstica Valentina preocupats pel be integral del nostre poble fidel i, cóm no, també a la nostra Jerarquia, per si el vol tindre en conte, com a una possible i sincera aportació i ajuda, a l'hora de preparar els texts litúrgics típics i oficials definitius en Llengua Valenciana.”*

En el número extraordinari 3465 del Bolletí Oficial de l'Arquebisbat de València, es varen publicar les Constitucions del Sínode Diocesà de València (2019-2021). En el punt 12 de l'Undècima proposta, *Iglesia, cultura, educación y sociedad*, a on es tracta el tema *El “valenciano” o lengua valenciana: una realidad en la vida social y eclesial*, se demana a l'Arquebisbe, en comunió en els Bisbes sufragàneus de Sogorp-Castelló i d'Oriola-Alacant, que *“den los pasos necesarios para constituir los grupos de trabajo para la traducción valenciana de los textos litúrgicos más allá de polémicas y de intereses no eclesiales que sirvan a la comunión que se expresa, de suyo, en la celebración litúrgica”* i que *“se proceda, por el bien pastoral y de una Iglesia evangelizadora, a esta versión valenciana de los textos litúrgicos oficiales cuanto antes. Y habrá de tenerse muy en cuenta que este tema no se mezcle con implicaciones o intromisiones políticas”*. I el punt 20 afig: *“cumpliéndose lo establecido en el canon 838 del CIC”* (Còdic de Dret Canònic), el qual diu que l'ordenació de la sagrada llitúrgia depén exclusivament de l'autoritat de l'Iglésia, també en quant a les traduccions dels texts llitúrgics.

El capítol II, punt 48, de la Constitució *Sacrosanctum Concilium* sobre la Sagrada Llitúrgia, que parla sobre l'Eucaristia, diu: *“Per tant, l'Iglésia, en diligent recapte, procura que els cristians no assistixquen a este misteri de fe com a estranys i muts espectadors, sino que comprenent-lo be a través dels ritos i oracions, participen conscients, piadosa i activament en l'acció sagrada, siguen instruïts en la paraula de Deu.”* Mentres es porten a terme els treballs per a esta edició oficial, en la que esperem prevalga, junt ad este esperit del *Concili Vaticà II*, el consens necessari entre les diferents sensibilitats llingüístiques per a procurar un text pròxim al poble i assumible per tots els fidels de parla valenciana, la Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes ha cregut convenient fer una nova edició del Leccionari en Llengua Valenciana estructurada en tres volums: Leccionari I (A), Leccionari I (B) i

Leccionari I (C), d'acort en la nova numeració dels Leccionaris de la Missa de la *Conferència Episcopal Espanyola*, la qual, en la presentació dels nous Leccionaris en castellà, expressa el seu fi: que els nous volums tinguen una numeració més coherent, en la que el número I es indicatiu del *Leccionari dominical* del denominat *Propi del Temps*, i les lletres A-B-C que l'acompanyen fan referència al respectiu cicle anual al que correspon el llibre.

Aprofitant la nova edició, s'han corregit errors de les edicions anteriors, actualisant el text segons la Nova Gramàtica de la Llengua Valenciana i el Diccionari General de la Llengua Valenciana. S'han corregit per tant, a banda d'alguns errors en les cites bíbliques, uns atres de tipo ortogràfic i també lèxic. Per eixemple, s'ha minimisat l'us de la preposició 'ab', considerant-la només en aquells casos en que pot presentar confusió l'us de la preposició 'en', si be, en el context de la teologia cristiana es prou habitual este cas.

S'ha canviat també el criteri de reduir el tamany de la lletra en aquells versículs de llectura optativa que s'havia adoptat per a evitar un excessiu número de pàgines en la seua edició en paper (la presentació en tres volums diferents fa innecessari este criteri). En esta nova edició, les llectures que tenen una versió optativa més breu se situen a continuació de la versió llarga, introduïdes pel text *O be, més breu*, fent referència a la cita corresponent als versículs que conté realment.

DUMENGES D'ADVENT

## DUMENGE I D'ADVENT

### PRIMERA LLECTURA

*El Senyor reunit a tots els pobles en la pau eterna del Regne de Deu*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 2, 1-5

Visió d'Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem:

Al final dels temps s'alçarà sòlida la lloma de la Casa del Senyor; serà la més alta de totes les de la serra, elevada per damunt de les montanyes. Totes les nacions afluiran i vindran pobles numerosos, dient:

«Vingau, pugem a la lloma del Senyor, a la casa del Deu de Jacop. Ell nos ensenyarà els seus camins i caminarem per les seues sendes; perquè de Sió vindrà la llei, i de Jerusalem, la paraula del Senyor.»

Ell serà el pacificador de les nacions, el jure de pobles numerosos. De les espases faran relles, i esporgadores, de les llances. No alçarà l'espasa ningun poble contra un altre, ni s'entrenaran mai més en fer la guerra.

Vine, Casa de Jacop; caminem a la llum del Senyor.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 121, 1bc-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R./: Cf.1)**

**R./** Anem alegres a la casa del Senyor.

Quina alegria quan me digueren:

«Anem a la casa del Senyor».

Ya han aplegat els nostres peus  
als teus llindars, Jerusalem. **R./**

Allí és a on pugen les tribus,  
les tribus del Senyor.

Segons la costum del poble d'Israel,  
per a alabar el sant nom del Senyor.

Allí estan els tribunals de la justícia,  
i el tro de la Casa de Davit. **R./**

Desigeu la pau a Jerusalem:

«Vixquen segurs els qui et volen,

hi haja pau dins dels teus murs

i abundància en els teus palaus». **R./**

Per amor dels meus germans i companys  
vaig dir: «La pau estiga dins de tu».  
Per la Casa del Senyor, el nostre Deu,  
«te desige tot el be». **R./**

## SEGONA LLECTURA

*La nostra salvació està prop*

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Roma **13, 11-14a**

Germans:

Doneu-vos conte del moment que estem vivint; ja és hora de despertar-vos perquè ara tenim la salvació molt més prop que quan començarem a creure per la fe.

La nit està avançada, ja s'acosta el dia; deixem les obres pròpies de la foscor i equipem-nos en les armes de combatre a plena llum. Comportem-nos dignament, com si fora a ple dia. Fòra les orgies i les borracheres; res de luxúria ni de vicis; res de baralles ni d'enveges. En lloc de tot això, revestiu-vos de Jesucrist, el Senyor.

Paraula de Deu.

### **Aleluya Sal 84, 8**

**R./** Aleluya. Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada i dona-nos la teua salvació. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Vigileu i estigau preparats*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **24, 37-44**

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«Quan vinga el Fill de l'home, passarà com en temps de Noé. Des d'abans del diluvi fins que Noé va entrar en l'arca, la gent no deixà de menjar ni de beure i els hòmens i les dones se casaven; però, quan manco s'ho esperaven, arribà el diluvi i se'ls endugué a tots. Això mateix passarà quan vinga el Fill de l'home: hi haurà dos hòmens treballant junts en el camp: a u se l'enduran i a l'atre el deixaran; dos dones estaran molent al mateix temps: a una se l'emportaran i a l'atra la deixaran.

Per tant, vigileu, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Ya podeu comprendre que si l'amo de casa sabera a quina hora de la nit hauria d'arribar el lladre, se quedaria vigilant i no li deixaria assaltar sa casa. Per això estigau també vosatres preparats perquè, quan manco vos ho penseu, aplegarà el Fill de l'home».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE II D'ADVENT

### PRIMERA LLECTURA

*Farà justícia al pobre*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 11, 1-10

Eixe dia:

Naixerà un rebrot de la soca de Jessé, i de la seua raïl brotarà un plantó. Sobre ell reposarà l'esperit del Senyor: esperit de sabiduria i d'enteniment, esperit de consell i de fortalea, esperit de pietat i de sant temor de Deu. S'inspirarà en el temor del Senyor.

No enjuïciarà segons les apariències, ni decidirà per lo que senta dir; farà justícia al pobre, sentenciarà rectament a favor del desvalgut. La seua boca ferirà, com un assot, al violent; en l'alé dels seus llavis farà morir al malfactor.

Armarà de justícia la seua cintura i la fidelitat serà el seu cenyidor.

Conviurà el llop en el corder, la pantera jaurà en el cabrit, el vedell i el lleó pasturaran junts i un chiquet, només, els guardarà. La vaca menjarà en l'orsa, i les seues cries se tombaran juntes; el lleó menjarà palla com el bou. Els chiquets jugaran junt al cau de l'escurçó i les criatures ficaran la mà dins de l'amagatall de la serp. Per tota la meua montanya sagrada no farà res de mal ningú: perque tota la terra estarà plena de la ciència del Senyor, com d'aigua està plena la mar.

Eixe dia el rebrot de Jessé s'alçarà dret com a senyera dels pobles: les nacions el buscaran i el lloc a on el guarden serà famós.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 71, 1-2. 7-8. 12-13. 17 (R./: Cf.7)**

**R./** Que florixca la justícia en els seus dies  
i la pau abunde eternament.

Oh Deu, dona al rei la teua rectitut,  
i al príncip, la teua justícia.  
Que el rei governe el teu poble en equitat,  
i que siga just en els humils. **R./**

Que florixca el benestar en els seus dies,  
i abunde la pau, més durable que la lluna.  
Que domine des d'una mar a l'atra mar,  
i des del Gran Riu a l'extrem de la terra. **R./**

Lliurarà als pobres que reclamen,  
als afligits i als qui no tenen defensor.  
S'apiadarà dels dèbils i dels indigents  
i salvarà la vida dels humils. **R./**

Que es perpetue el seu sant nom,  
i la seua fama dure com el sol;  
que tots els pobles siguen beneïts en ell,  
i que tots el proclamen benaventurat. **R./**

## **SEGONA LLECTURA** *Jesucrist salva a tots els hòmens*

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Roma **15, 4-9**

Germans:

Tot lo que diuen les Escritures va ser escrit per a ensenyança nostra, per a que, entre la nostra paciència i el consol que donen les Escritures, mantingam sempre viva l'esperança. Que Deu, font de tota paciència i de consol, vos concedisca estar tots d'acort com correspon als cristians; per a que, tots junts i en un mateix cor, alabeu al Deu i Pare de nostre Senyor Jesucrist.

Per tant, accepteu-vos els uns als atres, com Crist vos va acceptar per a glòria de Deu. En això vullc dir que Crist se va fer servidor dels judeus per a mostrar la fidelitat de Deu, complint les promeses fetes als Patriarques; i, per una atra banda, acull també als atres pobles per a que alaben a Deu per la seua misericòrdia, com ho diu l'Escritura: «T'alabaré en mig de les nacions i cantaré alabances al teu nom».

Paraula de Deu.

**Aleluya Lc 3, 4cd. 6**

**R./** Aleluya. Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seues sendes. Tot lo món contemplarà la salvació de Deu. **R./** Aleluya.

## **EVANGELI** *Feu penitència perque el Regne de Deu està prop*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **3, 1-12**

En aquells dies, començà Joan Batiste a predicar en el desert de Judea, dient: «Convertiu-vos, perque el Regne de Deu està prop.» Este és aquell que va anunciar el Profeta Isaïes quan va dir: «Una veu crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu-li les sendes».



Joan anava vestit de pèl de gamell, en una correja de couro en la cintura, i s'alimentava de llangostes i mel del bosc.

I acodia a escoltar-lo molta gent de Jerusalem, de tota la Judea i de la vall del Jordà; confessaven els seus pecats, i ell, en el riu Jordà, els batejava. Pero a molts fariseus i saduceus, que venien per a que els batejara, els dia:

«Raça d'escurçons, ¿quí vos ha ensenyat a escapar-vos del castic imminent? Demostreu en bones obres la vostra conversió. I no vos confieu pensant que "Abraham és el nostre pare", perque vos dic que d'estes pedres Deu és capaç de traure fills d'Abraham. Ya està l'astral tocant la soca de l'arbre, i tot arbre que no done bon fruit serà tallat i tirat al fòc.

Yo vos batege en aigua per a que vos convertiu; pero ve darrere de mi u que és més poderós que yo; tant, que yo no soc digne de portar-li les sandàlies. Ell vos batejarà en Esperit Sant i fòc. Ell ya té la forca en la mà per a aventar l'erada; arplegarà el blat en el graner, i en la palla farà una foguera que sempre ardirà».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE III D'ADVENT «GAUDETE»

### PRIMERA LLECTURA *Deu en persona vindrà i nos salvarà*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 35, 1-6a. 10

El desert i la terra erma s'alegraran, esclatarà d'alegria l'estepa i s'obrirà com la flor del lliri, exultant de goig i d'alegria. Té la glòria d'El Líban, la bellea del Carmel i del Saron; ells voran la glòria del Senyor i l'esplendor del nostre Deu.

Enfortiu les mans dels dèbils, enrobustiu els genolls dels vacilants; digau als de cor acovardit: «Sigau valents, no tingau por; ací teniu al vostre Deu que va a fer justícia; ve ell en persona a rescabalar-se i vos salvarà.

Se desapegaran els ulls dels cegos, les orelles dels sorts s'obriran, saltaran els coixos com els cervos, i la llengua dels muts cridarà de goig.

I tornaran els qui el Senyor ha rescatat. Entraran en Sió cantant cançons: d'alegria eterna, els qui van al cap davant; de goig i felicitat, els qui els segueixen, i ya no hi haurà mai més ni penes ni aflicció.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial** 145, 6c-7. 8-9a. 9bc-10 (R./: Cf. Is 35, 4)

**R./** Vine a salvar-nos, Senyor.

*O be:* Aleluya.

El Senyor se manté sempre fidel,  
fa justícia als oprimits,  
i dona pa als famolencs.  
El Senyor llibera als detinguts. **R./**

El Senyor dona la vista als cegos,  
el Senyor adreça als qui han caigut,  
el Senyor ama als qui són justs,  
el Senyor guarda als forasters. **R./**

El Senyor manté a l'orfe i a la viuda  
i també capgira els camins dels qui fan el mal.  
El Senyor regna eternament;  
és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Persevereu, que la vinguda del Senyor està prop*

Lectura de la carta de sant Jaume **5, 7-10**

Germans, tingau paciència, mentres espereu que vinga el Senyor. Mireu còm el llaurador confia arreplegar la preciosa collita de la terra, mentres espera pacientment les pluges primerenques i les tardanes. Tingau paciència també vosatres, persevereu, perque la vinguda del Senyor està prop.

Germans, no vos queixeu els uns dels altres per a no ser condemnats. Mireu que el juge ja està a la porta. Germans, com un eixemple de sofriment i de paciència teniu als profetes que van parlar en nom del Senyor.

Paraula de Deu.

**Aleluya Cf Is 61, 1 (Lc 4, 18ac)**

**R./** Aleluya. L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*¿Eres tu el qui ha de vindre o n'hem d'esperar a un altre?*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu **11, 2-11**

En aquell temps:

Joan, quan va saber, en la presó, les obres que feia Crist, envià a dos dels seus discípuls a preguntar-li: «¿Eres tu el qui ha de vindre o n'hem d'esperar a un altre?».

Jesús els respongué: «Aneu a contar a Joan lo que esteu veent i sentint: els cegos hi veuen i els coixos caminen, els lleprosos queden nets i els sorts senten, els morts resuciten i als pobres se'ls anuncia l'Evangeli de la salvació. I ¡feliços els qui no s'escandalisen de mi!».

Tan pronte com se n'anaren els enviats de Joan, Jesús se posà a parlar d'ell a la gent, dient: «¿Qué vau eixir a vore en el desert? ¿una canya sacsada pel vent? ¿Esperàveu trobar-vos a un home ben vestit? Els qui visten be viuen en els palaus dels reis. ¿Qué esperàveu trobar si no? ¿un profeta? Sí, vos dic, i més que un profeta. Este és aquell de qui diu l'Escritura: «Mira, yo envie davant de tu al meu embaixador per a que et prepare el camí». Vos assegure que no hi ha ningú naixcut de dona més gran que Joan Batiste; si be el més chicotet en el Regne del Cel és més gran que ell».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE IV D'ADVENT

### PRIMERA LLECTURA

#### *La Verge tindrà un fill*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 7, 10-14

Per aquells dies:

El Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, Deu teu, una senyal, be en les profunditats de l'abisme o be dalt del cel».

Acaz respongué: «No en demanaré cap; no vullc tentar al Senyor».

Deu afegí: «Casa de Davit, escolta: ¿no hi ha prou de cansar als hòmens, que també vols cansar a Deu? Puix el Senyor, pel seu conte, vos donarà una senyal. Mireu: la verge concebrà i donarà a llum un fill, al qui de nom li posarà Emmanuel, que vol dir: 'Deu-ab-nosatres'».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 23, 1b-2. 3-4ab. 5-6 (R./: Cf. 7c i 10b)**

**R./** Va a entrar el Senyor,  
que és el Rei de la glòria.

Del Senyor és la terra i tot lo que l'ompli,  
el món i els qui l'habiten;  
ell l'ha fonamentat sobre la mar  
i l'ha afiançat sobre els rius. **R./**

¿Quí pujarà a la montanya del Senyor  
o s'estarà en el recint sagrat?:  
El qui té les mans sense culpa  
i el cor ben net. **R./**

Este és el qui obtindrà la benedicció del Senyor  
i la justificació de Deu, el seu salvador.  
Estos són els qui venen a buscar-lo,  
els qui venen a buscar la presència del Deu de Jacop. **R./**

**SEGONA LLECTURA**  
*Jesucrist, del llinatge de Davit, és el Fill de Deu*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 1, 1-7

Soc Pau, servidor de Jesucrist; Deu m'ha cridat a ser apòstol, destinat a anunciar l'Evangeli de la salvació. Este Evangeli de Deu, promés ya pels seus profetes en les Escritures Santes, se referix al seu Fill naixcut del llinatge de Davit, i constituït, per l'Esperit Sant, Fill de Deu, en virtut de la seua resurrecció de la mort: Jesucrist, nostre Senyor. Per Ell, i per a glòria del seu nom, he rebut este dò i esta missió: fer que tots els pobles responguen a la fe. I entre ells esteu també vosatres, cridats per Jesucrist.

A tots els de Roma, predilectes de Deu, cridats a formar part del seu poble sant, vos desige la gràcia i la pau de Deu, Pare nostre i de Jesús, el Senyor.

Paraula de Deu.

**Aleluya Mt 1, 23**

**R./** Aleluya. La Verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel, que vol dir: «Deu-ab-nosatres». **R./** Aleluya.

**EVANGELI**  
*Jesús naixerà de Maria, l'esposa de Josep, fill de Davit*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 1, 18-24

Jesús, el Messies, vingué al món d'esta manera:

Maria, sa mare, estava compromesa per a casar-se en Josep; i resultà que, abans de viure junts en matrimoni, ella concebé un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espós, que era un home bo, volent evitar-li la deshonra pública, se propongué desfer en secret el compromís matrimonial.

Mentres ell s'ho pensava, se li aparegué en ensomis un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de Davit, no tingues por d'endur-te a ta casa a Maria com a muller. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; tindrà un fill, i tu li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats al seu poble».

Tot açò va passar per a que es complira lo que el Senyor havia anunciat per boca del profeta: «La verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel», que vol dir «Deu-ab-nosatres».

Quan Josep se despertà, complí lo que l'àngel del Senyor li havia manat, i l'acceptà com a muller seua.

Paraula del Senyor.

TEMPS DE NADAL

25 de decembre

NADAL  
MISSA DE LA VIGÍLIA

*Les llectures següents se llegiran en la missa que se celebra la vesprada del dia 24 de decembre, be abans de les I vespres de Nadal, be en acabant.*

PRIMERA LLECTURA  
*El Senyor t'amarà*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 62, 1-5

Per amor de Sió no vullc callar, per amor de Jerusalem no descansaré fins que aparega la seua justícia com l'aurora i la seua salvació flamege com una antorcha encesa.

Els atres pobles voran la teua justícia, tots els reis voran la teua glòria i et posaran de nou un nom designat per la boca del Senyor. Seràs una corona magnífica en les mans del Senyor, i una diadema real en la palma del teu Deu.

Ya no et podran dir mai més «L'Abandonada», ni a la teua terra, «La Devastada»; a tu et diran «La Preferida», i a la teua terra, «La Desposada», perquè el Senyor te preferix a tu i tindrà marit la teua terra.

Com un jove es casa en la seua núvia, aixina et prendrà per esposa qui t'haja reconstruït; l'alegria que té el marit en la seua dòna la tindrà el teu Deu en tu.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial** 88, 4-5. 16-17. 27 i 29 (R./: Cf. 2a)

**R./** Senyor, cantaré eternament la teua misericòrdia.

He fet aliança en els meus elegits,  
jurant a Davit, el meu servent:  
«T'he creat per a sempre una dinastia,  
mantindré per tots els sigles el teu tro». **R./**

Senyor, feliç el poble que sap glorificar-te,  
que camina a la llum de la teua presència;  
el teu nom és el seu goig de cada dia,  
i la teua justícia, el seu orgull. **R./**

Ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,  
el meu Deu i la roca que em salva».  
Li mantindré per a sempre el meu amor  
i la meua aliança en ell serà perpètua. **R./**

**SEGONA LLECTURA**  
*Sant Pau dona testimoni de Crist, el Fill de Davit*

Lectura dels Fets dels Apòstols **13, 16-17. 22-25**

Troband-se en Antioquia de Pisídia, Pau s'alçà en la sinagoga, feu senyal de silenci en la mà i digué:

Israelites i vosatres els qui creeu en Deu, escolteu-me. El Deu del poble d'Israel elegí als nostres pares i, quan vivien com a forasters en Egipte, els va fer un poble immens i els tragué d'allí en el poder del seu braç.

Més tart els donà a Davit per rei, de qui va fer esta alabança: «He trobat que Davit, fill de Jessé, és un home com el que desija el meu cor, que durà a terme tot lo que em proponc». Com ho havia promés, de la seua descendència Deu va traure per a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans d'ell, vingué Joan, com a precursor, predicant a tot el poble d'Israel un batisme que li servira com a senyal de conversió. Pero Joan, a punt d'acabar la seua vida, dia: «¿Quí penseu vosatres que soc yo? No soc el qui espereu; darrere de mi en ve un atre, a qui no mereixc deslligar-li les sandàlies».

Paraula de Deu.

**Aleluya**

**R./** Aleluya. Demà les culpes seran borrades de la terra i el Salvador del món serà el nostre rei. **R./** Aleluya.

**EVANGELI**  
*Genealogia de Jesús, el Messies, fill de Davit*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu **1, 1-25**

Genealogia de Jesús, el Messies, fill de Davit, fill d'Abraham:

Abraham va ser el pare d'Isaac; Isaac, de Jacop; Jacop, de Judà i dels seus germans; Judà va ser el pare de Fares i Zaré, i la mare d'ells fon Tamar. Fares va ser el pare d'Hesron, i Hesron ho va ser d'Aram. Aram va ser pare d'Aminadap; Aminadap, de Nahason; Nahason, de Salmon, i Salmon, de Booz; la mare de Booz fon Rahap. Booz va ser el pare d'Obet, i la mare d'Obet fon Rut. Obet va ser el pare de Jessé, i Jessé, el pare del rei Davit.

Davit va ser el pare de Salomó, naixcut de la dona d'Uries; Salomó va ser el pare de Roboam; Roboam, d'Abies; i Abies, d'Asà. Asà fon el pare de Josafat; Josafat, de Joram; Joram, d'Ozies; Ozies, de Joatam; Joatam, d'Acáz; i Acáz, d'Ezequies. Ezequies va ser el pare de Manassés; Manassés, d'Amós; Amós, de Josies; i Josies, de Jaconies i dels seus germans, en temps de la deportació a Babilònia.

Despuix de la deportació, Jaconies va ser el pare de Salatiel; Salatiel, de Zorobabel; Zorobabel, d'Abihut; Abihut, d'Eliaquim; i Eliaquim d'Azor. Azor fon el pare de Sadoc; Sadoc, d'Aquim; i Aquim, d'Elihut. Elihut va ser el pare d'Eleazar,



Eleazar, de Matan; i Matan, de Jacop.

Finalment Jacop fon el pare de Josep, l'espós de Maria, de la qual naixqué Jesús, que és el Messies.

En total, per tant, hi hagué catorze generacions d'Abraham fins a Davit; unes atres catorze, de Davit fins a la deportació a Babilònia; i catorze més, de la deportació fins al Messies.

Jesús, el Messies, vingué al món d'esta manera:

Maria, sa mare, estava compromesa per a casar-se en Josep; i resultà que, abans de viure junts en matrimoni, ella concebé un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espós, que era un home bo, volent evitar-li la deshonra pública, se propongué desfer en secret el compromís matrimonial.

Mentres ell s'ho pensava, se li aparegué en ensomis un àngel del Senyor que li digué; «Josep, fill de Davit, no tingues por d'endur-te a ta casa a Maria com a muller. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; tindrà un fill i tu li has de posar el nom de Jesús, perque ell salvarà dels pecats al seu poble».

Tot açò va passar per a que es complira lo que el Senyor havia anunciat per boca del profeta: «La verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel», que vol dir «Deu-ab-nosatres».

Quan Josep se despertà, complí lo que l'àngel del Senyor li havia manat, i l'acceptà com a muller seua; i sense haver tingut entre ells relacions matrimonials, va nàixer el fill, al qual Josep li posà el nom de Jesús.

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 1, 18-25

Jesús, el Messies, vingué al món d'esta manera:

Maria, sa mare, estava compromesa per a casar-se en Josep; i resultà que, abans de viure junts en matrimoni, ella concebé un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espós, que era un home bo, volent evitar-li la deshonra pública, se propongué desfer en secret el compromís matrimonial.

Mentres ell s'ho pensava, se li aparegué en ensomis un àngel del Senyor que li digué; «Josep, fill de Davit, no tingues por d'endur-te a ta casa a Maria com a muller. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; tindrà un fill i tu li has de posar el nom de Jesús, perque ell salvarà dels pecats al seu poble».

Tot açò va passar per a que es complira lo que el Senyor havia anunciat per boca del profeta: «La verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel», que vol dir «Deu-ab-nosatres».

Quan Josep se despertà, complí lo que l'àngel del Senyor li havia manat, i l'acceptà com a muller seua; i sense haver tingut entre ells relacions matrimonials, va nàixer el fill, al qual Josep li posà el nom de Jesús.

Paraula del Senyor.

## MISSA DE MIJANIT

### PRIMERA LLECTURA

*Se nos ha donat un fill*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 9, 1-6

El poble, que caminava en la foscor, ha vist una gran llum; una llum resplandí per als qui vivien en un país tan negre com la mort. Els vas omplir de goig i d'una alegria immensa; s'alegren davant de tu com els segadors en acabar la sega, com fan festa els vencedors quan se repartixen el botí. Perque has fet astelles el jou que l'oprimia, el bastó que duya als muscles, i l'agullada de l'arreador; tot ho has fet trossos com en el dia de Madian. Perque el calcer del soldat que chafa fort i la túnica chopada en sanc seran consumits, aliment del fòc.

Perque un chiquet nos ha naixcut, se nos ha donat un fill que porta al muscle l'insígnia de l'imperi, i Deu l'ha nomenat: «Conseller-maravellós», «Deu-fort», «Pare-sempitern», «Príncip-de-la-pau». Serà immens el seu principat, i sense condicions ni fi, la seua pau, quan s'assentarà en el tro de Davit i quan el seu regne serà fonamentat i sostingut, des d'ara i per a sempre, sobre el dret i la justícia. Açò és lo que farà el zel del Senyor del món.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 95, 1-2a. 2b-3. 11-12. 13 (R./: Cf. Lc 11)**

**R./** Hui nos ha naixcut un salvador,  
que és el Messies, el Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou,  
canteu al Senyor per tota la terra;  
canteu al Senyor, beneïu el seu nom,  
anuncieu de dia en dia que nos ha salvat. **R./**

Proclameu tots els dies la seua victòria,  
conteu als pobles la seua glòria,  
i els seus prodigis, a totes les nacions. **R./**

Que el cel s'alegre, i la terra faça festa,  
que brame la mar en tot lo que es mou;  
que exulten els camps en tot lo que hi ha en ells  
i ballen de goig els arbres de la selva. **R./**

Hem vist que ve el Senyor,  
que ve a governar la terra;  
Ell regirà tot el món en justícia,  
i tots els pobles, en la seua fidelitat. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*S'ha manifestat l'amor de Deu, que vol salvar a tots els hòmens*

Lectura de la carta de sant Pau a Tit **2, 11-14**

Germans:

Ya s'ha fet visible l'amor de Deu, que du la salvació a tots els hòmens, i nos ensenya a renunciar a l'impietat, a les passions desordenades d'este món i a viure, ya des d'ara, una vida de sobrietat, d'honradea i de pietat, mentres esperem que es complisca feliçment la nostra esperança: la manifestació de la glòria de Jesucrist, Deu gran i salvador nostre. Ell mateix se sacrificà per nosatres per a rescatar-nos de l'esclavitut del pecat i fer de nosatres un poble seu, ben net i elegit, entregat del tot a fer el be.

Paraula de Deu.

**Aleluya Lc 2, 10-11**

**R./** Aleluya. Vos anuncie una gran alegria: hui vos ha naixcut un salvador, que és el Messies, el Senyor. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Hui nos ha naixcut un salvador*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **2, 1-14**

Per aquells dies, l'emperador August de Roma publicà un edicte ordenant que es fera el cens de tots els habitants del seu imperi. Quan se va fer este primer empadronament, Quirini era governador de Síria. Per a complir l'edicte, tots havien d'anar a inscriure's a la població d'a on descendia cada u.

Per això Josep, que era de la casa i família de Davit, va pujar des de Nazaret de Galilea a Judea, al poble de Davit, nomenat Belem, per a inscriure's en Maria, la seua esposa, que esperava un fill.

Mentres estaven allí, se van complir els dies del part i Maria va donar a llum al seu fill, el primogènit; li posà els bolquers i el gità en un pesebre perque no havien trobat hostage en l'hostal.

En la mateixa comarca, vivint al ras, hi havia uns pastors que velaven, guardant de nit les seues rabetes. De sobte se'ls aparegué un àngel del Senyor i la resplendor de la glòria del Senyor els omplí de llum. Els pastors se van esglayar moltíssim. Pero l'àngel els va dir: «No tingau por, perque vinc a dur-vos una bona notícia, que omplirà d'una gran alegria a tot el poble: hui, en la ciutat de Davit, vos ha naixcut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les senyes per a que el reconegau són estes: trobareu al chiquet en bolquerets i gitat en un pesebre». En aquell mateix instant s'uní a l'àngel una multitud d'uns atres àngels del cel que alabaven a Deu i cantaven:

«Glòria a Deu en lo alt del cel, i pau en la terra als hòmens que ama el Senyor».

Paraula de Senyor.

*En les misses que se celebren el dia de Nadal s'utilitzaran les llectures ací anotades; no obstant açò, per raons pastorals se podran elegir també les llectures més aptes d'una de les tres misses.*

## MISSA DE L'ALBA

### PRIMERA LLECTURA

*El teu salvador està ací*

Lectura del llibre del profeta Isaïes **62, 11-12**

Escolteu lo que el Senyor fa oir fins a l'extrem de la terra:

«Digau a la ciutat de Sió: Mira: el teu salvador ya està ací; l'acompanya el premi de la seua victòria i el precedix la recompensa dels seus trofeus. A vosatres vos diran «El-poble-sant», «Els-redimits-del-Senyor»; i a tu te diran «La-de-l'enamorat», «La-ciutat-no-abandonada».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 96, 1 i 6. 11-12**

**R./** Hui resplandix una llum per a nosatres:  
nos ha naixcut el Senyor.

El Senyor és rei: que la terra goge  
i s'alegren les illes innumerables.  
El cel pregona la seua justícia,  
i tots els pobles contemplen la seua glòria. **R./**

La llum apunta per als honrats,  
i l'alegria, per als sincers de cor.  
Alegreu-vos, justs, ab el Senyor,  
enaltiu el recort del seu sant nom. **R./**

### SEGONA LLECTURA

*Deu nos salva per la seua misericòrdia*

Lectura de la carta de sant Pau a Tit **3, 4-7**

Germans:

Ara ya s'ha fet patent la bondat i l'amor que Deu, salvador nostre, té als hòmens. Ell nos ha salvat, no en virtut dels nostres mèrits, sino per pura bondat seua; i ho ha fet a través de l'aigua, que nos fa nàixer de nou, i nos renova en l'acció de l'Esperit Sant, que Deu ha abocat a mans plenes sobre nosatres per mig de Jesucrist, el nostre Salvador. Aixina, justificats per la seua gràcia, som ya hereus de la vida eterna que des d'ara tenim dret a esperar.

Paraula de Deu.

## Aleluya Lc 2, 14

R./ Aleluya. Glòria a Deu en lo alt del cel, i pau en la terra als hòmens que ama el Senyor. R./ Aleluya.

## EVANGELI

### *Els pastors trobaren a Maria i a Josep en el chiquet*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 2, 15-20

Quan els àngels se'n tornaren al cel, els pastors se dien els uns als altres: «Anem en seguida a Belem a vore això que ha passat i que el Senyor nos ha fet saber». Anaren corrent i trobaren a Maria, a Josep i al recent naixcut gitat en el pesebre. Havent-lo vist en els seus propis ulls, van contar tot lo que l'àngel els havia dit d'aquell chiquet.

I tots els qui ho escoltaven es meravellaven de lo que dien els pastors. Maria, per la seua part, conservava estos recorts en lo més íntim del seu cor i els meditava contínuament.

En acabant, els pastors se'n tornaren glorificant a Deu i alabant-lo per lo que havien vist i sentit; ya que tot ho van trobar com els ho havien anunciat.

Paraula del Senyor.

## MISSA DEL DIA

### PRIMERA LLECTURA

#### *D'un cap a l'atre de la terra voran la salvació del nostre Deu*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 52, 7-10

¡Quin goig sentir en les montanyes els passos del pregoner que anuncia la pau i la bona nova, que pregona la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Deu és rei»!  
¡Atenció!: els teus sentineles alcen la veu i criden, plens de goig, porque veuen, cara a cara, al Senyor que torna a Sió.

Canteu, ruïnes de Jerusalem. Alceu, totes, el crit d'alegria, porque el Senyor ha consolat al seu poble i ha redimit a Jerusalem. A la vista de tots els pobles el Senyor ha estés el seu braç sagrat, i, d'un cap a l'atre de la terra, tots voran la salvació del nostre Deu.

Paraula de Deu.

## **Salm responsorial 97, 1. 2-3ab. 3cd-4. 5-6 (R./: 3c)**

**R./** D'un cap a l'atre de la terra  
tots han vist la salvació del nostre Deu.

Canteu al Senyor un càntic nou,  
puix ha fet obres prodigioses;  
la seua dreta i el seu braç sagrat  
s'han fet en la victòria. **R./**

El Senyor anuncia la seua victòria  
i revela la seua justícia a les nacions.  
L'han mogut la misericòrdia i la fidelitat  
que li té a la Casa d'Israel. **R./**

D'un cap a l'atre de la terra,  
tots han vist la victòria del nostre Deu.  
Aclameu al Senyor, tots els de la terra,  
i esclateu en cants de goig i en ovacions. **R./**

Canteu al Senyor els vostres himnes,  
canteu-los al sò de les vostres citres;  
aclameu al Rei i Senyor  
al sò de trompetes i a toc de clarins. **R./**

### **SEGONA LLECTURA**

#### *Deu nos ha parlat en la persona del Fill*

Lectura de la carta als hebreus **1, 1-6**

En distintes ocasions i de moltes maneres, Deu antigament parlà als nostres pares per boca dels profetes; pero ara, en estos dies de l'etapa final, nos ha parlat en la persona del seu Fill, a qui l'ha constituït hereu de tot, per mig del qual ya havia dut al món a l'existència. I el Fill, que és resplandor de la glòria del Pare i image perfecta del seu ser, i que sosté l'univers en el poder de la seua paraula, en acabant d'haver-nos purificat dels pecats, compartix, en les altures, junt al tro de la majestat de Deu, el seu poder sobirà, i ocupa un lloc de valedor tant més superior al dels àngels com més incomparable és el títol que ha heretat.

Perque, en efecte, mai li ha dit Deu a cap dels àngels: «Tu eres el meu Fill, hui t'he engendrat»; ni tampoc: «Yo seré son Pare, i ell serà el meu Fill». Inclús, quan presenta al món al seu Fill primogènit, ordena: «Que tots els àngels de Deu se prosternen davant d'ell».

Paraula de Deu.

## Aleluya

R./ Aleluya. Naix la claror d'un dia sant: vingau, pobles, adoreu al Senyor; que hui ha baixat a la terra una gran llum. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*El qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres*

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 1-18

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

Més tart, Deu envià a un home que es dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots aplegaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Però a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

D'ell donà testimoni Joan, quan cridava: «Este és aquell de qui yo dia: El qui ve darrere de mi és més gran que yo, perque, abans que yo naixquera, ell ya existia».

De l'abundància de la seua plenitud tots nosatres hem obtingut gràcia sobre gràcia. Perque, mentres la Llei, Deu la donà per Moisés, la gràcia i la veritat nos han vingut per Jesucrist.

A Deu, ningú l'ha vist mai; el seu Fill únic, que és Deu i està en el sí del Pare, és qui nos l'ha donat a conèixer.

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 1-5.9-14 8

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor,

pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Però a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Paraula del Senyor.



## LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

*En el dumentge de dins de l'octava de Nadal, o be, si no n'hi ha, en el dia 30 de decembre.*

### PRIMERA LLECTURA *Qui creu en el Senyor honra a sos pares*

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 3, 3-7. 14-17a

És voluntat de Deu que els fills honren al pare i reconeguen els drets de la mare. Qui respecta al pare expia els pecats, qui honra a la mare es guanya un tesor. Els propis fills faran feliç al qui honra a son pare; quan rese, Deu l'escoltarà. Qui honra al pare viurà molts anys, qui creu a sa mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, cuida de ton pare en la seua vellea, no el mortifiques mentres vixca. Si es debilita el seu enteniment, sigues compassiu, tin paciència i no et burles d'ell, encara que estigues en plena força. Deu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en conte per a compensar els teus pecats.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 127, 1-2. 3. 4-5 (R./: 1)**

**R./** Feliços els qui temen al Senyor,  
i van seguint els seus camins.

Feliços els qui temen al Senyor,  
i van seguint els seus camins.  
Quan menges del fruit de les teues mans,  
seràs feliç i afortunat. **R./**

La teua dòna serà com una parra fecunda  
en l'intimitat de ta casa;  
i els fills, com plantons d'olivera  
al voltant de la teua taula. **R./**

Esta és la recompensa dels qui temen al Senyor.  
Que el Senyor te beneïxca des de Sió,  
i pugues vore prosperar a Jerusalem  
tots els dies de la teua vida. **R./**

**SEGONA LLECTURA**  
*Vida familiar en el Senyor*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses **3, 12-21**

Germans:

Revestiu-vos en els sentiments que convenen a la vostra vocació d'elegits de Deu, ja que Ell vos ha santificat i vos ha donat el seu amor: sigau compassius, bondadosos, humils, pacients i comprensius; aguanteu-vos els uns als altres i, quan algú tinga alguna queixa contra un altre, perdoneu-vos-la. El Senyor vos ha perdonat; perdoneu també vosatres. I per damunt de tot açò, ameu-vos, que l'amor és el coronament de la perfecció. Que la pau de Crist regne en les vostres vides; recordeu que ad esta pau vos ha cridat Deu per a formar part, com a membres, d'un sol cos. I sigau ben agraïts.

Que la paraula de Crist, en tota la seua riquesa, òmpliga els vostres cors, i instruïu-vos i aconselleu-vos els uns als altres en tota classe de doctrina. En el cor ben ple d'agraïment a Deu, canteu-li salms, himnes i càntics inspirats. En fi, tot lo que feu, be de paraula o be d'obra, feu-ho en nom de Jesús, el Senyor, dirigint, per ell, a Deu Pare l'acció de gràcies.

Dònes, sigau sumisses als vostres marits: este és el vostre deure de cristianes. Marits, ameu a la vostra dona i no sigau mai aspres en ella. Fills, cregau en tot als pares, perquè açò espera de vosatres el Senyor. Pares, eduqueu en molt de tacte als vostres fills per a que no es desanimen.

Paraula de Deu.

**Aleluya Col 3, 15a. 16a**

**R./** Aleluya. Que la pau de Crist regne en les vostres vides. Que la paraula de Crist, en tota la seua riquesa, òmpliga els vostres cors. **R./** Aleluya.

**EVANGELI**

*Pren al chiquet i a sa mare, i fuig en ells a Egipte*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu **2, 13-15. 19-23**

Quan ya el sabis d'Orient se n'havien anat, un àngel del Senyor s'aparegué en ensomis a Josep i li digué:

«Alça't, pren al chiquet i a sa mare, i fuig en ells a Egipte; queda't allí fins que yo t'ho diga, perquè Herodes buscarà al chiquet per a matar-lo.» Josep s'alçà, prengué al chiquet i a sa mare, i se n'anà de nit en ells a Egipte, a on se va quedar fins a la mort d'Herodes. Aixina es complí lo que havia dit el Senyor per mig del Profeta: «Vaig cridar al meu Fill per a que ixquera d'Egipte».

Quan Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en ensomis a Josep, allà en Egipte, i li digué: «Alça't, pren al chiquet i a sa mare, i torna-te'n a Israel; ya s'han mort els qui atentaven contra la vida del chiquet». Josep s'alçà, prengué al chiquet i a sa mare, i retornà a Israel.

Pero, quan va sentir dir que Arquelau regnava en Judea com a successor de son pare Herodes, va tindre por d'anar allí. I, novament avisat en ensomis, se retirà a Galilea, i se n'anà a viure a un poble nomenat Nazaret. D'este modo es complí lo que havien anunciat els profetes: que a Jesús li dirien el Nazaré.

Paraula del Senyor.

1 de giner  
OCTAVA DE NADAL

SOLEMNITAT DE LA MARE DE DEU

PRIMERA LLECTURA

*Interpondran el meu nom a favor del poble d'Israel, i yo el beneiré*

Lectura del llibre dels Números 6, 22-27

Per aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Parla a Aaron i als seus fills i dis-los: Beneireu al poble d'Israel en estes paraules: «Que el Senyor te beneïxca i et guarde, que et faça vore la claror de la seua mirada i s'apiade de tu; que el Senyor gire cap a tu la llum dels seus ulls i et done la pau».

Aixina interpondran el meu nom a favor dels fills d'Israel, i yo els beneiré».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial** 66, 2-3. 5. 6 i 8 (R./: 2a)

**R./** Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca.

Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca,  
que nos faça vore la claror de la seua mirada.  
La terra coneixerà els teus designis  
i tots els pobles voran la salvació. **R./**

Que s'alegren els pobles i canten de goig,  
perque tu riges el món en justícia,  
governes les nacions en rectitut  
i guies als pobles de la terra. **R./**

Que t'alaben les nacions, Senyor,  
que t'alaben al mateix temps tots els pobles.  
Que Deu nos beneïxca,  
i tots el veneren d'un cap a l'atre de la terra. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Deu envià al seu Fill, naixcut d'una dòna*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 4, 4 -7

Germans:

Quan se complí el temps de l'història, Deu envià al seu Fill, naixcut d'una dòna, naixcut baix del règim de la Llei, per a rescatar-nos del jou de la Llei, i obtindre-nos ya la condició de fills adoptius de Deu. I bona prova de que som fills és que Deu ha enviat als nostres cors l'Esperit del seu Fill, que crida: «¡Abbà! Pare». Per tant, ya eres fill i no esclau. I si eres fill, també eres hereu, per voluntat de Deu.

Paraula de Deu.

**Aleluya Hb 1, 1-2**

**R./** Aleluya. Deu antigament parlà als nostres pares per boca dels profetes, pero ara nos ha parlat en la persona del seu Fill. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Trobaren a Maria i a Josep en el chiquet. Passats huit dies,  
li posaren el nom de Jesús*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 2, 16 -21

En aquell temps:

Els pastorets anaren corrent a Belem i trobaren a Maria, a Josep i al recent naixcut gitat en el pesebre. Havent-lo vist en els seus propis ulls, van contar tot lo que l'àngel els havia dit d'aquell chiquet.

I tots els qui ho escoltaven se meravellaven de lo que dien els pastors. Maria, per la seua part, conservava estos recorts en lo més íntim del seu cor i els meditava contínuament. En acabant, els pastors se'n tornaren glorificant a Deu i alabant-lo per lo que havien vist i sentit; ya que tot ho van trobar com els ho havien anunciat.

Als huit dies, dugueren a circumcidar al chiquet i li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebera sa mare.

Paraula del Senyor.

## DUMENGE II DE NADAL

### PRIMERA LLECTURA

*La sabiduria de Deu habita en el poble que ell s'ha escollit*

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 24, 1-4. 12-16

La sabiduria es fa el seu propi elogi, se gloria en mig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, i es gloria davant dels seus eixèrcits; en mig del poble serà ben enaltida, i admirada en la reunió plena dels sants; li farà gran elogi la multitud dels elegits i entre els beneïts se proclamarà beneïda, en dir: «El Senyor de l'univers me donà una orde; el qui em va crear i em senyalà a ón havia de plantar la tenda, me digué: “Acampa entre els fills de Jacop, que siga Israel la teua heretat”.

M'ha creat abans del temps, des del principi, i no deixaré mai d'existir. Li done cult davant d'ell en la seua tenda santa, i m'ha establert en Sió; m'ha fet trobar repòs en la ciutat amada, i en Jerusalem eixercix el meu poder. M'he arraïlat en un poble ple de glòria, en la porció del Senyor, en la seua heretat».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial** 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R./: Jn 1, 14)

**R./** El qui és la Paraula es va fer home  
i plantà entre nosatres la seua tenda.

*O be:* Aleluya.

Glorifica al Senyor, Jerusalem,  
canta alabances al teu Deu, Sió.  
Ell és qui assegura les teues portes.  
qui beneïx als teus fills dins de tu. **R./**

Ell manté la pau dins del teu territori  
i t'assecia en la flor del blat.  
Ell envia órdens a la terra,  
i la seua paraula corre a pressa, no es deté. **R./**

Ell anuncia els seus plans als fills de Jacop,  
i als fills d'Israel, els seus preceptes i decrets.  
No ha obrat aixina en els atres pobles,  
ni els ha fet conéixer les seues decisions. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Deu nos ha destinat a ser fills seus per Jesucrist*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 1, 3-6. 15-18

Alabat siga Deu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, que nos ha beneït en Crist en tota classe de bens espirituals i celestials. Ell nos elegí en la persona de Crist abans de crear el món, per a que fórem irreprensibles als seus ulls, com correspon als ad Ell consagrats. Per amor nos destinà a ser adoptats com a fills seus per Jesucrist, per pura iniciativa de la seua benevolència. D'este modo, la grandea dels favors que nos ha concedit en el seu Fill benamat, se convertix en un himne d'alabança a la seua glòria.

Ara que tinc notícies bones de la vostra fe en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fi dels, yo no em canse de donar gràcies per vosatres, i vos recorde en les meues pregàries, demanant al Deu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare, a qui correspon tota la glòria, que vos concedisca una comprensió profunda i la seua revelació interior, per a que conegau de veritat quí és ell i que també allumene la mirada interior del vostre cor, per a que conegau quina és l'esperança a la qual vos ha cridat, i qué immensa és la glòria que oferix en herència al seu poble de sants.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cfr. 1 Tim 3, 16

**R./** Aleluya. Glòria a Tu, oh Crist, proclamat a tots els pobles; glòria a Tu, oh Crist, en qui creu el món. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*El qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 1, 1-18

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

Més tart, Deu envià a un home que es dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots aplegaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Pero a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

D'ell donà testimoni Joan, quan cridava: «Este és aquell de qui yo dia: El qui ve darrere de mi és més gran que yo, perque, abans que yo naixquera, ell ya existia».

De l'abundància de la seua plenitud tots nosatres hem obtingut gràcia sobre gràcia. Perque, mentres la Llei, Deu la donà per Moisés, la gràcia i la veritat nos han vingut per Jesucrist.

A Deu, ningú l'ha vist mai; el seu Fill únic, que és Deu i està en el sí del Pare, és qui nos l'ha donat a conèixer.

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 1-5.9-14

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Però a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Paraula del Senyor.



6 de giner

## EPIFANIA DEL SENYOR

### PRIMERA LLECTURA

*Sobre tu, Jerusalem, clareja, com l'alba, la glòria del Senyor*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 60, 1- 6

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teua llum, i sobre tu clareja, com l'alba, la glòria del Senyor. Mentre les tenebres rodegen la terra i espesses boires cobrixen les nacions, sobre tu clareja el Senyor i apareix la seua glòria.

Els pobles s'acosten a la teua llum i els reis busquen la claror de la teua albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots estos se reunixen per a vindre cap a tu; apleguen de llunt els teus fills, i duen als braços a les teues filles.

Tota radiant i meravellada voràs en el cor eixamplat cóm aboquen damunt de tu els tesors de la mar, i porten a ta casa les riqueses de les nacions. Te cobriran onades de gamells i de dromedaris de Madian i d'Efà; tots venen de Sabà portant or i incens i cantant les grandees del Senyor.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial** 71, 1-2. 7-8. 10-11. 12-13 (R./: Cf. 11)

**R./** Totes les nacions, Senyor, te serviran.

Oh Deu, dona al rei la teua rectitut,  
i al príncip, la teua justícia.  
Que el rei governe al teu poble en equitat  
i que siga just en els humils. **R./**

Que florixca el benestar en els seus dies,  
i abunde la pau, més durable que la lluna.  
Que domine des d'una mar a l'atra mar,  
i des del Gran Riu fins a l'extrem de la terra. **R./**

Els reis de Tarsís i de les illes li pagaran tribut,  
i els reis d'Aràbia i de Sabà li oferiran presents.  
Li faran homenage tots els reis  
i li serviran totes les nacions. **R./**

Lliurarà als pobres que reclamen,  
als afligits i als qui no tenen defensor.  
S'apiadarà dels dèbils i dels indigents,  
i salvarà la vida dels humils. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Ara Deu ha revelat que tots els pobles compartixen la mateixa promesa*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 3, 2-3a. 5-6

Germans:

Segurament ya sabeu que Deu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seua gràcia. Per revelació divina he conegut el pla secret amagat per Deu als hòmens de les generacions passades, i que ara, en canvi, l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes. Este és el pla secret: que des d'ara, per l'Evangelí, tots els pobles tenen part en la mateixa herència, són membres d'un mateix cos i compartixen la mateixa promesa en Jesucrist.

Paraula de Deu.

**Aleluya Mt 2, 2**

**R./** Aleluya. Hem vist cóm s'alçava la seua estrela i venim a presentar al Senyor el nostre homenage. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Venim de l'orient per a adorar al vostre rei*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 2, 1-12

Quan Jesús va nàixer en Belem de Judà, en temps del rei Herodes, vingueren de l'orient uns sabis que, en aplegar a Jerusalem, preguntaren: «¿A ón està el rei dels judeus recent naixcut? Hem vist cóm s'alçava la seua estrela i venim a presentar-li el nostre homenage».

El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir estes noves. Aixina que convocà als grans sacerdots i els mestres de la Llei, i els preguntà a ón havia de nàixer el Messies.

Els li respongueren: «En Belem de Judà, perque aixina ho va escriure el profeta: 'Tu, Belem de Judà, no eres de ninguna manera la més menuda entre les ciutats importants de Judà, perque de tu eixirà un caudill que serà pastor del meu poble Israel'».

A l'instant, Herodes cridà secretament als sabis i s'informà per ells del moment en que se'ls havia aparegut l'estrela. En acabant, els encaminà a Belem ab esta recomanació: «Aneu allí, busqueu ben be ad este chiquet i, quan l'hajau trobat, aviseu-me, perque yo també vullc presentar-li el meu homenage». Quan ixqueren de l'audiència del rei, els sabis se posaren en camí cap a Belem.

I l'estrela, que havien vist alçar-se, els anava guiant fins que es parà sobre el lloc a on estava el chiquet. Plens d'alegria, en seguir veent allí l'estrela, entraren en l'acte dins de la casa, i van vore al chiquet en Maria, sa mare. En seguida, postrats de

genolls davant d'ell, l'adoraren; i, obrint en acabant les arquetes dels seus tesors, li van oferir com a presents: or, incens i mirra.

Més tart, advertits en un ensomi de que no anaren més a vore a Herodes, se'n tornaren a la seua terra per un atre camí.

Paraula del Senyor.

Dumenge darrere del 6 de giner

## BATISME DEL SENYOR

### PRIMERA LLECTURA

*Ací teniu al meu servent, en qui s'ha complagut la meua ànima*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 42, 1-4. 6-7

Açò diu el Senyor:

«Ací teniu al meu servent, al qui yo ampare, al meu elegit, en qui yo m'he complagut. He posat en ell el meu Esperit per a que duga el dret a les nacions. No cridarà ni alçarà la veu, no es farà sentir pels carrers; no trencarà la canya badada, ni apagarà la flama de la mecha que vacila; promourà el dret en fortalea, sense desmai, sense titubejar, fins haver implantat el dret en la terra i les seues lleis, que les illes esperen.

Yo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, te prenc per la mà, t'he guardat i t'he fet aliança del poble, llum de les nacions, per a tornar la vista als ulls dels cegos, per a soltar de la presó als encadenats i lliberar del calabós als qui vivien en la foscor».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 28, 1a-2. 3ac-4. 3b i 9b-10 (R./: 11b)**

**R./** El Senyor beneïx al seu poble en la pau.

Aclameu al Senyor, fills de Deu,  
doneu al Senyor glòria i honor;  
tributeu al Senyor la glòria del seu nom,  
adoreu al Senyor davant de la seua esplendor sagrada. **R./**

La veu del Senyor ve sobre les aigües,  
el Senyor, sobre les aigües torrencials.  
La veu del Senyor és poderosa,  
la veu del Senyor està plena de majestat. **R./**

El Deu de la glòria fa sentir el seu tro poderós  
i en el seu palau tot canta: ¡Glòria!  
El Senyor té el soli en les aigües diluvials  
i s'assenta com a rei etern. **R./**

**SEGONA LLECTURA**  
*El Senyor va ungir a Jesús en l'Esperit Sant*

Lectura dels Fets dels Apòstols **10, 34-38**

Per aquells dies:

Pere prengué la paraula i va dir: «Ara veig clarament que Deu no fa diferències entre uns i atres; Deu acull a tot el qui creu en ell i fa el be, de qualsevol nacionalitat que siga.

Ell va dirigir la seua paraula al poble d'Israel, anunciant-li la bona nova de la pau per Jesucrist, que és el Senyor de tots.

Vosatres ya sabeu lo que ha passat últimament per tota la Judea, encara que la cosa començà per Galilea, despuix que Joan haguera predicat a la gent que es fera batejar. Me referixc a Jesús de Nazaret. Ya sabeu cóm Deu l'ungí en l'Esperit Sant i l'omplí del seu poder; cóm, per a on va passar, anava fent el be i donant la salut a tots els qui estaven oprimits pel dimoni, porque Deu estava ab Ell».

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cfr. Mc 9, 6

**R./** Aleluya. El cel s'obrí i es va sentir la veu del Pare: «Este és el meu Fill, el benamat, escolteu-lo». **R./** Aleluya.

**EVANGELI**

*Quan Jesús fon batejat, va vore que l'Esperit de Deu baixava damunt d'ell*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **3, 13-17**

En aquell temps:

Jesús anà des de Galilea al Jordà i es presentà a Joan per a que el batejara. Pero Joan intentava dissuadir-lo dient-li: «¿Tu vens a mi per a que et batege? Si soc yo qui necessita ser batejat per tu».

Jesús li respongué: «Deixa-ho aixina per ara; tu bateja'm. Devem complir tot lo que Deu ha dispost».

En aquell moment Joan se decidí a batejar-lo. I, una volta batejat, tan pronte com Jesús ixqué de l'aigua, se va obrir el cel, i Jesús va vore a l'Esperit de Deu que baixava com un colom i es posava damunt d'ell. I es va sentir una veu del cel que dia: «Este és el meu Fill, el benamat, en qui m'he complagut».

Paraula del Senyor.

*Darrere de la festa del Batisme del Senyor, fins al primer dumenge de Quaresma, comencen les llectures dels dumenges de durant l'any.*

DUMENGES DE QUARESMA

## DUMENGE I DE QUARESMA

### PRIMERA LLECTURA *Creació i pecat dels primers pares*

Lectura del llibre del Gènesis 2, 7-9; 3, 1-7

El Senyor Deu va modelar a l'home en fang de la terra, li bufà al nas un alé de vida i l'home es va convertir en un ser animat.

El Senyor Deu plantà un jardí en un lloc de l'orient, nomenat Edén, i va posar en ell a l'home que havia modelat. El Senyor Deu va fer brotar de la terra tota classe d'arbres que fan goig de vore i són bons de menjar; també plantà en mig del jardí l'arbre de la vida i l'arbre del coneiximent del be i del mal.

La serp era l'animal més astut de tots els que havia creat el Senyor Deu. I li parlà a la dona: «¿Cóm és que Deu vos ha dit que no mengeu de ningun arbre del jardí?».

La dona li respongué a la serp: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí; només del fruit de l'arbre que està en mig del jardí nos ha dit Deu: 'd'eixe no en mengeu, ni el toqueu, porque moríreu'».

La serp li replicà a la dona: «Res de morir-vos. Be sap Deu que, si algun dia en menjàreu, se vos obririen els ulls i seríeu com Deu, coneixedors del be i del mal».

La dona va vore que l'arbre era abellidor, que donava gust de vore'l, i sentí que li abellia porque donava coneiximent; collí el fruit, ne menjà i li'n va oferir al seu marit, qui també en menjà. A l'instant se'ls obriren els ulls als dos i es donaren conte de que anaven nuets; i varen cosir fulles de figuera per a fer-se uns cenyidors.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 50, 3-4; 5-6ab. 12-13. 14 i 17 (R./: Cf. 3a)**

**R./** Misericòrdia, Senyor, porque hem pecat.

Complany-te de mi, Deu meu, tu que tant me vols;  
tu que eres tan bo, borra les meues faltes;  
renta'm ben be de les meues culpes,  
i purifica'm dels meus pecats. **R./**

Ara reconec les meues faltes,  
i tinc sempre present els meus pecats.  
Contra tu, contra tu sol he pecat,  
i he fet lo que és roïn davant dels teus ulls. **R./**

Deu meu, crea en mi un cor ben pur  
i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.  
No em tires fòra de la teua presència,  
ni apartes de mi el teu esperit sant. *R./*

Torna'm el goig de la teua salvació,  
i que em sostinga el teu esperit magnànim.  
Obri'm, Senyor, els llavis,  
i la meua boca proclamarà la teua alabança. *R./*

## SEGONA LLECTURA

### *A on abundà el pecat, sobreabundà la gràcia*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma *5, 12-19*

Germans:

Per un home entrà el pecat en el món i, pel pecat, la mort; i la mort s'estengué a tots els hòmens perque tots varen pecar.

Pero, encara que abans de la llei, ya existia el pecat en el món, el pecat no s'imputava perque no hi havia llei. Puix, a pesar d'això, la mort regnà des d'Adam fins a Moisès, inclús sobre els qui no havien pecat en un delit com el d'Adam. El qual era figura del qui havia de vindre.

No obstant, no hi ha proporció entre la culpa i la gràcia; perque si, per la culpa d'un home només, van morir tots, molt més, gràcies a un sol home, Jesucrist, la gràcia i el dò de Deu se donaren a tots sense mida. I tampoc hi ha proporció entre la gràcia que Deu concedix i les conseqüències del pecat d'un sol home: la sentència contra u va acabar en condemna total; la gràcia davant de tants i tants pecats, acabà en amnistia.

Si per la culpa d'aquell, que era u a soles, la mort se va fer senyora de tots, molt més els qui rebixen sense mida el dò gratuït de l'amistat de Deu, viuran i regnaran, gràcies a u només, Jesucrist.

Resumint: si una sola culpa va ser la condemna de tots els hòmens, un acte de fidelitat d'un home només, va ser també la vida i la salvació de tots els hòmens. En efecte, si per la desobediència d'un sol home tots van ser constituïts pecadors, igualment, per l'obediència d'un home a soles, tots els hòmens seran justificats per Deu.

Paraula de Deu.



*O be, més breu:*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **5, 12.17-19**

Germans:

Per un home entrà el pecat en el món i, pel pecat, la mort; i la mort s'estengué a tots els hòmens perque tots varen pecar.

Si per la culpa d'aquell, que era u a soles, la mort se va fer senyora de tots, molt més els qui rebeixen sense mida el dò gratuït de l'amistat de Deu, viuran i regnaran, gràcies a u només, Jesucrist.

Resumint: si una sola culpa va ser la condena de tots els hòmens, un acte de fidelitat d'un home només, va ser també la vida i la salvació de tots els hòmens. En efecte, si per la desobediència d'un sol home tots van ser constituïts pecadors, igualment, per l'obediència d'un home a soles, tots els hòmens seran justificats per Deu.

Paraula de Deu.

**Verset abans de l'Evangeli Mt 4, 4b**

L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu.

**EVANGELI**

*Jesús dejuna quaranta dies i és tentat*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu **4, 1-11**

En aquell temps:

L'Esperit conduí a Jesús al desert per a que el dimoni el tentara. I en acabant de dejunar quaranta dies i quaranta nits, al final va sentir fam.

El tentador se li acostà i li digué: «Si eres Fill de Deu, digues que estes pedres se convertixquen en pans».

Jesús li respongué: «L'Escritura diu: “L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu”».

A continuació el dimoni se l'endugué a la Ciutat Santa, el posà dalt de la cornisa del temple i li digué: «Si eres Fill de Deu, tira't de dalt a baix, perque diuen les Escritures: “Deu encomanarà als seus àngels que cuiden de tu i et sostinguen en les seues mans, per a que els teus peus no entropen en les pedres”».

Jesús li digué: «També diuen les Escritures: “No tentaràs al Senyor, el teu Deu”».

Més tart, el dimoni se l'emportà a una montanya molt alta i, mostrant-li tots els regnes del món en la seua glòria, li digué: «Tot açò t'ho donaré si et prosternes i m'adores».

Pero Jesús li replicà: «Ves-te'n d'ací, Satanàs, perque l'Escritura diu: “Al Senyor, Deu teu, adoraràs i ad ell només li donaràs cult”».

A la fi el dimoni el deixà estar, i vingueren els àngels i es posaren a servir-lo.

Paraula del Senyor.

## DUMENGE II DE QUARESMA

### PRIMERA LLECTURA

#### *Vocació d'Abraham, pare del poble de Deu*

Lectura del llibre del Gènesis 12, 1-4a

Per aquells dies, el Senyor digué a Abram:

—«Ves-te'n de la teua terra, de la teua família i de la casa de ton pare cap a la terra que yo t'indique. Faré de tu un gran poble, te beneiré, i faré gran el teu nom, que servirà per a beneir. Beneiré als qui et beneïxquen, pero als qui et malaïxquen, els malairé. Totes les famílies del món se valdran de tu per a beneir-se». I Abram se n'anà com el Senyor li havia dit.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 32, 4-5. 18-19. 20 i 22 (R./: 22)**

**R./** Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres com ho esperem sempre de tu.

La paraula del Senyor és sincera  
i tot lo que fa és de veritat;  
ell ama el dret i la justícia,  
i la terra està plena del seus favors. **R./**

El Senyor té posats els ulls en els seus fidels,  
en els qui esperen en la seua misericòrdia,  
per a lliurar de la mort les seues vides  
i reanimar-los en temps de fam. **R./**

Tenim posada l'esperança en el Senyor:  
auxili nostre i escut que nos protegix.  
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres  
com ho esperem sempre de tu. **R./**

**SEGONA LLECTURA**  
*Deu nos crida i nos allumena*

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 1, 8b-10

Germà benvolgut:

Sostingut per la força que Deu te done, treballa en mi per l'Evangelí. Deu nos ha salvat i nos ha cridat a una vida santa, no pels nostres mèrits, sino perquè abans de la creació, des de l'eternitat, Deu va decidir donar-nos la seua gràcia per Jesucrist; i ara eixa gràcia s'ha manifestat per l'aparició de Jesucrist, el nostre Salvador, qui ha destruït la mort i ha irradiat la vida immortal per mig de l'Evangelí.

Paraula de Deu.

**Verset abans de l'Evangelí Cf. Lc 35**

Del núvol lluminós se va sentir la veu del Pare: «Este és el meu Fill, el benamat, escolteu-lo».

**EVANGELI**  
*La seua cara resplandia com el sol*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 17, 1-9

En aquell temps:

Jesús apartà a Pere, a Jaume i al seu germà Joan, pujà en ells a una montanya alta, i allí es transfigurà davant d'ells. La seua cara resplandia com el sol i els seus vestits se van tornar blancs com la neu. En açò, els discípuls veren a Moisès i Elies conversant en Ell.

Al moment, Pere prengué la paraula i digué a Jesús: «Senyor, ¡qué be estem ací! Si vols faré tres barraquetes: una per a tu, una per a Moisès, i una atra per a Elies».

Encara estava parlant Pere, quan l'ombra d'un núvol lluminós els cobrí, i des d'ell ixqué una veu que dia: «Este és el meu Fill, el benamat, en qui m'he complagut. Escolteu-lo». En sentir açò, els discípuls, esglayats de por, se postraren cara a terra.

Jesús s'acostà i, tocant-los, els va dir: «Alceu-vos, no tingau por». Ells alçaren els ulls, i ja no veren a ningú més que a Jesús.

Mentres baixaven de la montanya, Jesús els manà: «No parleu d'esta visió a ningú fins que el Fill de l'home haja resucitat de la mort».

Paraula del Senyor.

PRIMERA LLECTURA  
*Dona-nos aigua per a beure*

Lectura del llibre de l'Èxodo 17, 3-7

Per aquells dies:

El poble passava tanta set que murmurava contra Moisés dient: «¿Nos has fet eixir d'Egipte per a fer-nos morir de set a nosatres, als nostres fills, i les nostres raberes?» Moisés s'aclamà al Senyor dient: «¿Qué puc fer yo en este poble? Poc falta per a que m'apedreguen». El Senyor li respongué: «Posa't davant del poble, acompanyat d'alguns dels ancians d'Israel, porta en la mà el gayato en que vas colpejar el riu Nil i feu camí, que yo estaré allí davant de tu, dalt de la roca, en l'Horep. Tu colpejaràs la roca i eixirà aigua per a que bega el poble sancer». Moisés ho va fer aixina a la vista dels ancians d'Israel.

I ad aquell lloc li posà el nom de Massà i Meribà, per la protesta dels fills d'Israel i perque havien tentat al Senyor dient: «¿Està el Senyor en mig de nosatres o no ho està?».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R./: 8)**

**R./** Qué be si hui escoltàreu la veu del Senyor:  
«No enduriu els vostres cors».

Vingau, aclamem al Senyor en crits de festa,  
donem vítols a la roca que nos salva;  
presentem-nos davant d'Ell donant-li gràcies  
i aclamant-lo en els nostres cants. **R./**

Entreu, inclinem el front a terra i adorem-lo;  
agenollem-nos davant del Senyor, que nos ha creat,  
perque Ell és el nostre Deu,  
i nosatres, el seu poble i la rabera que Ell mateix guia. **R./**

¡Qué be si hui escoltàreu la seua veu:  
«No enduriu els vostres cors com en Meribà,  
com el dia de Massà en el desert,  
quan me van posar a prova els vostres pares  
i em tentaren a pesar d'haver vist les meues obres». **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Deu, en donar-nos l'Esperit Sant, ha derramat el seu amor en els nostres cors*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **5, 1-2. 5-8**

Germans:

Ara que hem rebut la justificació per mig de la fe, ya estem en pau ab Deu per obra de nostre Senyor Jesucrist. Per ell, hem tingut accés, per mig de la fe, ad esta situació de gràcia en que vivim; i nos gloriem en l'esperança de participar de la glòria dels fills de Deu.

Esta esperança no defrauda, perque Deu, en donar-nos l'Esperit Sant, ha derramat el seu amor en els nostres cors. I és que, incapaços com érem per a salvar-nos, Jesucrist, quan va ser l'hora, va morir pels qui érem culpables.

Difícil cosa és afrontar la mort, encara que siga per una causa justa. No obstant això, per un home bo de veritat pot ser algú estaria disposat a donar la seua vida.

Puix be, la major prova de l'amor que Deu nos té és que Jesucrist va morir per nosatres quan tots encara érem pecadors.

Paraula de Deu.

### **Verset abans de l'Evangelí Cf. Jn 4, 42. 15**

Senyor, sé que tu eres de veritat el Salvador del món; dona'm aigua viva; aixina ya no tindré mai més set.

## EVANGELI

*Una font capaç de donar vida eterna*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **4, 5-42**

En aquell temps:

Jesús aplegà a un poble de Samaria nomenat Sicar, prop dels camps que Jacop havia deixat al seu fill Josep; allí estava el pou de Jacop. Jesús, cansat del camí, se va assentar a la vora del pou. Era prop del migdia.

Una dòna samaritana es presentà a per aigua i Jesús li digué: «Dona'm a beure». (Els seus discípuls se n'havien anat al poble a comprar provisions.)

La samaritana, tota sorpresa, li va dir: «¿Cóm és que tu, que eres judeu, me demanes aigua a mi, que soc samaritana?» (És que els judeus no es fan en els samaritans.)

Jesús li respongué: «Si conegueres el dò de Deu i saberes quí soc yo, que et demane aigua, me'n demanaries tu a mi, i yo et donaria aigua viva».

La dòna li replicà: «Pero, Senyor, si no tens ningun poal i el pou és fondo, ¿d'a ón trauràs l'aigua viva? ¿Eres tu, acàs, més gran que el nostre pare Jacop, que nos deixà este pou d'a on bevien ell, els seus fills i les seues raberes?».

Jesús li respongué: «Tot el qui beu d'esta aigua torna a tindre set; pero qui bega de l'aigua que yo li done, no tindrà set mai més. Perque l'aigua que yo li done es convertirà dins d'ell en una font capaç de donar vida eterna».

La dòna exclamà: «Senyor, dona'm d'eixa aigua, aixina ya no tindrè mai més set, ni hauré de vindre ací a poar-la».

Ell li va dir: «Ves-te'n a casa, crida al teu marit, i torna».

La dòna li contestà: «No en tinc, de marit».

Jesús li digué: «És ben cert que no tens marit; perque n'has tingut ya cinc, i el d'ara no és marit teu; en això has dit la veritat».

La dòna li respongué:

«Senyor, veig que eres un profeta. Els nostres pares adoraren en esta montanya, i vosatres dieu que en Jerusalem està el lloc a on se deu adorar.»

Jesús li digué: «Creu-me, dòna; arriba l'hora en que ni en esta montanya ni en Jerusalem adoreu al Pare. Vosatres adoreu a u que no coneixeu; nosatres sí sabem a qui adorem. Per això, la salvació ve dels judeus. Pero aplega l'hora, ¡ya està ací!, en que els autèntics adoradors adoraran al Pare en esperit i en veritat. Estos són els fidels que desija el Pare; ya que Deu és esperit, la seua adoració deu ser en esperit i veritat.»

La dòna li digué: «Sé que ha de vindre el Messies, és dir, el Crist; quan ell vinga nos ho explicarà tot».

Jesús li digué: «El Messies soc yo, el mateix que parla ab tu».

En això van aplegar els seus discípuls i veren en sorpresa que Jesús estava parlant en una dòna; pero no s'atreví ningú d'ells a dir-li: «¿qué li preguntes?» o «¿de qué esteu parlant?».

La dòna deixà allí el cànter, se n'anà al poble i digué a la gent: «Vingau a vore a un home que m'ha endevinat tot lo que yo he fet. ¿No serà este el Messies?». La gent ixqué del poble i es posà en camí cap a on ell estava.

Mentrestant, els seus discípuls li pregaven: «Mestre, menja». Pero ell els digué: «Yo tinc, per a menjar, un aliment que vosatres no coneixeu».

Els discípuls comentaven entre ells: «¿Serà que algú li ha portat qué menjar?».

Jesús els explicà: «El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seua obra de salvació. ¿No dieu vosatres que encara falten quatre mesos per a la collita? Puix yo vos dic: Alceu els ulls i mireu els sembrats, que ya estan bons per a la sega. El segador ya còbra el seu jornal i arreplega la collita per a la vida eterna; d'este modo igual s'alegra qui sembra com qui sega. Perque en això té raó el proverbí que diu: «U és qui sembra i un atre, qui sega». Yo vos envie a segar lo que no havíeu suat. Uns atres foren els qui ho suaren, i vosatres recolliu el fruit de la seua suor».

Molts samaritans d'aquell poble cregueren en Ell pel testimoni que els havia donat aquella dòna quan dia: «M'ha endevinat tot lo que yo he fet».

Per això, els samaritans, quan aplegaren a on estava Jesús, li pregaren que es quedara en ells. I es quedà allí dos dies. Aixina van poder escoltar les seues mateixes paraules, i encara van creure molts més en ell, i li dien a la dòna: «Ya no creem per lo que tu dius; nosatres mateixos l'hem oït, i sabem que ell és de veritat el Salvador del món».

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan 4, 5-15.19b-26.39a.40-42

En aquell temps:

Jesús aplegà a un poble de Samaria nomenat Sicar, prop dels camps que Jacop havia deixat al seu fill Josep; allí estava el pou de Jacop. Jesús, cansat del camí, se va assentar a la vora del pou. Era prop del migdia.

Una dona samaritana es presentà a per aigua i Jesús li digué: «Dona'm a beure». (Els seus discípuls se n'havien anat al poble a comprar provisions.)

La samaritana, tota sorpresa, li va dir: «¿Cóm és que tu, que eres jueu, me demanes aigua a mi, que soc samaritana?» (És que els jueus no es fan en els samaritans.)

Jesús li respongué: «Si conegueres el dò de Deu i saberes quí soc yo, que et demane aigua, me'n demanaries tu a mi, i yo et donaria aigua viva».

La dona li replicà: «Pero, Senyor, si no tens ningun poal i el pou és fondo, ¿d'a on trauràs l'aigua viva? ¿Eres tu, acàs, més gran que el nostre pare Jacop, que nos deixà este pou d'a on bevien ell, els seus fills i les seues raberes?».

Jesús li respongué: «Tot el qui beu d'esta aigua torna a tindre set; pero qui bega de l'aigua que yo li done, no tindrà set mai més. Perque l'aigua que yo li done es convertirà dins d'ell en una font capaç de donar vida eterna».

La dona exclamà: «Senyor, dona'm d'eixa aigua, aixina ya no tindrè mai més set, ni hauré de vindre ací a poar-la».

«Senyor, veig que eres un profeta. Els nostres pares adoraren en esta montanya, i vosatres dieu que en Jerusalem està el lloc a on se deu adorar.»

Jesús li digué: «Creu-me, dona; arriba l'hora en que ni en esta montanya ni en Jerusalem adoreu al Pare. Vosatres adoreu a u que no coneixeu; nosatres sí sabem a quí adorem. Per això, la salvació ve dels jueus. Pero aplega l'hora, ¡ya està ací!, en que els autèntics adoradors adoraran al Pare en esperit i en veritat. Estos són els fidels que desija el Pare; ya que Deu és esperit, la seua adoració deu ser en esperit i veritat.»

La dona li digué: «Sé que ha de vindre el Messies, és dir, el Crist; quan ell vinga nos ho explicarà tot».

Jesús li digué: «El Messies soc yo, el mateix que parla ab tu».

Molts samaritans d'aquell poble cregueren en Ell.

Per això, els samaritans, quan aplegaren a on estava Jesús, li pregaren que es quedara en ells. I es quedà allí dos dies. Aixina van poder escoltar les seues mateixes paraules, i encara van creure molts més en ell, i li dien a la dona: «Ya no creem per lo que tu dius; nosatres mateixos l'hem oït, i sabem que ell és de veritat el Salvador del món».

Paraula del Senyor.

DUMENGE IV DE QUARESMA «Lætare»

PRIMERA LLECTURA  
*Davit és ungit rei d'Israel*

Lectura del primer llibre de Samuel 16, 1b. 6-7. 10-13a

Per aquells dies:

El Senyor li digué a Samuel: «Ompli d'oli el teu corn i ves-te'n, per encàrrec meu, a casa de Jessé, el de Belem, perquè, d'entre els seus fills, me n'he triat u per a rei».

Quan arribà, va vore a Eliab, i pensà: «Segur que el Senyor ya té davant d'ell al seu Ungit». Pero el Senyor li digué a Samuel: «No mires el seu aspecte ni la seua bona talla, ya que ad este l'he descartat. Deu no mira com els hòmens, que només veuen l'aspecte exterior. El Senyor veu el fondo del cor».

Jessé va fer passar davant de Samuel als set primers dels seus fills, pero Samuel li digué: «D'estos no n'ha elegit cap el Senyor». I va preguntar Samuel a Jessé: «¿Ya no et queda ningun fill més?». Jessé li contestà: «Encara em queda el més menut, que està pasturant les ovelles». Samuel li digué: «Mana que el duguen ací, perquè no menjarem mentres no haja vingut». Jessé envià a per ell i, quan aplegà, el va fer entrar: tenia el cabell ros, els ulls molt bonicos i bona presència. El Senyor digué a Samuel: «Alça't i ungix-lo, és ell».

Samuel prengué el corn de l'oli, el va ungir en mig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de Davit.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 22, 1-3a. 3b-4. 5. 6 (R./: 1)**

**R./** El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

El Senyor és el meu pastor: no em falta res;  
me fa sestejar en prats deliciosos,  
me du a abeurar a fonts tranquiles  
i allí em renova. **R./**

Camine segur en la seua guia  
per l'amor del seu nom.  
Encara que passe per sendes tenebroses,  
no tinc por de res, perquè et tinc al meu costat;  
el teu gayato de pastor me serena i em conforta. **R./**



Pares taula tu mateix davant de mi  
i els meus enemics ho veuen;  
m'ungixes el cap en perfums  
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. **R./**

La teua bondat i el teu amor  
m'acompanyaran tota la vida  
i viuré anys i més anys  
en la casa del Senyor. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Alça't d'entre els morts i Crist t'allumena*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes **5, 8-14**

Germans:

En un altre temps, vosatres éreu tenebres, però ara, units a Crist, sou llum. Camineu com a fills de la llum, els fruits de la qual són la bondat, la justícia i la veritat. Busqueu lo que agrada al Senyor i no prengau part en les obres infructuoses dels qui són fills de la foscor; ans al contrari, denuncieu-les. Perquè tot lo que estos fan en secret, inclús dona vergonya dir-ho. Però lo que la llum ha denunciat, queda ben al descobert; i tot lo que està descobert se convertix en llum al mateix temps.

Per això es diu: «Desperta't tu que dorms, alça't d'entre els morts, i Crist t'allumena».

Paraula de Deu.

## **Verset abans de l'Evangeli Jn 8, 12b**

Yo soc la llum del món, diu el Senyor: qui em segueix tindrà la llum de la vida.

## EVANGELI

*Anà a Siloé, se va rentar i tornà veent*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan **9, 1-41**

En aquell temps:

Jesús, un dia, anant de camí, va vore a un home que era cego de naixement.

I els seus discípuls li preguntaren: «Mestre, ¿quí va pecar per a que naixquera cego, ell o sos pares?».

Jesús els contestà: «Ni ell ni sos pares. És cego per a que es manifesten en ell les obres de Deu. Mentres és de dia hem de fer les obres que nos ha encomanat el qui m'ha enviat; quan vinga la nit, ya no podrà fer-les ningú. Mentres estic en el món, yo soc la llum del món».

Dit açò, Jesús va escopinjar en terra, feu un poc de fang en la saliva, untà els

ulls del cego en el fanc, i li digué: «Ara ves i llava't en la piscina de Siloé» (que significa «l'Enviat».) El cego se n'anà, se va rentar, i tornà veent.

Els veïns seus i els qui el coneixien per haver-lo vist eixir a captar, comentaven: «¿No és este el qui s'assentava a captar?». Uns dien: «Sí, és ell mateix». Uns atres dien: «No és ell; és u que li sembla». Pero ell contestava: «Soc yo mateix».

I li preguntaven: «¿Cóm se t'han obert els ulls?».

Ell els respongué: «Eixe home, que li diuen Jesús, va fer un poc de fanc en la saliva, m'untà els ulls i em digué: “Ara ves i llava't en la piscina de Siloé”. Vaig anar, me llaví i vaig començar a vore. Ells li preguntaren: «¿A ón està eixe home?». Respongué: «No ho sé».

Dugueren en presència dels fariseus al qui havia segut cego, ya que el dia que Jesús havia fet el fanc i li havia obert els ulls era dissabte. Els fariseus també li preguntaren cómo havia consegut hi vore's. Ell els contestà «Me va posar un poc de fanc en els ulls, me vaig rentar i ara veig».

Alguns dels fariseus comentaven: «Este home que no guarda el dia de festa no ve de part de Deu». Pero uns atres se preguntaven: «¿I cómo un pecador pot fer tals prodigis?». Açò feu que es dividiren entre ells. I tornaren a preguntar-li, al cego: «I tu ¿qué dius del qui t'ha obert els ulls?» Ell els contestà: «Que és un profeta».

Pero els judeus se resistien a creure que aquell home abans fora cego i que ara haguera consegut la vista. Per això cridaren a sos pares i els preguntaren: «¿És este el vostre fill, de qui díeu que va nàixer cego? ¿Cóm és que ara veu?». Sos pares contestaren: «Sabem que és el nostre fill i que havia naixcut cego; pero cómo és que ara veu, no ho sabem; com tampoc sabem quí li ha obert els ulls. Pregunteu-li-ho ad ell, que ya és prou fadrí i pot explicar-se be». Sos pares respongueren aixina perque tenien por als judeus, que ya havien acordat expulsar de la sinagoga a tots els qui reconegueren que Jesús era el Messies. Per això van dir sos pares que ya era prou fadrí i que li ho preguntaren ad ell.

Els fariseus cridaren una atra volta al qui havia estat cego i li digueren: «Nosatres sabem que eixe home és un pecador; confessa-ho tu també davant de Deu». Ell respongué: «Si és un pecador, yo no ho sé; només sé que yo abans era cego i ara veig». Tornaren a preguntar-li: «¿Qué et va fer? ¿cóm t'obrí els ulls?». Ell els contestà: «Ya vos ho he dit, i no m'heu fet ni cas; ¿per qué voleu oir-ho una atra volta? ¿És que també voleu fer-vos discípls seus?».

Ells el van omplir d'insults i li digueren: «Discípl d'eixe home ho seràs tu; nosatres som discípls de Moisés. Nosatres sabem que a Moisés li parlà Deu; pero d'este no sabem ni d'a ón ve».

Ell els replicà: «Puix això és lo estrany: que vosatres no sabeu d'a ón ve, i a mi, en canvi, m'ha obert els ulls. Tots sabem que Deu no escolta als pecadors, sino al qui és piados i fa la seua voluntat. No s'ha sentit dir mai que ningu haja obert els ulls d'un cego de naiximent. Si este no vinguera de Deu, no m'hauria pogut fer res».

Ells li replicaren: «Ple de pecat vas nàixer de cap a peus, ¿i vols donar-nos tu lliçons?». I l'expulsaren de la sinagoga.

Jesús va oir dir que l'havien expulsat i, en trobar-se en ell, li digué: «¿Tu creus en el Fill de l'home?». Ell li contestà: «Dis-me, Senyor, quí és, per a creure en ell». Jesús li va dir: «L'estàs veent; és el mateix que està parlant en tu». Ell digué: «Crec,

Senyor». I es postrà davant d'ell.

A continuació Jesús digué: «Yo he vingut ad este món per a fer justícia: aixina els qui no s'hi veuen, s'hi voran, i els qui creuen que s'hi veuen, no s'hi voran». Alguns dels fariseus, en sentir dir-li açò, li preguntaren: «¿Vols dir que també nosatres estem cegos?». Jesús els respongué: «Si vos creguéreu cegos, no hi hauria pecat en vosatres; pero com dieu que vos hi veeu, seguïu vivint en pecat».

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan 9, 1.6-9.13-17.34-38

En aquell temps:

Jesús, un dia, anant de camí, va vore a un home que era cego de naiximent.

Jesús va escopinnyar en terra, feu un poc de fanc en la saliva, untà els ulls del cego en el fanc, i li digué: «Ara ves i llava't en la piscina de Siloé» (que significa «l'Enviat».) El cego se n'anà, se va rentar, i tornà veent.

Els veïns seus i els qui el coneixien per haver-lo vist eixir a captar, comentaven: «¿No és este el qui s'assentava a captar?». Uns dien: «Sí, és ell mateix». Uns atres dien: «No és ell; és u que li sembla». Pero ell contestava: «Soc yo mateix».

Dugueren en presència dels fariseus al qui havia segut cego, ya que el dia que Jesús havia fet el fanc i li havia obert els ulls era dissabte. Els fariseus també li preguntaren com havia consegut hi vore's. Ell els contestà «Me va posar un poc de fanc en els ulls, me vaig rentar i ara veig».

Alguns dels fariseus comentaven: «Este home que no guarda el dia de festa no ve de part de Deu». Pero uns atres se preguntaven: «¿I com un pecador pot fer tals prodigis?». Açò feu que es dividiren entre ells. I tornaren a preguntar-li, al cego: «I tu ¿qué dius del qui t'ha obert els ulls?». Ell els contestà: «Que és un profeta».

Els li replicaren: «Ple de pecat vas nàixer de cap a peus, ¿i vols donar-nos tu lliçons?». I l'expulsaren de la sinagoga.

Jesús va oir dir que l'havien expulsat i, en trobar-se en ell, li digué: «¿Tu creus en el Fill de l'home?». Ell li contestà: «Dis-me, Senyor, qui és, per a creure en ell». Jesús li va dir: «L'estàs veent; és el mateix que està parlant en tu». Ell digué: «Crec, Senyor». I es postrà davant d'ell.

Paraula del Senyor.

## DUMENGE V DE QUARESMA

### PRIMERA LLECTURA

*Yo vos infondré el meu esperit i reviureu*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel 37, 12-14

Açò diu el Senyor:

«Mira, poble meu, yo mateix obriré els vostres sepulcres, vos faré eixir de dins, i vos duré a la terra d'Israel. I quan òbriga els vostres sepulcres, i vos faça eixir de dins, oh poble meu, sabreu que yo soc el Senyor: vos infondré el meu esperit i reviureu; vos establiré en la vostra terra i sabreu que yo, el Senyor, lo que dic ho faig». Oràcul del Senyor.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 129, 1-2. 3-4ab. 4c-6. 7-8 (R./: 7)**

**R./** Del Senyor ve la misericòrdia  
i la redenció copiosa.

Des de l'abisme t'invoca, Senyor;  
Senyor, escolta el meu clamor,  
estiguen atents els teus oïts  
a la veu de la meua súplica. **R./**

Si tu portes conte de les culpes, Senyor,  
¿quí podrà subsistir?  
Pero és propi de tu el perdó,  
i això nos infon respecte. **R./**

Yo espere en el Senyor,  
la meua ànima confia en la seua paraula,  
yo aguarde al Senyor  
més que el sentinela, l'aurora.  
Com el sentinela espera l'aurora,  
que Israel espere al Senyor. **R./**

Perque del Senyor ve la misericòrdia,  
la redenció copiosa.  
És ell qui redimix a Israel  
de tots els seus pecats. **R./**

## SEGONA LLECTURA

### *L'Esperit del qui resucità a Jesús de la mort habita en vosatres*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 8-11

Germans:

Els qui viuen entregats a les desordenades apetències humanes no poden agradar a Deu. Pero vosatres no viviu entregats ad eixes apetències, sino a l'Esperit, ya que l'Esperit de Deu habita en vosatres.

Qui no té l'Esperit de Crist no és de Crist. Pero si Crist està en vosatres, encara que el cos haja de morir per culpa del pecat, l'Esperit és la vostra vida a causa de la força salvadora de Deu. Si l'Esperit de Deu, que resucità a Jesús, habita en vosatres, el mateix que resucità de la mort a Jesucrist donarà nova vida als vostres cossos mortals per mig del seu Esperit, que habita en vosatres.

Paraula de Deu.

### **Verset abans de l'Evangelí Jn 11, 25a. 26**

Yo soc la resurrecció i la vida, diu el Senyor; qui creu en mi no morirà mai més.

## EVANGELI

### *Yo soc la resurrecció i la vida*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 11, 1-45

En aquell temps:

Un tal Llàzer, natural de Betània, l'aldea de Maria, i sa germana Marta, havia caigut malalt. Maria, germana de Llàzer, el malalt, era la qui va ungir els peus del Senyor en perfum i li'ls eixugà en els seus cabells.

Les germanes de Llàzer enviaren a dir a Jesús: «Senyor, el teu amic està malalt». Jesús, en saber-ho, digué: Esta malaltia no és de mort, sino que és per a donar glòria a Deu i per a que el seu Fill siga glorificat.

Jesús volia molt a Marta, a sa germana Maria i a Llàzer. No obstant açò, a pesar d'haver sabut que Llàzer estava malalt, encara es quedà dos dies a on estava. Passat ya eixe temps, digué als seus discípuls: «Anem-nos-en una atra volta a Judea».

Els discípuls li replicaren: «Mestre, fa poc que els judeus volien apedregar-te, ¿i ara penses tornar?».

Jesús els respongué: «¿No hi ha dotze hores de llum al dia? Qui camina de dia no entropèça, perque veu la llum d'este món; pero si camina de nit entropèça, perque li falta la llum».

I afegí: «El nostre amic Llàzer s'ha adormit: vaig a despertar-lo».

Els discípuls li digueren: «Senyor, si s'ha adormit, això vol dir que es posarà bo». Ells creïen que Jesús se referia a la sòn natural, pero ell parlava de la mort de Llàzer.

Jesús, ya clarament, els digué: «Llàzer ha mort, i m'alegre de no haver estat allí perque això ha de ser per al vostre be, a fi de que tingau un motiu més per a creure. I ara anem-nos-en a casa».

Tomàs, «el Bessó», digué als atres discípuels: «Anem nosatres també i morim en ell».

Quan aplegà Jesús, Llàzer fea ya quatre dies que estava en el sepulcre.

Com Betània distava de Jerusalem cosa d'uns tres quilómetros, molts judeus havien anat a visitar a Marta i Maria per a manifestar-los el pesar per la mort de son germà.

Quan Marta va saber que arribava Jesús, se n'ixqué a esperar-lo, mentres Maria es quedava en casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si hagueres estat ací, el meu germà no s'hauria mort. Pero inclús ara yo sé que tot lo que li demanes a Deu, Deu t'ho concedirà».

Jesús li contestà: «El teu germà resucitarà».

Marta li respongué: «Yo sé que resucitarà quan tots resuciten l'últim dia».

Jesús li assegurà: «Yo soc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que haja mort, viurà; i tot aquell que viu i creu en mi, no morirà mai més. ¿Creus açò?».

Ella li contestà: «Sí, Senyor; yo crec que tu eres el Messies, el Fill de Deu, que havia de vindre al món».

Havent dit açò se n'anà a cridar a sa germana Maria i li digué a l'orelleta: «El Mestre està ací i pregunta per tu». A penes ho va sentir Maria, s'alçà i se n'anà cap a on estava Jesús perque ell encara no havia entrat en l'aldea, sino que seguia a on Marta l'havia trobat.

Els judeus que estaven en casa acompanyant a Maria i consolant-la, en vore que s'alçava i se n'eixia corrent, la seguiren pensant que se n'anava al sepulcre a plorar.

Quan Maria aplegà a on estava Jesús, en vore'l, se li tirà als peus i li va dir: «Senyor, si hagueres estat ací, mon germà no s'hauria mort».

Jesús, quan va vore cóm ploraven Maria i els judeus que l'acompanyaven, començà a gemecar i, molt commogut, preguntà: «¿A ón l'heu sepultat?».

Els li contestaren: «Vine a vore-ho, Senyor». Jesús se posà a plorar obertament i els judeus comentaven: «¿Mireu cóm el volia!». Pero alguns digueren: «I este home, que li va obrir els ulls al cego, ¿no podria haver evitat la mort del seu amic Llàzer?».

Jesús, profundament commogut de nou, s'acostà al sepulcre. Era una cova, l'entrada de la qual estava tancada per una gran llosa.

Jesús els ordenà: «Feu redolar la llosa».

Marta, la germana del mort, li digué: «Senyor, ha d'estar ya descomponent-se perque fa quatre dies que s'ha mort».

Jesús li insistí: «¿No t'he dit que, si creus, voràs la glòria de Deu?».

Varen llevar la llosa i Jesús, alçant els ulls al cel, digué: «Pare, te done gràcies perque m'has escoltat; yo sé que tu sempre m'escoltes; pero si dic açò és per la gent que em rodeja, per a que creguen que tu m'has enviat». Havent-ho dit, cridà molt fort: «Llàzer, ix fòra». I el mort va eixir. Tenia els peus i les mans lligats en benes, i la cara, embolicada en un sudari. Jesús els digué: «Deslligueu-lo, i deixeu-lo caminar».

I molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i van vore lo que havia fet Jesús, van creure en ell.

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan 11, 3-7. 17. 20-27. 33-45

En aquell temps:

Les germanes de Llàzer enviaren a dir a Jesús: «Senyor, el teu amic està malalt». Jesús, en saber-ho, digué: Esta malaltia no és de mort, sino que és per a donar glòria a Deu i per a que el seu Fill siga glorificat.

Jesús volia molt a Marta, a sa germana Maria i a Llàzer. No obstant açò, a pesar d'haver sabut que Llàzer estava malalt, encara es quedà dos dies a on estava. Passat ya eixe temps, digué als seus discípuls: «Anem-nos-en una atra volta a Judea».

Quan aplegà Jesús, Llàzer fea ya quatre dies que estava en el sepulcre.

Quan Marta va saber que arribava Jesús, se n'ixqué a esperar-lo, mentres Maria es quedava en casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si hagueres estat ací, el meu germà no s'hauria mort. Pero inclús ara yo sé que tot lo que li demanes a Deu, Deu t'ho concedirà».

Jesús li contestà: «El teu germà resucitarà».

Marta li respongué: «Yo sé que resucitarà quan tots resuciten l'últim dia».

Jesús li assegurà: «Yo soc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que haja mort, viurà; i tot aquell que viu i creu en mi, no morirà mai més. ¿Creus açò?».

Ella li contestà: «Sí, Senyor; yo crec que tu eres el Messies, el Fill de Deu, que havia de vindre al món».

Jesús, molt commogut, preguntà: «¿A ón l'heu sepultat?».

Els li contestaren: «Vine a vore-ho, Senyor». Jesús se posà a plorar obertament i els jueus comentaven: «¿Mireu cóm el volia!». Pero alguns digueren: «I este home, que li va obrir els ulls al cego, ¿no podria haver evitat la mort del seu amic Llàzer?».

Jesús, profundament commogut de nou, s'acostà al sepulcre. Era una cova, l'entrada de la qual estava tancada per una gran llosa.

Jesús els ordenà: «Feu redolar la llosa».

Marta, la germana del mort, li digué: «Senyor, ha d'estar ya descomponent-se perque fa quatre dies que s'ha mort».

Jesús li insistí: «¿No t'he dit que, si creus, voràs la glòria de Deu?».

Varen llevar la llosa i Jesús, alçant els ulls al cel, digué: «Pare, te done gràcies perque m'has escoltat; yo sé que tu sempre m'escoltes; pero si dic açò és per la gent que em rodeja, per a que creguen que tu m'has enviat». Havent-ho dit, cridà molt fort: «Llàzer, ix fòra». I el mort va eixir. Tenia els peus i les mans lligats en benes, i la cara, embolicada en un sudari. Jesús els digué: «Deslligueu-lo, i deixeu-lo caminar».

I molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i van vore lo que havia fet Jesús, van creure en ell.

Paraula del Senyor.

## DUMENGE DE RAMS DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

### Processó dels Rams

#### EVANGELI

#### *Beneït el qui ve en nom del Senyor*

#### ✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 21, 1-11

Quan estaven ya prop de Jerusalem, arribant a Betfagé, junt a la montanya de les Oliveres, Jesús envià a dos dels seus discípuls en este encàrrec: «Aneu a l'aldea d'ací davant i trobareu en seguida una burreta lligada, i al seu costat un pollinet. Deslligueu-los i porteu-me'ls; i si algú vos diu res, respongau-li que el Senyor els necessita i que ben pronte els tornarà».

D'este modo se complia l'anunci del profeta: «Digau a Jerusalem, la ciutat de Sió: Mira al teu Rei que, ple d'humilitat, ve a tu a cavall d'una somera, montat en un pollí, fill d'un animal de càrrega».

Els discípuls anaren i feren lo que Jesús els havia manat: li van dur la somera i el pollí, posaren damunt d'ells els seus manteus i Jesús pujà a cavall. A l'instant se va reunir una gentada; molts en els seus manteus entapissaven el camí, mentres uns atres tallaven rames dels arbres i les estenien al pas de Jesús. I els qui anaven davant i els qui el seguien cridaven: «¡Vixca el Fill de Davit! ¡Beneït el qui ve en nom del Senyor! ¡Hosanna en lo alt del cel!».

Quan Jesús entrà en Jerusalem, hi hagué una gran agitació dins de la ciutat. Els uns als atres se preguntaven: «¿Este, qui és?». I la gent que l'acompanyava els dia: «Este és Jesús, el Profeta de Nazaret de Galilea».

Paraula del Senyor.

#### MISSA

*La missa d'este dumenge té tres llectures i és molt recomanable que es lliguen les tres, a no ser que alguna raó pastoral aconselle una atra cosa. Donada l'importància de la llectura de l'Història de la Passió del Senyor, el sacerdot, tenint en conte la condició dels fidels reunits, podrà llegir, si convé, una sola de les dos llectures que precedixen a l'Evangelí, o be, llegir només l'Història de la Passió del Senyor, inclús, en la forma breu. Açò val únicament per a les misses celebrades en assistència de poble.*

#### PRIMERA LLECTURA

*No he amagat la cara davant de les ofenses  
i sé que no quedaré avergonyit*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 50, 4-7

El Senyor m'ha donat una llengua de mestre per a que, en la paraula, sàpia sostindre als cansats. Cada matí m'espavila l'orella per a que escolte com un mestre.



El Senyor m'ha parlat a l'orelleta i yo no m'he resistit ni m'he fet arrere; he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes, als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i salivades.

El Senyor m'ajuda; per això no em done per vençut; i sé que no quedaré avergonyit.

Paraula de Deu.

### **Salm responsorial 21, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 (R./: 2a)**

**R./** Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?

Tots els qui em veuen, se burlen de mi;  
desapegant els llavis i movent el cap, diuen:  
«Se dirigix al Senyor; puix que el llibere  
i el salve, si tant el vol». **R./**

Una colla de gossos m'acorralla,  
i em rodeja una turba de malfactors;  
m'han lligat les mans i els peus,  
i puc contar tots els meus ossos. **R./**

Se repartixen entre ells els meus vestits,  
i es juguen als daus la meua túnica.  
Pero tu, Senyor, no et quedes llunt de mi;  
força meua, vine pronte a defendre'm. **R./**

Anunciaré el teu nom als meus germans  
i t'alabaré en mig del poble reunit.  
Fidels del Senyor, beneïu-lo,  
estirp de Jacop, glorifiqueu-lo,  
temau en la seua presència, llinage d'Israel. **R./**

### **SEGONA LLECTURA**

*Jesucrist se rebaixà; per això Deu el va posar en lo més alt*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis **2, 6-11**

Jesucrist, que des de sempre era de naturalesa divina, no va voler presumir de ser Deu, sino que es va desfer de la seua grandea en prendre la condició d'esclau i aplegà a ser en tot igual que un home qualsevol. Més encara: actuant com un home entre hòmens se rebaixà tant i tant ell mateix, que arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu.

Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots, a fi de que tota la creació, en el cel, en la terra i en l'abisme, caiga de genolls davant del nom de Jesús, i tots vinguen a confessar que «Jesucrist és el Nostre Senyor» per a glòria de Deu Pare.

Paraula de Deu.

### **Verset abans de l'Evangelí Flp 2, 8-9**

Crist per nosatres arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots.

## **EVANGELI**

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu **26, 14–27, 66**

### *¿Qué em donareu si vos entregue a Jesús?*

**C.** En aquell temps, u dels dotze discípuls, el nomenat Judes Iscariot, se n'anà a vore als grans sacerdots i els va dir:

**S.** «¿Qué em donareu si vos entregue a Jesús?».

**C.** Ells li oferiren trenta monedes de plata; i des d'aquell moment, Judes buscava una oportunitat per a entregar-los-el.

### *¿A ón vols que et preparem el Sopar de Pasqua?*

**C.** El primer dia de la Festa dels Àzims, els discípuls s'acostaren a Jesús i li preguntaren:

**S.** «¿A ón vols que et preparem el Sopar de Pasqua?».

**C.** Ell els respongué:

**†.** «Aneu a la ciutat, a casa de tal, i doneu-li este encàrrec: «El Mestre diu: La meua hora s'acosta, i vaig a celebrar la Pasqua en ta casa en els meus discípuls».

**C.** Els discípuls feren lo que Jesús els havia encarregat, i van preparar el Sopar de Pasqua.

### *U de vosatres va a fer-me traïció*

**C.** A poqueta nit, Jesús s'assentà en taula en els dotze discípuls. Més tart, mentres sopaven, digué:

† . «Vos assegure que u de vosatres va a fer-me traïció».

C. Ells, molt entristits per estes paraules, començaren a preguntar-li u per u:

S. «¿Seré yo, tal volta, Senyor?».

C. Jesús els contestà:

† . «El qui va a fer-me traïció és u que ha sucut en el mateix plat que yo. És ben cert que el Fill de l'home ha de fer el seu camí com ho diuen les Escritures. Pero. ¡Ai d'aquell que fa traïció al Fill de l'home! Més li valdria no haver naixcut».

C. Judes, el traïdor, li preguntà:

S. «¿Soc yo, tal volta, Mestre?».

C. Jesús li va respondre:

† . «Sí, tu ho has dit».

*Açò és el meu Cos. Açò és la meua Sanc*

C. Durant el sopar, Jesús prengué el pa, donà gràcies a Deu, el partí i el donà als discípuls, dient:

† . «Prengau i mengeu-ne: açò és el meu Cos».

C. En acabant, agafant un càlic en les seues mans, donà gràcies a Deu i el passà als seus discípuls, dient:

† . «Begau-ne tots, perque açò és la meua Sanc, la Sanc de l'Aliança, escampada per tots els hòmens en remissió dels pecats. Vos dic que no tornaré a beure del fruit de la vinya fins al dia en que bega en vosatres un vi nou en el regne de mon Pare».

C. En acabant, cantaren l'himne d'acció de gràcies i van eixir cap a la Montanya de les Oliveres.

*Feriré al pastor i es dispersaran les ovelles de la ramera*

C. I Jesús els va dir:

† . «Esta nit vos va a fallar la vostra fe en mi, perque aixina ho diuen les

Escritures: Feriré al pastor i es dispersaran les ovelles de la rabera. Pero, quan yo hauré resucitat, aniré davant de vosatres, camí de Galilea».

C. Pere li digué:

S. «Encara que tots perguen la fe en tu, yo no la perdré».

C. Jesús li contestà:

†. «T'assegure que esta mateixa nit, abans de que cante el gall, tu m'hauràs negat tres voltes».

C. Pere insistí:

S. «Yo no et negaré, encara que en això em vaja la vida».

C. I això mateix dien els atres discípuls.

### *Començà a sentir-se trist i angustiat*

C. Mentrestant, aplegà Jesús en els seus discípuls a una finca, nomenada Getsemaní, i els va dir:

†. «Quedeu-vos ací mentres yo vaig allà a fer oració».

C. S'endugué en ell a Pere i als dos fills de Zebedeu, i començà a sentir-se trist i angustiat; i els va dir:

†. «Me sent trist, com per a morir-me. Quedeu-vos ací i veieu en mi».

C. Ell s'alvançà uns passos més i, postrant-se en la cara en terra, pregava d'este modo:

†. «Pare meu, si és possible, aparta de mi este càlic d'amargor; pero que no es faça lo que yo vullc, sino lo que tu vols».

C. En acabant tornà a on estaven els discípuls i, trobant-los adormits, li digué, a Pere:

†. «¿Ni una hora heu pogut velar en mi? Vigileu i reseu per a que no caigau en la prova que s'acosta. Sé que teniu bona voluntat, pero sou dèbils».

C. Per segona vegada s'apartà d'ells i pregà dient:

†. «Pare meu, si no és possible que este càlic d'amargor passe de llarc sense que yo el bega, que es faça lo que tu vullgues».

C. Novament tornà a on estaven els discípuls, i els trobà també adormits, vençuts per la sòn. Els deixà com estaven i, apartant-se d'ells, pregà per tercera volta repetint la mateixa súplica. Quan tornà, els va dir:

†. «¿Encara seguiu dormint i descansant? Ha arribat ya l'hora; el Fill de l'home va a ser entregat en mans dels pecadors. Alceu-vos i anem-nos-en, que el traïdor ya està ací».

### *I, tirant mà de Jesús, el van detindre*

C. Encara estava parlant Jesús quan aplegà Judes, u dels dotze discípuls. Venia acompanyat de molta gent, armada d'espases i garrots, que havia segut enviada pels grans sacerdots i els senadors del poble. Judes, el traïdor, els havia donat esta contrasenya:

S. «Aquell a qui yo bese, eixe és. Detingau-lo».

C. Al poc, acostant-se a Jesús, el saludà dient-li:

S. «Deu te guarde, Mestre».

C. I el besà; pero Jesús li va dir:

†. «Amic, ¿a qué has vingut?».

C. Al moment acodiren els atres i, tirant mà de Jesús, el van detindre. De pronte, u dels qui estaven en Jesús desembainà l'espasa, i d'un colp li tallà l'orella al criat del gran sacerdot. Pero Jesús li digué:

†. «Guarda eixa espasa: tots els qui empunyen l'espasa, a espasa moriran. ¿No creus que yo puc demanar ajuda a mon Pare, i que ara mateix ell m'enviaria més de dotze eixèrcits d'àngels? Pero en este cas, ¿cóm se compliria l'anunci de les Escritures quan afirmen que açò ha de passar?».

C. A continuació, Jesús digué ad aquell tropell de gent:

†. «¿Per qué heu vingut a arrestar-me en espases i garrots, com si fora un bandoler? A diari m'he assentat entre vosatres ensenyant en el temple i no m'heu arrestat. Pero tot açò passa a fi de que es complisca lo que van escriure els Profetes».

C. En aquell instant, tots els discípuls de Jesús l'abandonaren i pegaren a fugir.

*Vos assegure que, d'ara en avant, voreu al Fill de l'home assentat al costat del Totpoderós*

**C.** Els qui havien arrestat a Jesús el van dur al palau de Caifàs, el gran sacerdot, a on s'havien reunit els mestres de la Llei i els senadors. Pere, que els havia seguit des de llunt fins al pati del palau del gran sacerdot, entrà també i s'assentà junt als criats esperant vore en qué acabava tot allò. Els grans sacerdots i el Sanedrí en ple buscaven un testimoni fals contra Jesús a fi de condemnar-lo a mort, pero no el trobaven; i això que havien comparegut davant d'ells molts testimonis que declaraven en fals. Per fi, en van comparéixer dos que digueren:

**S.** Este ha dit: «Yo puc destruir el santuari de Deu i reconstruir-lo en tres dies».

**C.** El gran sacerdot s'alçà i preguntà a Jesús:

**S.** «¿No tens res que alegar contra lo que diuen estos?».

**C.** Pero Jesús guardà silenci. El gran sacerdot li va dir:

**S.** «En nom del Deu viu te conjure a que digues si tu eres el Messies, el Fill de Deu».

**C.** Jesús li respongué:

**†.** «Tu ho has dit. Pero afegiré que, d'ara en avant, voreu al Fill de l'home assentat al costat del Totpoderós en un lloc d'honor i venint damunt dels núvols del cel».

**C.** En oir açò, el gran sacerdot, tot indignat, esgarrà les seues vestidures i exclamà:

**S.** «¡Ha blasfemat! ¿Per a qué volem més testimonis? Acabeu d'oír la seua blasfèmia. ¿Qué decidiu?».

**C.** Els atres li contestaren:

**S.** «Mereix pena de mort».

**C.** En seguida començaren a escopinylar-li a la cara, a pegar-li galtades i punyades mentres cridaven:

**S.** «Endevina, Messies, qui t'ha pegat».

*Abans de que cante el gall, tu m'hauràs negat tres voltes*

C. Mentrestant, Pere estava assentat fòra, en el pati. Se li acostà una criada i li va dir:

S. «Tu eres u dels qui acompanyaven a Jesús de Galilea».

C. Pere ho negà davant de tots dient:

S. «No sé de qué em parles».

C. En acabant s'encaminà cap al portal i, quan ya estava a punt d'eixir, el va vore una atra criada, que digué als qui estaven allí:

S. «Este també anava en Jesús de Nazaret».

C. Pere, jurant, ho tornà a negar dient:

S. «No sé qui és eixe home».

C. Al cap de poc de temps se li acostaren els qui estaven allí i li digueren:

S. «Puix no hi ha ningun dubte de que tu eres dels seus. ¡Se't nota inclús en el parlar!».

C. Ell, començant a jurar i perjurar, assegurà:

S. «No sé qui és eixe home».

C. I, a l'instant, cantà el gall. En oir-lo, Pere recordà que Jesús li havia dit: «Abans de que cante el gall, tu m'hauràs negat tres voltes». I tan pronte com se n'ixqué, se ficà a plorar amargament.

*L'entregaren a Pilat, el governador*

C. En fer-se de dia, els grans sacerdots i els senadors del poble prengueren, en sessió, l'acort de matar a Jesús. D'allí se l'endugueren lligat i l'entregaren a Pilat, el governador romà.

*Estos diners estan tacats de sanc. No podem posar-los  
en l'arqueta de les ofrenes*

C. Mentrimentres, Judes, el traïdor, en vore que havien condenat a Jesús, s'omplí de remordiments i anà a tornar les trenta monedes de plata als grans sacerdots i senadors, i els digué:

S. «Soc culpable de la mort d'un home innocent».

C. Ells, per tota resposta, li van dir:

S. «Eixe és un problema teu i no nostre. Allà tu».

C. Judes els tirà els diners en el santuari; en acabant se n'anà i es va penjar. Els grans sacerdots arreplegaren aquelles monedes i es digueren:

S. «Estos diners estan tacats de sanc. No podem posar-los en l'arqueta de les ofrenes».

C. Finalment, en acabar de discutir-ho, acordaren comprar en aquells diners un camp, conegut com el Camp del Terrisser i destinar-lo a cementeri dels estrangers. Per això, aquell camp se va dir més tart, i es diu encara hui, «Camp de Sanc». Aixina es va complir lo que havia dit el profeta Jeremies: «Prengueren les trenta monedes en que fon taxat aquell a qui posaren preu els israelites i compraren en elles el Camp del Terrisser, d'acort en lo que el Senyor m'havia ordenat».

### *¿Eres tu el rei dels judeus?*

C. A Jesús el feren comparéixer davant de Ponç Pilat, el qual l'interrogà dient:

S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».

C. Jesús li va respondre:

†. «Sí, tu ho has dit».

C. I ya no parlà més; i això que els grans sacerdots i els senadors no paraven d'acusar-lo. Pilat li preguntà:

S. «¿No sents lo que esta gent està dient en contra teua?».

C. Pero Jesús no li respongué ni una sola paraula, tant que el governador se quedà sense saber qué pensar. Cada any, per la festa de Pasqua, el governador romà tenia la costum de deixar en llibertat a un pres, el que la gent volia. Hi havia, per aquells dies, un pres molt famós, nomenat Barrabàs. En quant va vore la gent reunida, Pilat els preguntà:

S. «¿A qui voleu que solte: a Barrabàs o ad eixe Jesús, a qui alguns el tenen per Messies?».

C. Açò ho preguntà perque sabia que a Jesús li l'havien entregat per enveja.



Mentres el governador estava assentat en el tribunal, la seua muller li feu arribar este encàrrec:

S. «Eixe home és inocent. No et faces responsable de lo que li puga passar. Esta nit he tingut un malson i he patit molt per causa d'ell».

C. Pero, mentrestant, els grans sacerdots i els senadors van convéncer al poble per a que demanara la llibertat de Barrabàs i la mort de Jesús. El governador preguntà de nou:

S. «¿A quin d'estos dos voleu que deixe en llibertat?».

S. Ells contestaren:

S. «A Barrabàs».

C. Pilat els va dir:

S. «¿I qué voleu que faça de Jesús, al qui alguns el tenen per Messies?».

C. Tots li respongueren:

S. «Crucifica'l».

C. Ell preguntà:

S. «Pero, ¿per qué? ¿Quin mal ha fet?».

C. Ells cridaren més i més:

S. «Crucifica'l».

C. Pilat, veent que tot era inútil i que l'avalot creixia per moments, manà que li dugueren aigua i es llavà les mans davant de tots mentres proclamava.

S. «¡Yo no em faig responsable de la mort d'este home! ¡Allà vosatres!».

C. I tots a una respongueren:

S. «D'eixa mort nos fem responsables nosatres i els nostres fills».

C. Ara és quan Pilat manà que posaren en llibertat a Barrabàs i que a Jesús, una volta assotat, el crucificaren.

*¡Vixca el rei dels judeus!*

C. Ràpidament els soldats del governador s'endugueren a Jesús dins del pretori i, en acabant de reunir a tota la tropa al seu entorn, li llevaren els vestits, el cobriren en una capa roja i li posaren en el cap una corona d'espines i una canya en la mà dreta. Despuix, agenollant-se davant d'ell, cridaven, per a fer-li burla:

S. «¡Vixca el rei dels judeus!».

C. Li tiraven salivades i en la canya li pegaven colps en el cap. Acabada la burla, li llevaren la capa, li tornaren a posar els seus propis vestits i se l'endugueren per a crucificar-lo.

*Al mateix temps que ad ell, crucificaren també a dos bandolers*

C. Quan eixien, van trobar a un tal Simó, natural de Cirene, i l'obligaren a carregar la creu de Jesús. Aplegats que foren a un lloc, nomenat Gòlgota, que vol dir de «La Calavera», oferiren a Jesús vi mesclat en fel; pero ell, en acabant de tastar-lo, no en va voler beure. Quan ya l'havien crucificat, els soldats se repartiren els seus vestits jugant-se'ls als daus. I s'assentaren allí per a vigilar-lo. Per damunt del cap de Jesús clavaren un cartell que dia: «Este és Jesús, el rei dels judeus». Al mateix temps que ad ell, crucificaren també a dos bandolers, l'u a la seua dreta i l'atre a la seua esquerra.

*¡Baixa de la creu si eres el Fill de Deu!*

C. Els qui passaven l'insultaven i, menejant el cap, dien:

S. «Che, tu que destruïxes el temple en tres dies i en tres dies el reedifiques, salva't a tu mateix. ¡Baixa de la creu si eres el Fill de Deu!».

C. Igualment, els grans sacerdots, els mestres de la Llei i els senadors se burlaven d'ell dient:

S. «Ha salvat a uns atres, pero no pot salvar-se ad ell mateix. Que baixe de la creu eixe rei d'Israel i creurem en ell. Ya que ha confiat en Deu, que Deu el salve ara, si és que de veres el vol. ¿No assegura que és Fill de Deu?».

C. Els mateixos bandolers, que estaven crucificats en ell, l'omplien d'insults.

*Elí, Elí, ¿lamà sabactaní?*

C. Des del migdia, tota aquella regió es va vore sumida en una foscor que va durar fins a les tres de la vesprada. Ad eixa hora, Jesús cridà en forta veu:

† . «Elí, Elí, ¿lamà sabactaní?».

C. Que vol dir:

†. «Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?».

C. Alguns dels qui estaven allí van dir en oir-lo:

S. «Està cridant a Elies».

C. A l'instant, u d'ells se n'anà corrent a buscar una esponja, la chopà en vinagre i, en una canya l'acostà a Jesús per a que beguera. Mentrestant, els altres li dien:

S. «Deixa'l estar, a vore si ve Elies a salvar-lo».

C. Pero Jesús, donant un crit molt fort, expirà.

*Ara tots s'agenollen i es fa una pausa.*

C. En aquell moment, la cortina del santuari s'esguellà en dos trossos, de dalt a baix; la terra tremolà i les roques se clavillaren; els sepulcres se van obrir i molts cossos de creents, que ja havien mort, resucitaren. Estos ixqueren dels sepulcres i, en acabant de resucitar Jesús, van entrar en la ciutat santa de Jerusalem, a on s'aparegueren a molta gent. L'oficial de l'eixèrcit romà i els qui estaven en ell vigilant a Jesús, quan van vore el terremot i tot lo que estava passant, exclamaren, esglayats de por:

S. «Verdaderament, este home era Fill de Deu».

C. Hi havia també moltes dònes mirant-ho tot de llunt. Eren les qui havien seguit a Jesús, des de Galilea, per a atendre'l. Entre elles se trobaven Maria Magdalena, Maria, la mare de Jaume i de Josep, i la mare dels fills de Zebedeu.

*Josep posà el cos de Jesús en un sepulcre nou*

C. A poqueta nit aplegà un home ric que es dia Josep, natural d'Arimatea, que era dels seguidors de Jesús. Este home ordenà que li l'entregaren, i Josep, en acabant d'amortallar-lo en un llançol net, el posà en un sepulcre nou que ell havia excavat en la roca. Despuix va fer redolar una gran llosa per tal de tancar l'entrada del sepulcre i se n'anà. Entretant, Maria Magdalena i l'atra Maria estigueren allí assentades davant del sepulcre.

*Ací teniu un piquet de soldats; aneu vosatres mateixos*

*i assegureu el sepulcre com millor sapiau*

**C.** Al sendemà, passat ya el dia de la Preparació, els grans sacerdots i els fariseus anaren en corporació a vore a Pilat i li van dir:

**S.** «Senyor, nos hem enrecordat que aquell impostor, quan encara vivia, va dir: «Al cap de tres dies resucitaré». Per això deus manar que s'assegure el sepulcre fins que haja passat el tercer dia, no siga cas que els seus seguidors vagen a robar el cos, i en acabant diguen a la gent que ha resucitat. D'a on resultaria que una última mentira vindria a ser pijor que la primera».

**C.** Pilat els va dir:

**S.** «Ací teniu un piquet de soldats; aneu vosatres mateixos i assegureu el sepulcre com millor sapiau».

**C.** Ells anaren i asseguraren el sepulcre: van sagellar la pedra que el tancava i al piquet de soldats el van deixar allí de vigilància»

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu **27, 11-54**

*¿Eres tu el rei dels judeus?*

**C.** En aquell temps, a Jesús el feren comparéixer davant de Ponç Pilat, el qual l'interrogà dient:

**S.** «¿Eres tu el rei dels judeus?».

**C.** Jesús li va respondre:

**†.** «Sí, tu ho has dit».

**C.** I ya no parlà més; i això que els grans sacerdots i els senadors no paraven d'acusar-lo. Pilat li preguntà:

**S.** «¿No sents lo que esta gent està dient en contra teua?».

**C.** Pero Jesús no li respongué ni una sola paraula, tant que el governador se quedà sense saber qué pensar. Cada any, per la festa de Pasqua, el governador romà tenia la costum de deixar en llibertat a un pres, el que la gent volia. Hi

havia, per aquells dies, un pres molt famós, nomenat Barrabàs. En quant va vore la gent reunida, Pilat els preguntà:

S. «¿A quí voleu que solte: a Barrabàs o ad eixe Jesús, a qui alguns el tenen per Messies?».

C. Açò ho preguntà perque sabia que a Jesús li l'havien entregat per enveja. Mentres el governador estava assentat en el tribunal, la seua muller li feu arribar este encàrrec:

S. «Eixe home és inocent. No et faces responsable de lo que li puga passar. Esta nit he tingut un malson i he patit molt per causa d'ell».

C. Pero, mentrestant, els grans sacerdots i els senadors van convéncer al poble per a que demanara la llibertat de Barrabàs i la mort de Jesús. El governador preguntà de nou:

S. «¿A quin d'estos dos voleu que deixe en llibertat?».

S. Ells contestaren:

S. «A Barrabàs».

C. Pilat els va dir:

S. «¿I qué voleu que faça de Jesús, al qui alguns el tenen per Messies?».

C. Tots li respongueren:

S. «Crucifica'l».

C. Ell preguntà:

S. «Pero, ¿per qué? ¿Quin mal ha fet?».

C. Ells cridaren més i més:

S. «Crucifica'l».

C. Pilat, veent que tot era inútil i que l'avalot creixia per moments, manà que li dugueren aigua i es llavà les mans davant de tots mentres proclamava.

S. «¡Yo no em faig responsable de la mort d'este home! ¡Allà vosatres!».

C. I tots a una respongueren:

S. «D'eixa mort nos fem responsables nosatres i els nostres fills».

C. Ara és quan Pilat manà que posaren en llibertat a Barrabàs i que a Jesús, una volta assotat, el crucificaren.

*¡Vixca el rei dels judeus!*

C. Ràpidament els soldats del governador s'endugueren a Jesús dins del pretori i, en acabant de reunir a tota la tropa al seu entorn, li llevaren els vestits, el cobriren en una capa roja i li posaren en el cap una corona d'espines i una canya en la mà dreta. Despuix, agenollant-se davant d'ell, cridaven, per a fer-li burla:

S. «¡Vixca el rei dels judeus!».

C. Li tiraven salivades i en la canya li pegaven colps en el cap. Acabada la burla, li llevaren la capa, li tornaren a posar els seus propis vestits i se l'endugueren per a crucificar-lo.

*Al mateix temps que ad ell, crucificaren també a dos bandolers*

C. Quan eixien, van trobar a un tal Simó, natural de Cirene, i l'obligaren a carregar la creu de Jesús. Aplegats que foren a un lloc, nomenat Gòlgota, que vol dir de «La Calavera», oferiren a Jesús vi mesclat en fel; pero ell, en acabant de tastar-lo, no en va voler beure. Quan ya l'havien crucificat, els soldats se repartiren els seus vestits jugant-se'ls als daus. I s'assentaren allí per a vigilar-lo. Per damunt del cap de Jesús clavaren un cartell que dia: «Este és Jesús, el rei dels judeus». Al mateix temps que ad ell, crucificaren també a dos bandolers, l'u a la seua dreta i l'atre a la seua esquerra.

*¡Baixa de la creu si eres el Fill de Deu!*

C. Els qui passaven l'insultaven i, menejant el cap, dien:

S. «Che, tu que destruïxes el temple en tres dies i en tres dies el reedifiques, salva't a tu mateix. ¡Baixa de la creu si eres el Fill de Deu!».

C. Igualment, els grans sacerdots, els mestres de la Llei i els senadors se burlaven d'ell dient:

S. «Ha salvat a uns atres, pero no pot salvar-se ad ell mateix. Que baixe de la creu eixe rei d'Israel i creurem en ell. Ya que ha confiat en Deu, que Deu el salve ara, si és que de veres el vol. ¿No assegura que és Fill de Deu?».

C. Els mateixos bandolers, que estaven crucificats en ell, l'omplien d'insults.

*Eli, Eli, ¿lamà sabactani?*

**C.** Des del migdia, tota aquella regió es va vore sumida en una foscor que va durar fins a les tres de la vesprada. Ad eixa hora, Jesús cridà en forta veu:

**†.** «Eli, Eli, ¿lamà sabactaní?».

**C.** Que vol dir:

**†.** «Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?».

**C.** Alguns dels qui estaven allí van dir en oir-lo:

**S.** «Està cridant a Elies».

**C.** A l'instant, u d'ells se n'anà corrent a buscar una esponja, la chopà en vinagre i, en una canya l'acostà a Jesús per a que beguera. Mentrestant, els atres li dien:

**S.** «Deixa'l estar, a vore si ve Elies a salvar-lo».

**C.** Pero Jesús, donant un crit molt fort, expirà.

*Ara tots s'agenollen i es fa una pausa.*

**C.** En aquell moment, la cortina del santuari s'esguellà en dos trossos, de dalt a baix; la terra tremolà i les roques se clavillaren; els sepulcres se van obrir i molts cossos de creents, que ya havien mort, resucitaren. Estos ixqueren dels sepulcres i, en acabant de resucitar Jesús, van entrar en la ciutat santa de Jerusalem, a on s'aparegueren a molta gent. L'oficial de l'eixèrcit romà i els qui estaven en ell vigilant a Jesús, quan van vore el terremot i tot lo que estava passant, exclamaren, esglayats de por:

**S.** «Verdaderament, este home era Fill de Deu».

Paraula del Senyor.

## DIJOURS SANT. CENA DEL SENYOR

Per a la Missa del crisma

### PRIMERA LLECTURA

*El Senyor m'ha ungit i m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts  
i a ungir-los en perfums de festa*

Lectura del llibre del profeta Isaïes **61, 1-3a. 6a. 8b-9**

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres; a curar als de cor dolgut; a proclamar als captius la llibertat i a retornar als presos a la llum; a proclamar l'any de gràcia del Senyor, el dia que el nostre Deu farà justícia; a consolar a tots els afligits; a vestir d'alegria als qui porten dol per Sió; a donar-los una corona en lloc de cendra, perfums de festa en lloc de vestits de dol, i cants de triomf en lloc de desconsol.

Vosatres sereu nomenats «Sacerdots-del-Senyor», i vos diran «Ministres-del-nostre-Deu».

Els donaré fidelment la recompensa. El meu llinage serà conegut entre les nacions, i la meua posteritat, en mig dels pobles. Els qui els vegem, reconeixeran que són de l'estirp que beneí el Senyor.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 88, 21-22. 25 i 27 (R./: Cf. 2a)**

**R./** Cantaré tota la vida la misericòrdia del Senyor.

Vaig trobar a Davit, el meu servent,  
i l'he ungit en l'oli sagrat,  
per a que la meua mà estiga sempre en ell  
i el meu braç el faça invencible. **R./**

El meu amor i la meua fidelitat l'acompanyaran,  
pel meu nom creixerà el seu poder;  
ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,  
el meu Deu i la roca que em salva». **R./**



## SEGONA LLECTURA

*Ha fet de nosatres una casa real, uns sacerdots dedicats a Deu, son Pare*

Lectura del llibre de l'Apocalipsis 1, 5-8

Gràcia i pau a vosatres de part de Jesucrist, el Testimoni fidedigne, el primer resucitat d'entre els morts, el príncip dels reis de la terra. Ad aquell que nos amà i nos lliberà dels nostres pecats en la seua pròpia sanc i nos ha fet regne i sacerdots per Deu, son Pare, ad Ell la glòria i l'imperi pels sigles dels sigles. Amén. Mireu que ve en els núvols. Tots els ulls el voran, inclús els qui el traspassaren. Tots els pobles de la terra es llamentaran per causa d'ell. Aixina fon i aixina serà.

Yo soc l'Alfa i l'Omega, diu el Senyor Deu.

El qui és, el qui era i el qui està a punt d'aplegar, l'amo del món.

Paraula de Deu.

### **Verset abans de l'Evangeli Is 61, 1**

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres.

## EVANGELI

*L'Esperit del Senyor reposa sobre mi perquè el Senyor m'ha ungit*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç 4, 16 -21

En aquell temps:

Jesús se n'anà a Nazaret, a on s'havia criat. El dissabte va assistir a la sinagoga, com tenia costum, i s'alçà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passage a on està escrit:

«L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, m'ha ungit per a portar la Bona Nova als pobres; m'ha enviat a proclamar als captius l'amnistia i a retornar als cegos a la llum, a deixar en llibertat als oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor».

En acabar plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assentà. Tots els de la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Hui es complixen en mi estes paraules de l'Escritura que acabeu d'escoltar».

Paraula del Senyor.

# TRÍDUO PASQUAL

DIJOURS SANT  
Missa Vespertina de la Cena del Senyor

PRIMERA LLECTURA  
*El rito del Sopar Pasqual*

Lectura del segon llibre de l'Èxodo 12, 1-8.11-14

En aquells dies:

El Senyor digué a Moisés i a Aaron mentres estaven en la terra d'Egipte: «Per a vosatres, este més serà el primer de tots els mesos de l'any. Digau a tota l'assemblea d'Israel:

El dia deü d'este més, que cada família, cada casa, prenga un corder. Si una família fora massa curta per a menjar-se'l, que s'ajunte en la família del veí més pròxim, fins a completar el número de persones que fan falta per a acabar-se'l. Que siga mascle, sense tara, i que no tinga més d'un any. Igual podeu prendre un corder que un cabrit. L'heu de guardar fins al dia catorze del més; i, tots els qui formen part de l'assemblea d'Israel, que el degollen a la posta del sol d'aquell dia; que prenguen de la seua sanc i ne posen en els dos pujants i en el travesser de les cases a on se'l mengen. Eixa nit han de menjar-se la carn, rostida a la brasa, en pans sense llevat i en herbes amargues.

Per a menjar-vos-el, heu d'anar cenyits per la cintura, en les sandàlies posades i el bastó en la mà, i vos l'heu de menjar ben a pressa: perque esta víctima és la Pasqua, és dir, el Pas del Senyor. Aquella nit passaré per la terra d'Egipte i feriré de mort a tots els primogènits dels egipcis, tant als dels hòmens com als dels animals, i faré justícia contra les divinitats d'Egipte. Yo, el Senyor. La sanc serà una senyal vostra en les cases a on viviu. Quan veja la sanc, passaré de llarc, i no anirà contra vosatres la plaga de l'Extermini quan yo castigue la terra d'Egipte.

Que siga este dia memorable per a vosatres, i celebren-lo com un dia de festa en honor del Senyor; com una institució per a sempre».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 115, 12-13.15-16.17-18 (R./: Cf. 1Co 10, 16)**

R./ El càlic de la benedicció  
nos unix en la sanc de Crist.

¿Cóm podria tornar al Senyor  
tot el be que m'ha fet?  
Invocant el seu nom  
alçaré el càlic de la salvació. R./

Al Senyor molt li doldria  
la mort dels seus fidels.  
Senyor: soc el teu esclau  
des del dia que vaig nàixer. *R./*

T'ofriré un sacrifici d'alabança  
invocant el teu nom, Senyor.  
Compliré les meues promeses  
davant de tot el poble. *R./*

### SEGONA LLECTURA

*Cada volta que mengem d'este pa i bevem d'este càlic,  
anunciem la mort del Senyor*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **11, 23-26**

Germans:

Vos he confiat una tradició que yo vaig recibir del Senyor. A saber: que Jesús, el Senyor, la mateixa nit que havia de ser entregat, prengué un pa i, dient l'acció de gràcies, el partí i va dir: «Açò és el meu Cos entregat per vosatres; feu açò en memòria meua». Igualment, en acabar de sopar, prengué el càlic i digué: «Este càlic és la Nova Aliança sagellada en la meua sanc; cada volta que ne begau, feu-ho en memòria meua».

Per això, sempre que mengueu d'este pa i beveu d'este càlic, esteu proclamant la mort del Senyor, a l'espera del seu retorn.

Paraula de Deu.

### **Verset abans de l'Evangelí Jn 13, 34**

Vos done un manament nou, diu el Senyor: que vos ameu els uns als altres com yo vos he amat.

### EVANGELI

*Jesús demostrà fins a quin extrem amava als seus*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **13, 1-15**

Era ya la vespra de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat l'hora de passar d'este món al Pare. I com sempre havia amat als seus, que estaven en el món, ara els demostrà que els amava fins a més no poder.

Durant el sopar, quan el dimoni ya havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució d'entregar-lo a traïció, Jesús, sabent que el Pare havia deixat en les seues mans totes les coses, i que venia de Deu i a Deu se'n tornava, s'alçà de

taula, se llevà el manteu i se cenyí una tovallola; en acabant ficà aigua en un llibrell i es posà a llavar els peus als discípuls i a eixugar-los-els en la tovallola que duya cenyida a la cintura.

Quan anava a llavar-li'ls a Simó Pere, este li digué: «Senyor, ¿tu vols llavar-me els peus a mi?».

Jesús li respongué: «Ara tu no entens açò que faig; pero ho entendràs més tart».

Pere li va dir: «¡Mai de la vida! Tu no me llavaràs els peus».

Jesús li contestà: «Si no te llave, tu no eres dels meus». Li digué Simó Pere: «Senyor: no me llaves només els peus; llava'm també les mans i el cap».

Li respongué Jesús: «U, que ha pres el bany, no necessita llavar-se més que els peus, perque ell ya està net del tot. I vosatres ya esteu nets, encara que no tots». Jesús sabia quí l'havia d'entregar a traïció; per això dia que no tots estaven nets.

Quan acabà de llavar-los els peus, se posà el manteu i, assentat en taula, els digué: «¿Enteneu açò que vos acabe de fer? Vosatres me dieu «Mestre» i «Senyor», i feu be de dir-m'ho, perque ho soc. Si yo, que soc el Mestre i el Senyor, vos he llavat els peus, també vosatres deveu llavar-vos-els els uns als atres. Vos he donat eixemple per a que lo que yo he fet en vosatres, vosatres ho feu també».

Paraula del Senyor.

DIVENDRES SANT  
Celebració de la Passió del Senyor

PRIMERA LLECTURA  
*Per les nostres faltes ha mort malferit*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 52, 13-53, 12

Mireu; el meu servent prosperarà, creixerà i pujarà molt amunt. Aixina com tots s'esglayaren de vore'l, ya que, de tan desfigurat, no pareixia un home ni tenia res d'humà el seu aspecte, aixina també s'admiraran tots els pobles; els reis no obriran la boca davant d'ell quan vegem lo que no s'havia contat mai i sabran de cert la cosa més inaudita. ¿Quí pot creure lo que hem anunciat? ¿A quí s'ha revelat la potència del braç del Senyor?

El servent ha creixcut davant d'ell com un rebrot, com la soca tallada que reviu en una terra eixuta; no tenia ni figura ni res que fora d'admirar; no tenia res d'atractiu el seu aspecte i era malmirat, com el rebuig dels hòmens; home fet per al dolor i acostumat al patiment, paregut ad aquells que nos repugna vore'ls, el despreciàvem i el teníem per no res.

Ell portà les nostres malalties i carregà els nostres dolors; nosatres el preniem per un home castigat que Deu assota i humilia. Ell, per les nostres faltes, moria malferit, fet pols per les nostres culpes; caïa damunt d'ell la pena que nos torna la pau i les seues ferides nos curaren.

Tots anàvem errants com una ramera que se dispersa, seguint cada u el seu camí, mentres el Senyor li infligí el castic que tots nosatres havíem mereixcut. Quan era maltractat, ell s'humiliava i no desapegava els llavis; com els corders quan els duen a matar o les ovelles mentres les esquilen, ell callava i ni obria la boca.

Se l'han endut indefens i en injustícia, i, ¿quí es preocupa de la seua sòrt? Perque fon segat d'entre els qui viuen per culpa dels pecats del meu poble; perque morí en els injusts, i l'han enterrat en els malfactors, ad ell que no obrava en violència ni tenia mai en els llavis la perfídia.

El Senyor volgué que el sofriment el triturara. Quan haja donat la vida per a expiar les culpes, vorà la seua descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seua ànima, ara vorà la llum; el meu servent, en les penes que ha sofrit, justificarà als atres despuix de carregar-se les culpes d'ells.

Per això el Senyor li'ls donarà per herència i tots seran el seu botí, perque s'ha entregat a la mort i ha segut contat entre els pecadors, quan de fet carregava el pecat de tots i intercedia a favor d'ells.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 30, 2 i 6.12-13.15-16.17 i 25 (R./: Lc 23, 46)**

**R./** Pare, a les teues mans encomane el meu esperit.

En tu, Senyor, m'ampare,  
que no em quede mai avergonyit.  
Lliura'm, tu que eres bo;  
a les teues mans encomane el meu esperit;  
tu, Senyor, Deu fidel, m'has rescatat. **R./**

Soc la befa dels meus enemics,  
la burla del veïns i l'esglai dels meus parents.  
Se guarden de mi els qui em veuen pel carrer;  
els seus cors m'han oblidat com si fora un mort  
i em tenen per una cosa que no és bona per a res. **R./**

Pero yo confie en tu, Senyor,  
i em dic: «Tu eres el meu Deu;  
en les teues mans tens el meu pervindre;  
salva'm dels enemics que em perseguixen». **R./**

Deixa vore al teu servent  
la claror de la teua mirada;  
salva'm per l'amor que em tens.  
Sigau valents i tingau corage  
els qui espereu en el Senyor. **R./**

**SEGONA LLECTURA**

*Experimentà lo que és obedir; i es convertí en font de salvació eterna  
per a tots els qui se li sometén*

Lectura de la carta als hebreus 4, 14-16; 5, 7-9

Germans:

Mantingam ferma la fe que professem, ya que en Jesús, el Fill de Deu, tenim a un gran sacerdot excepcional que, travessant els cels, ha entrat davant de Deu. Perque no és ell un gran sacerdot incapaç de condoldre's de les nostres debilitats: ell, igual que nosatres, ha segut provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tro de la gràcia de Deu perque es compadirà de nosatres, nos acollirà i concedirà, quan siga l'hora, l'auxili que necessitem.

Ell, Jesucrist, durant la seua vida mortal, dirigí, al qui podia salvar-lo de la mort, pregàries i súpliques en gran clamor i en llàgrimes, i Deu l'escoltà per la seua sumissió. I encara que era el Fill de Deu, deprenqué en l'escola del dolor lo que és

obedir; i, una volta consagrat sacerdot, se convertí en font de salvació eterna per a tots els qui l'obedixen.

Paraula de Deu.

### **Verset abans de l'Evangelí Flp 2, 8-9**

Crist, per nosatres, arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots.

## **EVANGELI**

Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons sant Joan **18, 1-19, 42**

### *Agafaren a Jesús i l'encadenaren*

**C.** En aquell temps:

Jesús ixqué en els seus discípuls cap a l'atra banda del torrent Cedró, a on hi havia un hort, i Jesús entrà en els discípuls. Judes, el traïdor, coneixia be aquell lloc perquè Jesús se reunia a sovint allí en els seus discípuls.

Per això Judes agafà un destacament de soldats romans i alguns hòmens de la guàrdia del temple, que li havien proporcionat els grans sacerdots i els fariseus, i se n'anà cap a l'hort. Venien en llanternes i antorches i tots armats. Jesús, que sabia tot lo que se li venia damunt, ixqué a esperar-los i els preguntà:

**†.** «¿A qui busqueu?».

**C.** Li respongueren ells:

**S.** «A Jesús de Nazaret».

**C.** Els va dir:

**†.** «Soc yo».

**C.** Estava en ells Judes, el traïdor. Quan Jesús els digué: «Soc yo», retrocediren i caigueren a terra. Jesús tornà a preguntar-los:

**†.** «¿A qui busqueu?».

**C.** Li digueren:

**S.** «A Jesús de Nazaret».



C. Ell els respongué:

†. «Ya vos he dit que soc yo. Pero si és a mi a qui busqueu, deixeu que estos se'n vagen lliurement».

C. Aixina se complia lo que havia dit Jesús: «No n'he perdut ni u dels qui tu m'has donat». Simó Pere tragué una espasa que portava, la desembainà, atacà al criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Aquell criat es dia Malc. Jesús digué a Pere:

†. «Guarda't l'espasa en la baina. ¿No he de beure el càlç de l'amargor que el Pare m'ha donat?».

### *El dugueren primer a casa d'Anàs*

C. El destacament de soldats, el tribú que el comandava i la guàrdia dels judeus agafaren a Jesús, l'encadenaren i el dugueren a la casa d'Anàs, que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any. Caifàs era el qui havia donat als judeus este consell: «Més val que un sol home muiga pel poble». Simó Pere i un atre discípul seguien a Jesús. Este discípul, que era conegut del gran sacerdot, entrà al mateix temps que Jesús en el pati del palau del gran sacerdot, mentres Pere es quedava fòra, en l'entrada. Per això l'atre discípul, conegut del gran sacerdot, ixqué a la porta, parlà en la criada que la guardava, i feu entrar a Pere. Pero la criada digué ben pronte a Pere:

S. «¿Vols dir que tu no eres també dels discípuls d'este home?».

C. Ell li contestà:

S. «No, no ho soc».

C. Com fea fret, els criats i la guàrdia del temple havien encés una bona brasilada i estaven allí, de peu, calfant-se. Pere també es calfava en ells. Mentrestant, el gran sacerdot interrogà a Jesús sobre els seus discípuls i sobre la doctrina que ensenyava. Jesús declarà:

†. «Yo he parlat a tot lo món obertament. Sempre ensenyava en les sinagogues i en el temple, a on se reunixen tots els judeus, i no he parlat mai amagat. ¿Per qué em preguntes a mi? Interroga als qui m'han escoltat; ells podran informar-te sobre lo que he dit».

C. Acabava Jesús de dir açò, quan u dels guardes que tenia al costat li pegà una galtada i l'increpà dient:

S. «¿És esta la manera de contestar al gran sacerdot?».

C. Jesús li respongué:

†. «Si he parlat malament, dis-me en qué; pero si he parlat com cal, ¿per qué em pegues?».

*¿Vols dir que tu no eres també discípul d'ell? No, no ho soc*

C. En acabant, Anàs l'envià encadenat a Caifàs, el gran sacerdot. Mentrestant, Simó estava dret calfant-se. Li digueren:

S. «¿Vols dir que tu no eres també u dels discípuls d'eixe home?».

C. Ell ho negà dient:

S. «No, no ho soc».

C. U dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, insistí:

S. «¿Cóm que no? yo mateix t'he vist en l'hort en ell».

C. Pere tornà a negar-ho i en aquell moment un gall cantà.

*El meu regne no és cosa d'este món*

C. En acabant conduïren a Jesús des del palau de Caifàs al pretori, al palau del Governador. Era molt de matí. Els judeus no van entrar en l'edifici pagà del pretori per a no contraure impurea llegal i, aixina, poder menjar, a boqueta nit, el corder pasqual. Per això hagué d'eixir Pilat per a preguntar-los:

S. «¿Quina acusació porteu contra este home?».

C. Ells li contestaren:

S. «Si este home no fora un criminal, no te l'entregaríem».

C. Pilat els digué:

S. «Emporteu-vos-el i juegu-lo d'acort en la vostra Llei».

C. Els judeus li respongueren:

S. «Nosatres no estem autorisats per a eixecutar a ningú».

C. Aixina es compliria lo que havia dit Jesús, indicant cóm havia de morir. Pilat se'n tornà a l'interior del pretori, feu cridar a Jesús i li preguntà:

S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».

C. Jesús li contestà:

†. «¿Ix de tu açò que em preguntes, o són uns altres els qui t'ho han dit de mi?».

C. Respongué Pilat:

S. «Yo no soc judeu. Són els del teu poble i els grans sacerdots els qui t'han entregat a les meues mans. Vullc saber qué has fet».

C. Jesús respongué:

†. El meu regne no és cosa d'este món. Si ho fora, els meus hòmens haurien lluitat per a evitar que yo caiguera en mans dels judeus. Pero no, el meu regne no és d'ací».

C. Pilat insistí:

S. «¿Vols dir que eres rei?».

C. Jesús li contestà:

†. «Yo soc rei, com tu dius. La meua missió és la de donar testimoni de la veritat; per ad això he naixcut i per ad això he vingut al món: tots els qui amen la veritat escolten la meua veu».

C. Pilat digué:

S. «¿La veritat!, ¿qué és la veritat?».

C. I en acabant de fer-li esta pregunta, Pilat se n'anà una atra vegada fòra, a on estaven els judeus, i els va dir:

S. «Yo no li trobe res per a poder-lo inculpar. Pero ya que és costum indultar-vos ad algú durant la festa de la Pasqua, si voleu, vos indultaré al rei dels judeus».

C. Ells tornaren a cridar en mig d'un gran clamor:

S. «No, ad este no: volem a Barrabàs».

C. Barrabàs era un bandoler.

## *Salve, rei dels jueus*

**C.** A continuació Pilat feu assotar a Jesús. Els soldats li posaren en el cap una corona d'espines que havien teixit ells mateixos; li posaren en els muscles un manteu de púrpura i, passant per davant d'ell, li dien:

**S.** «Salve, rei dels jueus».

**C.** I li pegaven galtades. Pilat tornà a eixir i els digué:

**S.** «Ara vos el presentaré de nou per a que vejau que no li trobe res per a poder-lo sentenciar a mort».

**C.** I va eixir Jesús portant la corona d'espines i el manteu de púrpura. Pilat els va dir:

**S.** «Ací teniu a l'home».

**C.** Quan els grans sacerdots i la guàrdia del temple el veren, començaren a cridar:

**S.** «Crucifica'l, crucifica'l».

**C.** Pilat els digué:

**S.** «Emporteu-vos-el i crucifiqueu-lo vosatres: yo no trobe res de mal en ell».

**C.** Els jueus li contestaren:

**S.** «Nosatres tenim una Llei i, segons esta Llei, mereix pena de mort perque s'ha declarat Fill de Deu».

**C.** Quan Pilat oí açò agafà encara més por. Se'n tornà dins del pretori i preguntà a Jesús:

**S.** «¿D'a ón eres tu?».

**C.** Pero Jesús no li tornà resposta. Li va dir Pilat:

**S.** «¿Cóm? ¿A mi no em parles? ¿No saps que tinc autoritat tant per a deixar-te lliure com per a fer que et crucifiquen?».

**C.** Jesús respongué:

†. «No tindries ninguna autoritat sobre mi si Deu no te l’haguera concedida; per això el qui m’ha entregat a les teues mans és més culpable que tu»

### *Fòra, fòra, crucifica'l*

C. A partir d’aquell moment, Pilat intentà deixar-lo lliure. Pero els jueus li cridaren:

S. «Si deixes lliure ad este home, és que no vas a favor del César, porque tot el qui vol fer-se rei va en contra del César».

C. Quan Pilat oí estes paraules, feu eixir fòra a Jesús i l’assentà en el tribunal, en el lloc conegut en el nom de «l’Empedrat», en hebreu «*Gabbata*». Era divendres, vespra de la Pasqua, cap al migdia. Pilat digué als jueus:

S. «Ací teniu al vostre rei».

C. Pero ells cridaren:

S. «Fòra, fòra, crucifica'l».

C. Pilat insistí:

S. «¿Cóm vaig yo a crucificar al vostre rei?».

C. Els grans sacerdots respongueren:

S. «No tenim ningun rei llevat del César».

C. Aixina que, finalment, Pilat els l’entregà per a crucificar-lo.

### *El crucificaren i en ell ne crucificaren a dos més*

C. A partir d’este moment Jesús quedà en mans dels jueus. Portant-se ell mateix la creu, ixqué cap al lloc conegut en el nom de «la Calavera», en hebreu «*Gólgota*». Allí el crucificaren, i en ell ne crucificaren també a dos més, posats a un costat i a l’atre de Jesús. Pilat feu escriure un cartell i posar-lo en la creu, en una inscripció que dia: «Jesús de Nazaret, el rei dels jueus». Molts dels jueus el llegiren, porque el lloc a on havia segut crucificat Jesús caïa al costat mateix de la ciutat. Además, el ròtul estava escrit en hebreu, en llatí i en grec. Els grans sacerdots digueren a Pilat:

S. «No poses: «El rei dels jueus», sino: «Este home dia que era el rei dels jueus».

C. Pilat, contestà:

S. «Lo que s'ha escrit, ya està escrit».

*Se repartixen entre ells els meus vestits*

C. Els soldats, quan ya havien crucificat a Jesús, arplegaren el seu manteu i el feren en quatre parts, una per a cada soldat. Quedava la túnica, que era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix. I es digueren entre ells.

S. «No l'esgarrem; sortegem-la, a vore a quí li toca».

C. Aixina es complia lo que diu l'Escritura: «Se repartiren entre ells els meus vestits, se jugaren als daus la meua túnica». I açò és lo que feren els soldats.

*Ací tens al teu fill, ací tens a ta mare*

C. Junt a la creu de Jesús estava sa mare, la germana de sa mare, Maria, la dòna de Cleofàs, i Maria Magdalena. Jesús, en vore a sa mare i, al costat d'ella, al discípul que ell volia tant, digué a sa mare:

† . «Mare, ací tens al teu fill».

C. En acabant digué al discípul:

† . «Ací tens a ta mare».

C. I, des d'aquella hora, el discípul l'acollí en sa casa.

*Tot s'ha complit*

C. En acabant d'açò, Jesús, plenament conscient d'haver realizat a la perfecció tot lo que calia, per tal de que s'acabara de complir lo que anunciava l'Escritura, exclamà:

† . «Tinc set».

C. Hi havia allí un picher ple de vinagre. Els soldats lligaren a una canya d'hisop una esponja chopada de vinagre i li l'acostaren als llavis. Jesús, havent tastat el vinagre, digué:

† . «Tot s'ha complit».

C. I, inclinant el cap, expirà.

*Ara tots s'agenollen i es fa una pausa.*

*A l'instant ixqué sanc i aigua*

C. Era divendres, la vespra de la Pasqua, i els jueus no volien que els cossos dels ajusticiats es quedaren en les creus durant el repòs del dissabte, ya que aquell dissabte precisament era un dia solemníssim. Per això demanaren a Pilat que ordenara trencar les cames dels crucificats i despenjar els cossos per tal de donar-los sepultura. Els soldats trencaren les cames dels dos que havien segut crucificats en Jesús. Però, quan arribaren a Jesús i es donaren compte de que ya havia mort, no li trencaren les cames sino que u dels soldats li obrí el costat d'una llançada, i a l'instant ixqué sanc i aigua. Dona testimoni el qui ho va vore. La seua paraula és digna de fe, i Deu sap que açò que diu és veritat, a fi de que també vosatres cregau. Efectivament: tot açò passà perque s'havia de complir lo que diu l'Escritura: «No li trencaran ningun os». I un altre lloc de l'Escritura diu: «Miraran al qui han traspasat».

*Amortallaren el cos de Jesús en un llançol de lli i espècies aromàtiques*

C. En acabant d'açò, Josep d'Arimatea, que era dels seguidors de Jesús, pero d'amagat per por dels jueus, demanà a Pilat l'autorització per a endur-se el cos. Pilat li ho concedí, i Josep anà i despenjà el cos de la creu. També va anar Nicodem, aquell que temps arrere havia visitat a Jesús de nit, i portà unes cent lliures d'una mescla de mirra i àloes. Entre els dos se'n dugueren el cos de Jesús i l'amortallaren en un llançol de lli ben amerat d'aquelles espècies aromàtiques, segons és costum entre els jueus d'enterrar als difunts. En un hort, prop del lloc a on havien crucificat a Jesús, hi havia un sepulcre nou, en el qual no havia segut enterrat ningú. Com que el sepulcre estava prop, van posar a Jesús allí, ya que en caure la nit del divendres començava el repòs entre els jueus.

Paraula del Senyor.

TEMPS PASQUAL  
DUMENGE DE PASQUA  
RESURRECCIÓ DEL SENYOR  
En la Nit Santa. Vigília Pasqual

*Per a la Vigília Pasqual se proponen nou llectures: set de l'Antic Testament i dos del Nou: l'epístola i l'Evangelí. Si les circumstàncies ho aconsellen, per causes particulars, se pot reduir el número de les llectures assignades. Però se n'han de llegir, a lo manco, tres de l'Antic Testament i, en casos molt especials, dos com a mínim abans de l'epístola i de l'Evangelí. Aixina i tot, mai se deurà deixar de llegir la lectura de l'Èxodo sobre el pas de la Mar Roja (tercera lectura).*

PRIMERA LLECTURA

*Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat*

Lectura del llibre del Gènesis 1, 1-2, 2

Al principi Deu va crear el cel i la terra.

La terra era un caos sense forma ni concert; sobre la superfície de l'abisme tot era fosc, i l'esperit de Deu alenava sobre les aigües.

I digué Deu: «que existisca la llum». I la llum existí. Deu va vore que la llum era bona de veritat; i per això Deu la separà de la fosc; a la llum li digué «dia» i a la fosc, «nit». Hi hagué una vesprada i un matí, i va ser el dia primer.

Deu va dir: «Que hi haja un firmament entre mig de les aigües per a separar les unes de les altres». I aixina va ser. Deu va fer el firmament i separà les aigües que hi ha baix de les que hi ha damunt del firmament. Deu va vore que el firmament era bo, i li donà el nom de «cel». Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia segon.

Deu digué: «Que es reunixquen en un sol lloc totes les aigües de baix del cel i apareguen els continents». I aixina va ser. Deu donà als continents el nom de «terra», i a les aigües reunides, el de «mar». I Deu va vore que allò era bo.

I va dir Deu: «Que de la terra ixca la vegetació: herbes que facen llavor i arbres fruiters de tota classe que donen fruit ab la seua llavor per tota la terra». I aixina va ser. La terra produí la vegetació, les herbes de tota classe que fan llavor i els arbres de tota espècie que donen fruit en la seua llavor. I va vore Deu que allò era bo. Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia tercer.

I digué Deu: «Que hi haja en el firmament del cel unes lluminàries que separen el dia de la nit, i senyalen les festes, els dies i els anys, i, des del firmament del cel, allumenen la terra». I aixina va ser. Deu va fer els dos astres jagants: u, més gran, per a regir el dia, i un altre, més menut, per a governar la nit; també va fer les estreles. Deu els colocà en el firmament del cel per a allumenar la terra, per a regir el dia i la nit i per a separar la llum de la fosc. Deu va vore que allò era bo. Hi hagué una vesprada i un matí, i va ser el dia quart.

Va dir Deu: «Que en les aigües hi haja sers vius que naden i pardals que volen sobre la terra a rant del firmament del cel». I aixina va ser. Deu creà els grans animals marins, ser vius de tota classe que naden dins de l'aigua, i totes les espècies



d'animalets alats. Deu va vore que allò era bo. Per això Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos i ompliu les aigües de la mar; i que els pardalets i els animals alats se multipliquen en la terra». Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia quint.

I va dir Deu: «Que la terra produïxca sers vius de tota espècie: bésties i tota classe d'animals salvages i domèstics». I aixina va ser. Deu va fer tota classe d'animals domèstics i salvages i tota classe de cucs i animalets. I Deu va vore que allò era bo.

I digué Deu: «Fem a l'home a image i semblança nostra; i que tinga dominats els peixos de la mar, els pardalets i els animals domèstics i salvages, i tots els reptils que hi ha dins de la mar». Deu creà a l'home a la seua image, a image de Deu el creà: creà a l'home i a la dòna.

Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos, ompliu la terra i someteu-la; domineu els peixos de la mar, els pardalets i tots els animals que es mouen per la terra». I encara digué Deu: «Mireu, vos done totes les herbes que granen per la superfície de la terra; tots els arbres que donen fruit en la seua llavor seran el vostre aliment; a tots els animals salvages, a tots els pardalets del cel i a tots els reptils de la mar, és dir, a tots els sers que respiren, l'herba verda els servirà d'aliment». I aixina va ser. Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat.

Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia sext.

D'este modo quedaren acabats el cel i la terra i tot lo que es mou en ells. Deu acabà la seua obra el dia sext, i el dia sèptim descansà de tot el treball que havia fet.

Paraula de Deu.

*O be, més breu:*

Lectura del llibre del Gènesis 1, 1.26-31a

Al principi Deu va crear el cel i la terra.

I digué Deu: «Fem a l'home a image i semblança nostra; i que tinga dominats els peixos de la mar, els pardalets i els animals domèstics i salvages, i tots els reptils que hi ha dins de la mar». Deu creà a l'home a la seua image, a image de Deu el creà: creà a l'home i a la dòna.

Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos, ompliu la terra i someteu-la; domineu els peixos de la mar, els pardalets i tots els animals que es mouen per la terra». I encara digué Deu: «Mireu, vos done totes les herbes que granen per la superfície de la terra; tots els arbres que donen fruit en la seua llavor seran el vostre aliment; a tots els animals salvages, a tots els pardalets del cel i a tots els reptils de la mar, és dir, a tots els sers que respiren, l'herba verda els servirà d'aliment». I aixina va ser. Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 103, 1-2a. 5-6. 10 i 12. 13 i 14. 24 i 35c (R./: Cf. 30)**

**R./** Envia-nos, Senyor, el teu alé  
i renova la vida sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.  
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.  
Vas vestit d'esplendor i majestat;  
te cobrix la llum com un manteu. **R./**

Tu, que assentares la terra sobre uns fonaments,  
eres incommovible per a sempre.  
La cobrires en la capa de l'abisme,  
i les aigües sepultaren les montanyes. **R./**

De les fonts, tu feres brollar torrents  
que s'escorren entre les montanyes;  
en les seues riberes fan niu els pardalets  
que refilen i canten per les branques. **R./**

Des del teu palau tu regues els tossals,  
i assecies la terra de les pluges del cel;  
tu fas nàixer l'herba del ganado  
i les plantes per a l'us de l'home. **R./**

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres!  
i totes les has fetes en sabiduria.  
La terra està plena de les teues criatures.  
Beneïx al Senyor, ànima meua. **R./**

*O be:*

**Salm responsorial 32, 4-5. 6-7. 12-13. 20 i 22 (R./: 5b)**

**R./** Senyor, la terra està plena dels teus favors.

La paraula del Senyor és sincera  
i tot lo que fa és de veritat.  
Ell ama el dret i la justícia,  
i la terra està plena dels seus favors. **R./**

La paraula del Senyor ha fet el cel,  
i ab l'alé de la seua boca ha creat el firmament;  
arplegà, com en un ordre, les aigües de la mar  
i retingué l'oceà en el seu llit. **R./**

Feliç la nació que té al Senyor per Deu;  
feliç el poble que Ell s'ha elegit per heretat.  
El Senyor aguaita des del cel  
observant, u per u, a tots els hòmens. **R./**

Tenim posada l'esperança en el Senyor,  
auxili nostre i escut que nos protegix.  
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,  
com ho esperem de tu. **R./**

## SEGONA LLECTURA

### *Del sacrifici d'Abraham, el nostre pare en la fe*

Lectura del llibre del Gènesis **22, 1-18**

Per aquells dies:

Deu, per a posar a prova a Abraham, el cridà: «Abraham, Abraham ». Ell respongué: «Ací em tens». Deu li digué «Pren a Isaac, el teu fill únic, a qui tant vols, ves-te'n a la terra de Morià i allí, dalt de la montanya que yo t'indique, oferix-me'l en sacrifici».

Abraham s'alçà a punta de dia, aparellà el seu burret, i s'endugué a dos criats i al seu fill Isaac; astellà la llenya per al fòc del sacrifici i es posà en camí cap al lloc que Deu li havia dit. Als tres dies, Abraham alçà els ulls i va vore des de llunt el lloc. En això digué als seus criats: «Quedeu-vos ací en el burret; el chic i yo nos acostarem allà dalt, i, en acabar l'adoració, ya tornarem».

Abraham carregà la llenya per al sacrifici a l'esquena del seu fill Isaac, i ell portava el fòc i el gavinet; i començaren els dos a caminar. Isaac digué a son pare: «Escolte, pare». Abraham li respongué: «¿Qué vols, fill meu?». Li va dir Isaac: «Tenim el fòc i la llenya per al sacrifici; pero el corder ¿a ón està?». Abraham li contestà: «Deu mateix se proveirà del corder per al sacrifici, fill meu». I continuaren caminant els dos junts.

Arribats que foren els dos al lloc que Deu li havia indicat, Abraham alçà un altar, apilà la llenya, lligà al seu fill Isaac i el posà damunt de l'altar sobre la llenya. Immediatament Abraham agafà el gavinet per a matar al seu fill.

Pero l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Ací em tens». L'àngel li va dir: «No alces la mà contra el chic ni li faces mal. Ya veig que tens temor de Deu perque no m'has negat al teu fill únic». Abraham alçà els seus ulls i va vore un corder enredrat per les banyes a un albarzer. Anà, l'agarrà i l'oferí en sacrifici en conte del seu fill.

Ad aquell lloc Abraham li donà el nom de «El Senyor se proveïx». Per això, encara hui la gent diu: «La montanya a on el Senyor se proveïx».

L'àngel del Senyor tornà a cridar a Abraham des del cel i li va dir: «Escolta l'oràcul del Senyor: Ya que has fet açò de no negar-me al teu fill únic, jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions, i farà que la teua descendència siga tan

numerosa com les estrelles del cel i com els grans d'arena de les plages de la mar; els teus descendents conqueriran les ciutats dels seus enemics; i tots els pobles del món desijaran ser beneïts en la teua descendència, perquè has obedit lo que yo t'havia manat».

Paraula de Deu.

*O be, més breu:*

Lectura del llibre del Gènesis **22, 1-2.9a.10-13.15-18**

Per aquells dies:

Deu, per a posar a prova a Abraham, el cridà: «Abraham, Abraham ». Ell respongué: «Ací em tens». Deu li digué «Pren a Isaac, el teu fill únic, a qui tant vols, ves-te'n a la terra de Morià i allí, dalt de la montanya que yo t'indique, oferix-me'l en sacrifici».

Arribats que foren els dos al lloc que Deu li havia indicat, Abraham alçà un altar, apilà la llenya, lligà al seu fill Isaac i el posà damunt de l'altar sobre la llenya. Immediatament Abraham agafà el gabinet per a matar al seu fill.

Pero l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Ací em tens». L'àngel li va dir: «No alces la mà contra el chic ni li faces mal. Ya veig que tens temor de Deu perquè no m'has negat al teu fill únic». Abraham alçà els seus ulls i va vore un corder enredrat per les banyes a un albarzer. Anà, l'agarrà i l'oferí en sacrifici en conte del seu fill.

L'àngel del Senyor tornà a cridar a Abraham des del cel i li va dir: «Escolta l'oràcul del Senyor: Ya que has fet açò de no negar-me al teu fill únic, jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions, i faré que la teua descendència siga tan numerosa com les estrelles del cel i com els grans d'arena de les plages de la mar; els teus descendents conqueriran les ciutats dels seus enemics; i tots els pobles del món desijaran ser beneïts en la teua descendència, perquè has obedit lo que yo t'havia manat».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 15, 5 i 8. 9-10. 11 (R./: 1)**

**R./** Guarda'm, Deu meu, que en tu trobe yo refugi.

Senyor, heretat meua i càlic meu:  
tu eres la meua fillola.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor;  
i en ell a la meua dreta mai vacilaré. **R./**

Per això se m'alegra el cor,  
se m'omplin de goig les entranyes  
i el meu cos reposa esperançat;  
perque tu no entregaràs a la mort la meua vida  
ni deixaràs caure a la fossa al qui t'és fidel. **R./**

M'ensenyaràs el camí que du a la vida,  
i m'ompliràs de goig en la teua presència;  
al teu costat, tot serà alegria  
i delícies per a sempre. **R./**

### TERCERA LLECTURA

#### *Els fills d'Israel entraren pel mig de la mar com per terra eixuta*

Lectura del llibre de l'Èxodo 14, 15 -15, 1a

Per aquells dies:

El Senyor va dir a Moisès: «¿Per qué clames a mi? Digueu als fills d'Israel que facen camí. I tu alça el bastó, estén la mà sobre la mar i partix-la en dos; que els fills d'Israel puguen passar pel mig de la mar com per terra eixuta. Yo enduriré el cor dels egipcis per a que vagen darrere d'ells, i me mostraré poderós contra el Faraó, contra el seu eixèrcit, els seus carros i els seus cavallers. Quan m'haja mostrat poderós contra el Faraó, els seus carros i els seus cavallers, els egipcis sabran que yo soc el Senyor».

L'àngel de Deu, que anava davant de l'eixèrcit d'Israel, canvià de lloc i anà darrere d'ells; i la columna de núvol girà davant d'ells, se posà darrere i anà entre l'eixèrcit dels egipcis i l'eixèrcit d'Israel; el núvol s'entenebrí i la nit se va fer fosca, de modo que un eixèrcit no pogué acostar-se a l'atre en tota la nit.

Moisès estengué la mà sobre la mar i el Senyor va fer retirar la mar per un vent fort de llevant, que durà tota la nit i la deixà eixuta. Les aigües se partiren, i els fills d'Israel entraren per mig de la mar com per terra eixuta, i les aigües feen una muralla a la seua dreta i a la seua esquerra. Els egipcis els perseguiren; i tots els cavalls del Faraó, els seus carros i els seus cavallers anaren darrere d'ells, cap al mig de la mar.

De bon matí, el Senyor mirà, des de dins de la columna de fòc i de núvol, cap a l'eixèrcit dels egipcis, i posà confusió entre les seues files. Frenà les rodes dels seus carros i els fea avançar pesadament. Els egipcis digueren en vore-ho: «¿Fugim de davant d'Israel perque el Senyor combat per ells contra Egipte!».

I el Senyor va dir a Moisès: «Estén la teua mà sobre la mar, que les aigües refluïxquen damunt dels egipcis, dels seus carros i dels seus cavallers». Moisès estengué la mà sobre la mar i, cap al matí, la mar tornà al seu llit. I com que els egipcis anaven al seu encontre, el Senyor sumergí als egipcis en mig de la mar. Les aigües refluïren i cobriren els carros i els cavallers de tot l'eixèrcit del Faraó que anaven, mar a dins, darrere dels fills d'Israel; i no se'n salvà ni u. Els fills d'Israel, en canvi, caminaren en mig de la mar per terra eixuta, mentres les aigües feen una

muralla a la seua dreta i a la seua esquerra.

Aquell dia el Senyor salvà a Israel de la mà dels egipcis, i Israel contemplà als egipcis morts en la plaja de la mar. Israel va vore la gran proeza que el Senyor havia fet contra els egipcis. El poble va témer al Senyor i tingué fe en Ell i en Moisès, el seu servent.

En aquells moments Moisès i els fills d'Israel cantaren este càntic al Senyor.

Paraula de Deu.

### **Salm responsorial Èx 15, 1-2. 3-4. 5-6. 17-18 (R./: 1a)**

**R./** Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.

Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria:

ha tirat a la mar a cavalls i cavallers.

Del Senyor me ve la glòria i la victòria;

és Ell qui m'ha salvat.

És el meu Deu i yo l'he d'alabar;

és el Deu de mon pare i yo l'he d'enaltir. **R./**

El Senyor és un gran guerrer,

el seu nom és el Senyor.

Ha tirat a la mar els carros del Faraó,

i els seus millors soldats s'han afonat en la Mar Roja. **R./**

Els han cobert les ones

i s'han afonat com una pedra.

La teua dreta, Senyor, té un poder terrible,

la teua dreta, Senyor, ha desfet als enemics. **R./**

Fes entrar al teu poble en la montanya

i planta'l en mig de la teua heretat,

en el lloc a on tens posat el tro, Senyor,

en el santuari, obra de les teues mans.

El Senyor serà el seu Rei permanentment. **R./**

### **QUARTA LLECTURA**

*El Senyor t'ha reclamat en un amor etern*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 54, 5 -14

Qui te va fer, t'ha pres per esposa; el seu nom és «El Senyor de l'Univers». T'ha reclamat el Sant d'Israel, que es diu: «Deu de tota la terra».

El Senyor te crida novament, com qui crida a l'esposa abandonada que s'enyora, a la repudiada esposa de la joventut, diu el Senyor. Yo et vaig abandonar per uns instants, pero ara et recobre en un amor immens. En una flamerada d'indignació et vaig amagar per un moment la meua cara, pero ara et vullc en un amor etern, diu el Senyor, qui t'ha purificat.

Faré en tu com en temps de Noé: li vaig jurar que les aigües del diluvi no inundarien ya mai més la terra; ara jure no irritar-me contra tu ni amenaçar-te més d'ara en avant. Encara que desapareguen les montanyes i es bambalegen els tossals, no s'apartarà de tu l'amor que yo et tinc ni oscilarà el meu pacte de pau, diu el Senyor, que tant te vol.

¡Oh pobra, batuda pels temporals, i desconsolada meua! Yo mateix posaré les teues pedres sobre una roca de granit i et ficaré uns fonaments de safirs; faré de rubins els teus marlets; les teues portes, d'esmaragdes; i els teus murs, de pedres precioses. Tots els qui et reconstruïxquen treballaran a les ordens del Senyor, i hi haurà molt de benestar entre els teus fills. Sòlidament restaurada, gojaràs de gran estimació; lliure de tota amenaça no hauràs de recelar de res; i quedaràs llunt de tot terror perque no se t'acostarà ya més.

Paraula de Deu.

### **Salm responsorial 29, 2 i 4. 5- 6. 11 i 12a i 13b (R./: 2a)**

**R./** T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat.

T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat  
i no has permés que se'm riga l'enemic.  
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme  
i m'has fet reviure d'entre els qui baixaven a la fossa. **R./**

Canteu al Senyor, tots els seus fidels,  
alabeu el seu sant nom.  
El seu rigor dura un instant;  
pero la seua bondat, tota la vida.  
Si de nit tot eren plors,  
de bon matí tot és alegria. **R./**

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;  
sigues tu la meua ajuda.  
Tu pots canviar en goig les meues penes i el meu dol.  
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. **R./**

## QUINTA LLECTURA

*Vingau a mi i vos asseciaré de vida. Pactaré en vosatres una aliança eterna*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 55, 1-11

Açò diu el Senyor:

Escolteu els qui teniu set: vingau a l'aigua, vingau els qui no teniu diners, compreu forment i mengeu-ne debades, compreu llet i vi sense diners i begau-ne sense pagar res.

¿Per qué tireu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu el vostre jornal en menjars que no satisfan? Escolteu be, tastareu cosa bona i assaborireu lo que és bo i millor.

Estigau atents i vingau a mi, escolteu-me i vos ompliré de vida. Pactaré en vosatres una aliança eterna, la dels favors irrevocables promesos a Davit: Yo el vaig fer el meu testimoni davant dels pobles, caudill i sobirà de nacions; reclamaràs una terra que tu no coneixies, una nació que, sense conèixer-te, vindrà corrent en busca del Senyor, el teu Deu, el Sant d'Israel que t'ha honrat.

Busqueu al Senyor, ara que es deixa vore; invoqueu-lo ara que està prop. Que el malvat abandone els seus camins, i els roïns, els seus propòsits; que es convertixquen al Senyor i els tindrà pietat; i que retornen al nostre Deu, tan ben disposat a perdonar. Sapiau que els meus pensaments no són els vostres, i que els vostres camins no són els meus, diu l'oràcul del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan molt per damunt dels vostres, igual com el cel ho està de la terra.

Com la pluja i la neu cauen del cel i no retornen ad ell, sino que ameren la terra, la fecunden i la fan germinar per a que done gra per a la sembra i pa per a menjar, aixina serà la paraula que ix de la meua boca; no tornarà a mi infecunda, sino que farà tot lo que yo volia i complirà l'encàrrec que yo li havia fet».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial Is 12, 2. 3-4bcd. 5-6 (R./: 3)**

**R./** Cantant de goig anirem a buscar l'aigua  
de les fonts de la salvació.

El Senyor és el Deu que em salva;  
confie en ell i no m'espante de res.  
D'ell me ve la força i la victòria  
i és ell qui m'ha salvat. **R./**

Cantant de goig anirem a buscar aigua  
de les fonts de la salvació.

Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom,  
conteu als pobles les seues gestes,  
recordeu a tots que el seu nom és Excels. **R./**



Canteu al Senyor, que ha fet coses grandioses.  
Publiqueu-ho per tota la terra.  
Salta de goig i aclama'l, poble de Sió:  
«Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel». **R./**

**SEXTA LLECTURA**  
*Alvança pel camí que du a la claror del Senyor*

Lectura del llibre del profeta Baruc 3, 9 -15. 32- 4, 4

Escolta, Israel, els manaments de vida, estigues atent i sabràs qué és la prudència. Israel, ¿cóm és que encara et trobes en un país enemic? ¿Cóm és que t'has fet vell en una terra estranya? ¿Per qué tots te fugen com si volgueren evitar el contacte d'un difunt, i et tracten com si estigueres ya entre els morts? És que has abandonat la font de la Sabiduria. Si hagueres seguit el camí de Deu, hauries vixcut en pau per a sempre. Deprén a ón se troba la prudència, el valor i l'intel·ligència; i sabràs al mateix temps a ón se troba la vida llarga i bona, la llum dels ulls i la pau. Pero, ¿quí ha descobert el lloc de la prudència? ¿Quí ha penetrat allí a on ella guarda els seus tesors?

Només la coneix el qui ho sap tot, Ell, que l'examina i la comprén. Ell ha creat la terra per a sempre i l'ha poblada d'animals; Ell, que envia a la llum i ella se'n va; la crida, i ella, tota tremolant, l'obedix; Ell, que a les estreles, quan relluïxen en el firmament celebrant allí la seua festa, les crida i li responen: «ací nos tens», i en alegria lluïxen més i més per al seu creador.

Ell és el nostre Deu, i no hi ha qui se li puga comparar; és Ell qui ha investigat els camins de la Sabiduria i l'ha donada a Jacop, el seu fill, a Israel, el seu benamat. Més tart, s'aparegué ací en la terra, i va conuiuere en els hòmens. Açò és el llibre dels manaments de Deu i la llei que perdura per a sempre: els qui la guarden, viuran tots, pero els qui l'abandonen, moriran.

Torna-te'n, Jacop, i apodera't d'ella, alvança pel camí que du a la claror de la seua llum; no entregues a un atre la teua glòria ni deixes la teua dignitat en mans d'un poble foraster. ¡Qué felïços som nosatres, Israel, que sabem cóm s'ha d'agradar al Senyor!

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 18, 8. 9. 10. 11 (R./: Jn 6, 68b)**

**R./** Senyor, tu tens paraules de vida eterna.

La llei del Senyor és perfecta  
i reconforta l'esperit;  
és segur tot lo que el Senyor diu;  
per això ell instrüix a l'ignorant. **R./**

Els preceptes del Senyor són ben senzills  
i òmplin de goig el cor;  
els manaments del Senyor són transparents  
i allumenen els ulls del tot. **R./**

El temor de Deu és cosa santa  
i es manté per a sempre més i més.  
Els seus juïns estan sempre ben presos  
i tots són justs i equitatius. **R./**

Són més desijables que l'or fi,  
més que tot metal preciós;  
són més dolços que la mel,  
la mel de la bresca que regalla. **R./**

### SÈPTIMA LLECTURA

*Abocaré sobre vosatres aigua pura i vos donaré un cor nou*

Lectura del llibre de profeta Ezequiel 36, 16 -17a, 18 -28

Per aquells dies:

Vaig oir la Paraula del Senyor que em dia:

«Quan la Casa d'Israel habitava la seua terra, la profanà en la seua conducta i en tot lo que fea. Com un drap brut era el seu gest davant de mi. Immediatament vaig abocar damunt d'ells el meu rigor per la sanc que havien escampat sobre aquell país i per haver-lo profanat en les seues idolatries. Els vaig dispersar entre els pobles estrangers, els vaig escampar per uns atres països en castic pel seu mal comportament i per tot lo que feen. També en els pobles estrangers, a on anaren, van profanar el meu sant nom, fent que digueren d'ells: «Este era el poble del Senyor, que s'ha vist obligat a abandonar la seua terra». Molt me va doldre vore el meu sant nom profanat per la Casa d'Israel en mig dels pobles estrangers a on se n'anaren.

Yo santificaré el meu nom poderós, profanat entre els pobles estrangers, despuix de que vosatres l'hajau profanat en mig d'ells. I quan yo manifeste la meua santitat en castigar-vos en presència d'eixos pobles estrangers, ells sabran que yo soc el Senyor Deu, diu l'oràcul del Senyor.

Vos trauré d'entre els pobles estrangers, vos reuniré de tots els països i vos faré vindre a la vostra terra. Abocaré sobre vosatres aigua pura que vos purificarà de totes les vostres immundícies i de totes les vostres idolatries.

Vos donaré un cor nou i ficaré un esperit nou dins de vosatres; vos arrancaré el cor de pedra que teniu i vos en donaré un atre de carn. Infondré dins de vosatres el meu esperit, i faré que seguïu pel camí dels meus preceptes i que compliu i observeu les meues decisions. Habitareu la terra que vaig donar als vostres pares. Vosatres sereu el meu poble, i yo seré el vostre Deu».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 41, 3. 5bcd; 42, 3. 4 (R./: 41, 2)**

**R./** Com la cerva delera les fonts d'aigua viva,  
també et delere yo a tu, Deu meu.

Tot yo tinc set de Deu, del Deu que viu, que és la meua vida;  
¿quàn podré arribar a vore a Deu cara a cara? **R./**

Recorde cóm, en uns atres temps, anava en grups d'amics  
cap a la casa de Deu en mig d'una multitud festiva,  
plena de crits d'alegria i d'alabança. **R./**

Envia'm la teua llum i la teua veritat;  
que elles me facen de guia.  
Elles me duran a la montanya sagrada,  
al lloc a on tu residixes. **R./**

M'acostaré a l'altar de Deu,  
del Deu que és causa de la meua alegria.  
T'alabaré al sò de la citra,  
oh Senyor i Deu meu. **R./**

*Si hi ha batejos, el Salm responsorial serà:*

**Salm responsorial Is 12, 2. 3-4bcd. 5-6 (R./: 3)**

**R./** Cantant de goig anirem a buscar l'aigua  
de les fonts de la salvació.

El Senyor és el Deu que em salva;  
confie en ell i no m'espante de res.  
D'ell me ve la força i la victòria  
i és ell qui m'ha salvat. **R./**

Cantant de goig anirem a buscar aigua  
de les fonts de la salvació.  
Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom,  
conteu als pobles les seues gestes,  
recordeu a tots que el seu nom és Excels. **R./**

Canteu al Senyor, que ha fet coses grandioses.  
Publiqueu-ho per tota la terra.  
Salta de goig i aclama'l, poble de Sió:  
«Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel». **R./**

*O be:*

**Salm responsorial 50. 12-13. 14-15. 18-19 (R./: 12a)**

**R./** Deu meu, crea en mi un cor ben pur.

Deu meu, crea en mi un cor ben pur,  
i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.  
No em tires fòra de la teua presència,  
ni apartes de mi el teu esperit sant. **R./**

Torna'm el goig de la teua salvació,  
i que em sostinga el teu esperit magnànim.  
Ensenyaré els teus camins als pecadors,  
i tornaran a tu els qui t'han abandonat. **R./**

Els sacrificis no et satisfan;  
si t'oferira un holocaust, tu no me'l voldries.  
El sacrifici que ara t'oferixc és un cor apesarat;  
un cor contrit i humiliat,  
tu, Deu meu, mai el desprecies. **R./**

**EPÍSTOLA**

*Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya és immortal*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **6, 3 -11**

Germans:

Tots els qui hem segut batejats en Jesucrist, hem segut batejats en la seua mort. Hem segut, per tant, sepultats ab ell pel batisme en la mort per a que, aixina com Crist va resucitar d'entre els morts per a glòria del Pare, aixina també nosatres prengam el camí d'una nova vida.

Perque si hem estat estretament units ad Ell per la participació de la seua mort, també ho estarem en participar de la resurrecció. Tingam en conte que la nostra antiga condició de pecadors va ser crucificada en Crist, quedant, per tant, destruïda la força del pecat, i nosatres, lliures de la seua esclavitut.

Efectivament: els qui moren, queden desvinculats del domini del pecat. Per això, si hem mort en Crist, cregam que també viurem en ell, perque sabem que Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya és immortal: la mort ya no té cap domini sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat d'una volta per totes; pero ara que viu, viu per a Deu. Igualment vosatres, considereu-vos morts al pecat, pero vius per a Deu en unió en Jesucrist, nostre Senyor.

Paraula de Deu.

## Salm responsorial 117, 1-2. 16ab-17 .22-23

R./ Aleluya, Aleluya, Aleluya.

Donem gràcies al Senyor, perquè és bo  
i és eterna la seua misericòrdia.  
Que ho diga la Casa d'Israel:  
és eterna la seua misericòrdia. R./

La dreta del Senyor fa proees,  
la dreta del Senyor és prominent.  
No moriré; més be viuré  
per a cantar les grandees del Senyor. R./

La pedra que rebujaren els constructors  
és ara la pedra cantonera.  
És el Senyor qui ho ha fet,  
i els nostres ulls s'òmplim d'admiració. R./

## EVANGELI

*Ha resucitat i va davant de vosatres, camí de Galilea*

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 28, 1-10

Passat que fon el dia de festa, quan ya despuntava el primer dia de la semana, Maria Magdalena i l'atra Maria anaren a vore el sepulcre. De sobte es va produir una forta tremolor de terra: un àngel del Senyor, que havia baixat del cel, s'acostà al sepulcre, feu redolar la pedra que li tancava l'entrada i s'assentà damunt d'ella. Resplandia com un rellamp, i el seu vestit era blanc com la neu; els soldats, que guardaven el sepulcre, tant se van sobresaltar en vore'l i s'esglayaren tant de por, que es quedaren com a morts.

L'àngel del Senyor va dir a les dònies: «No tingau por. Ya sé que esteu buscant a Jesús, el qui va ser crucificat. No està ací: ha resucitat, com ell vos ho va anunciar. Vingau i vejau el lloc a on l'havien posat. Ara aneu a pressa a dir als seus discípuls: Ha resucitat i va davant de vosatres, camí de Galilea. Allí el voreu. Açò és lo que devia dir-vos».

Immediatament les dònies, plenes de temor i d'alegria al mateix temps, se n'anaren corrent del sepulcre per a dur la notícia als discípuls.

Sense esperar-s'ho, Jesús els va eixir al pas i les saludà dient: «Deu vos garde». Elles s'agenollaren davant d'ell i se li abraçaren als peus. Jesús els digué: «No tingau por. Aneu a dur la notícia als meus discípuls i digau-los que se'n vagen a Galilea, que allí me voran» .

Paraula del Senyor.

DUMENGES DE  
PASQUA

DUMENGE DE PASQUA  
DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

MISSA DEL DIA

PRIMERA LLECTURA

*En acabant de la seua resurrecció d'entre els morts,  
nosatres hem menjat i hem begut en ell*

Lectura dels Fets dels Apòstols 10, 34a. 37- 43

Per aquells dies:

Pere prengué la paraula i digué: «Vosatres ya sabeu lo que ha passat últimament per tota Judea, encara que la cosa començà per Galilea, en acabant de que Joan haguera predicat a la gent que es feren batejar. Me referixc a Jesús de Nazaret. Ya sabeu cóm Deu l'ungí en l'Esperit Sant i l'omplí del seu poder; cóm, per a on passava, anava fent el be i donant la salut a tots els qui estaven oprimits pel dimoni.

Nosatres som testics de tot lo que va fer en Judea i en Jerusalem. Més tart el mataren, penjant-lo d'una creu. Pero Deu el resucità al tercer dia i li concedí deixar-se vore, no a tot el poble, sino a uns testics que, ya des d'abans, Deu s'havia escollit, és dir, a nosatres, que hem menjat i begut en Ell en acabant de la seua resurrecció d'entre els morts.

Puix be: Jesús mateix nos ordenà predicar al poble l'Evangelí i proclamar que Deu l'ha destinat a ser jure de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor d'Ell, anunciant que tot el qui crega en Ell obtindrà el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 117, 1-2. 16ab-17. 22-23 (R./ 24)**

**R./** Este és el dia que s'ha fet el Senyor;  
alegrem-nos en ell i cantem-li.

*O be:* Aleluya.

Donem gràcies al Senyor, porque és bo  
i és eterna la seua misericòrdia.

Que ho diga la Casa d'Israel:  
és eterna la seua misericòrdia. **R./**

La dreita del Senyor fa proees,  
la dreita del Senyor és prominent.  
No moriré, més be viuré  
per a cantar les grandees del Senyor. **R./**

La pedra que rebujaren els constructors  
és ara la pedra cantonera.  
És el Senyor qui ho ha fet  
i els nostres ulls s'òmplim d'admiració. *R./*

### SEGONA LLECTURA

*Busqueu lo que és de dalt, a on està Crist*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 1-4

Germans:

Ya que heu resucitat ab Crist, busqueu lo que és de dalt, a on està Crist, assentat a la dreta de Deu; trieu lo que és de dalt, no lo que és de la terra. Vosatres vau morir en el món, i la vostra vida està amagada ab Crist en Deu. Quan se manifeste Crist, que és vida nostra, també vosatres apareixereu en Ell, plens de glòria.

Paraula de Deu.

*O be:*

*Netegeu-vos be del rent del qual éreu abans  
per a que sigau una pasta nova*

Lectura de la primera carta de Sant Pau als cristians de Corint 5, 6b-8

Germans:

¿No sabeu que un trosset de rent fa pujar tota la pasta? Netegeu-vos be del rent vell del qual éreu abans per a que sigau una pasta nova, vosatres que sou com pans sense llevat, ara que Crist, el nostre corder pasqual, ha segut sacrificat. Per això, celebrem ara en goig la Pasqua, no en el rent vell del qual érem abans —rent de corrupció i de maldat— sino en els pans àzims de la sinceritat i de la veritat.

Paraula de Deu.

### SEQÜÈNCIA

*(Hui es deu dir; els atres dies de la huitava es pot ometre)*

Ofrenes d'alabança  
immoleu, oh, cristians,  
a glòria del qui és  
la Víctima Pasqual.

El Corder, ya mort,  
les ovelles redimia.  
El Just als pecadors  
en Deu reconcilia.



Dis-nos ya tu, Maria:  
¿qué veres pel camí?  
—La fossa que s'obria  
de Crist quan resorgí;  
a Crist que revivia  
en glòria sense fi,  
i als àngels sense dol,  
les benes i el llançol.

El Crist, que és la meua esperança,  
ya hui resucità;  
camí de Galilea,  
ells vos precedirà.

Jesús resucitat,  
de vida i mort Senyor;  
tin de tots pietat,  
Rei nostre, vencedor.

Amén. Aleluya.

## ALELUYA

**Aleluya 1 Cor 5, 7b-8a**

**R./** Crist, el nostre Corder Pasqual, ha segut sacrificat. Per això celebrem ara en goig en el Senyor la festa de Pasqua. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Havia de resucitar d'entre els morts*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 20, 1-9

El dumenge de matí, abans d'eixir el sol, Maria Magdalena se n'anà al sepulcre. Quan va vore que ya havien llevat la pedra que tapava l'entrada, se'n tornà corrent a la ciutat a vore a Simó Pere i a l'atre discípul a qui Jesús volia tant, i els digué: «S'han endut del sepulcre al Senyor i no sabem a ón l'han posat».

Ixqueren Pere i l'atre discípul cap al sepulcre. Corrien els dos junts, pero l'atre discípul corria més que Pere; s'alvançà i arribà primer al sepulcre; mirà dins i va vore aplanat el llançol d'amortallar, pero no entrà.

Darrere d'ell aplegà Simó Pere, que entrà en el sepulcre i va vore el llançol aplanat, pero el sudari que li havien posat en el cap no estava aplanat com el llançol, sino enrollat en un lloc a part. Ara és quan entrà també l'atre discípul que havia aplegat primer al sepulcre; ho va vore i va creure. Perque efectivament els discípuls

encara no havien entés que, segons les Escritures, Jesús havia de resucitar d'entre els morts.

**Paraula del Senyor.**

*En lloc d'este Evangeli es pot llegir el de la Vigília Pasqual.*

*En la missa vespertina de hui també es pot llegir, si es vol, l'Evangeli del dumenge III de Pasqua, (Lc 24, 13-35. Cicle A).*

**DUMENGE II DE PASQUA  
O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA**

**PRIMERA LLECTURA**

*Els creents vivien tots de mutu acort i tenien en comú totes les coses*

Lectura dels Fets dels Apòstols **2, 42-47**

Els germans eren constants a l'hora d'escoltar l'ensenyança dels apòstols, de compartir tots els seus bens, de celebrar el Sopar del Senyor i de participar en l'oració.

Tot lo món estava impressionat a la vista dels numerosos prodigis i senyals realitzats pels apòstols. En quant als creents, vivien tots de mutu acort i tenien en comú totes les coses. Inclús venien les seues possessions i bens, i repartien els diners entre tots, segons la necessitat de cada u.

A diari acodien junts al temple, celebraven en família el Sopar del Senyor i compartien l'aliment en senzillea i de tot cor. Cantaven les alabances de Deu i tota la gent els mirava en simpatia. Per la seua part, el Senyor fea créixer cada dia el grup dels qui estaven en camí de salvació.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 117, 2-4. 13-15. 22-24 (R./ 1)**

**R./** Doneu gràcies al Senyor, perque és bo  
i és eterna la seua misericòrdia.

**O be:** Aleluya.

Que ho diga la Casa d'Israel:  
és eterna la seua misericòrdia.

Que ho diga la Casa d'Aaró:  
és eterna la seua misericòrdia.

Que ho diguen els qui temen al Senyor:  
és eterna la seua misericòrdia. **R./**

M'espentaven fort per a que caiguera,  
pero el Senyor me sostingué.  
El Senyor és la meua força i la meua energia;  
és ell qui m'ha salvat. S'ouen crits de goig i vítols  
en el campament dels justs. **R./**

La pedra que rebujaren els constructors  
és ara la pedra cantonera.  
És el Senyor qui ho ha fet  
i els nostres ulls s'òmplim d'admiració.  
Este és el dia que s'ha fet el Senyor;  
alegrem-nos en ell i cantem-li. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Per la seua resurrecció nos ha fet renàixer a una vida d'esperança*

Lectura del llibre de la primera carta de sant Pere **1, 3-9**

Beneït siga Deu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, que, en la seua immensa misericòrdia i per la resurrecció de Jesucrist, nos ha fet renàixer a una vida d'esperança, a una herència incorruptible, immaculada, eterna; a una herència reservada en el cel per a vosatres, als qui la força de Deu vos assegura, per la fe, la salvació que ha de revelar-se al final dels temps.

Per això viviu contents a pesar de l'aflicció que, de moment, vos ocasionen tantes proves de diversa índole. Clar que, aixina, l'autenticitat de la vostra fe —més preciosa que l'or, que encara que acresolat se corromp— serà motiu d'alabança, de glòria i d'honor el dia que es manifeste nostre Senyor Jesucrist, a qui ameu i en qui confieu sense haver-lo vist. En aquell moment vos alegrareu en un goig inenarrable i radiant, quan alcanceu la salvació, meta de la vostra fe .

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 20, 29**

**R./** Aleluya. Diu el Senyor: Tomàs, ¿perque m'has vist, has cregut? Feliços els qui creguen sense haver vist. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Huit dies més tart, entrà Jesús*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **20, 19-31**

Aquell mateix dumenge, de vesprada, estaven units els discípuls en una casa, en les portes ben tancades per por dels jueus. Se presentà Jesús en mig d'ells i els va dir: «La pau estiga ab vosatres». I els mostrà les mans i el costat. Els discípuls, en vore'l, s'ompliren d'alegria.

Jesús els tornà a dir: «La pau estiga ab vosatres». I afegí: «Com el Pare m'ha enviat a mi, igual vos envie yo a vosatres». Alenà damunt d'ells i els digué: «Als qui els perdoneu els pecats, els quedaran perdonats; pero als qui no els perdoneu, els

quedaran sense perdó».

Tomàs, u dels dotze, nomenat «el Bessó», no estava en ells quan se'ls aparegué Jesús. Més tart, els altres discípuls li digueren: «Hem vist al Senyor».

Tomàs els contestà: «Si no veig en les seues mans les senyals dels claus; més encara, si no fique el meu dit dins de la ferida feta pels claus i la meua mà en la ferida del costat, no ho creuré».

Huit dies més tart, se trobaven també reunits en casa tots els discípuls, i Tomàs en ells. Encara que tenien les portes ben tancades, Jesús se presentà allí en mig i els digué: «La pau estiga ab vosatres». En acabant li digué a Tomàs: «Dus ací el teu dit i mira les meues mans; dus la teua mà i fica-la en el meu costat. I no sigues incrèdul, sino creent».

Tomàs li va respondre: «Senyor meu i Deu meu».

Jesús li digué: «¿Perque m'has vist, has cregut? Feliços els qui creguen sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels seus discípuls molts més milacres dels que s'han escrit en este llibre. Pero sapiau que els milacres que heu llegit han segut contats per a que cregau que Jesús és el Messies, el Fill de Deu, i per a que tingau vida eterna en ell per haver cregut.

Paraula del Senyor.

## DUMENGE III DE PASQUA

### PRIMERA LLECTURA

*No és possible que la mort el retinguera baix del seu domini*

Lectura dels Fets dels Apòstols 2, 14. 22-28

El dia de Pentecostés, Pere prengué la paraula i, en nom propi i en el dels onze, va dir a la gent:

“Israelites, escolteu açò:

Jesús de Nazaret fon un home a qui Deu acredità davant de vosatres per haver realitzat, com be sabeu, en presència vostra, milacres, prodigis i senyals. Deu mateix vos el va entregar d’acort en un pla seu, proyectat i conegut per anticipat, i vosatres, valent-vos dels qui no creïen, el clavàreu en la creu i el vau matar. Pero Deu l’ha resucitat, lliberant-lo dels llaços de la mort, perquè no era possible que la mort retinguera baix del seu domini ad aquell a qui es referix Davit quan diu:

«Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor i, en ell a la meua dreta, mai vacilaré. Per això se m’alegra el cor, se m’omplin de goig les entranyes i, inclús, el meu cos reposa esperançat. Perque tu no entregaràs a la mort la meua vida ni deixaràs caure a la fossa a qui t’és fidel. M’ensenyaràs el camí que du a la vida i m’ompliràs de goig en la teua presència».”

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 15, 1-2a i 5. 7-8. 9-10. 11 (R./: 11a)**

**R./** Ensenya’m, Senyor, el camí que du a la vida.

*O be:* Aleluya.

Guarda’m, Senyor, que en tu trobe yo refugi.

Yo dic: «Senyor, només tu em fas feliç».

Senyor, heretat meua i càlç meu: tu eres la meua fillola;

la sòrt meua està en les teues mans. **R./**

Beneït siga el Senyor que m’aconsella;

inclús, de nit m’instruïx interiorment.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor

i, en ell a la meua dreta, mai vacilaré. **R./**

Per això se m’alegra el cor,

se m’omplin de goig les entranyes

i el meu cos reposa esperançat;

perque tu no entregaràs a la mort la meua vida

ni deixaràs caure en la fossa a qui t’és fidel. **R./**

M'ensenyaràs el camí que du a la vida  
i m'ompliràs de goig en la teua presència.  
Al teu costat, tot serà alegria  
i delícies per a sempre. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*El preu del vostre pecat és una sanc preciosa: la de Crist, sacrificat com un corder sense tara ni defecte*

Lectura de la primera carta de sant Pere **1, 17-21**

Benvolguts germans:

Si invoqueu com a Pare al qui enjuïcia a tots sense favoritismes i segons el comportament de cada u, procureu ara no jugar en el vostre destí etern. Deveu saber que heu segut lliberats d'eixa estèril situació, heretada dels vostres majors, no en bens corruptibles com són l'or i la plata, sino en la sanc preciosa de Crist, sacrificat com un corder sense tara ni defecte. Crist, present en el pensament de Deu des d'abans de la creació del món, s'ha manifestat per al nostre be al final dels temps. Gràcies ad ell, ara creeu en Deu, que l'ha resucitat d'entre els morts i l'ha glorificat. D'este modo, descansen ya en Deu la vostra fe i l'esperança vostra.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cfr. Lc 24, 32

**R./** Aleluya. Jesús, Senyor nostre: revela-nos el sentit de les Escritures i fes que s'abrasixca el nostre cor quan nos parles tu. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*El reconegueren quan partí el pa*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **24, 13-35**

Aquell mateix dumenge, dos dels discípuis de Jesús s'encaminaven cap a una aldea nomenada Emaús, a uns onze quilòmetres de Jerusalem; anaven comentant tot lo que havia passat. I mentres comentaven i discutien, Jesús en persona se'ls acostà i es posà a caminar al seu costat. Pero ells tenien els ulls tan ofuscats que no el van reconèixer. Ell els preguntà: «¿Qué és això que discutiu mentres aneu de camí?».

Els se van detindre en cara de preocupació i u dels dos, que es dia Cleofàs, li contestà: «A bon segur, eres tu l'únic en tota Jerusalem que no sap lo que ha passat estos dies».

Els va preguntar ell: «Puix, ¿qué ha passat?».

Li van respondre ells: «El cas de Jesús de Nazaret, que era un profeta poderós en fets i en paraules davant de Deu i de tot el poble. Els grans sacerdots i les nostres autoritats conseguiren que fora condemnat a mort i crucificat. Nosatres confiàvem en que ell seria el lliberador d'Israel; pero tot això ya fa tres dies que va passar. Veritat és que algunes dones del nostre grup nos han desconcertat ya que, de bon matí, han anat al sepulcre, no han trobat el cos de Jesús i, inclús, han tornat dient que se'ls havien aparegut uns àngels i els havien assegurat que ell estava viu. Alguns dels nostres han acodit més tart al sepulcre i ho han encontrat tot com les dones havien dit; pero a Jesús no l'han vist». Jesús els va dir:

«¡Quànt vos costa d'entendre i qué indecisos sou per a creure tot lo que anunciaren els Profetes! ¿No devia patir el Messies tot això abans d'entrar en la seua glòria?». I, començant per Moisès i seguint per tots els Profetes, els explicà tots els fragments de les Escritures que es referien ad ell mateix.

Quan aplegaren a l'aldea a on s'encaminaven, Jesús va fer com si seguira cap avant; pero ells li van insistir a montó dient: «Queda't en nosatres, que ya es fa tart i el dia va de caiguda». Jesús entrà i es quedà en ells. En acabant s'assentaren tots junts en taula, Jesús prengué un pa, feu l'acció de gràcies a Deu, el partí i els en donà. En aquell moment, se'ls obriren els ulls i el reconegueren, pero Jesús desaparegué de la seua vista. I es dien l'u a l'atre: «¿No és veritat que se nos abrasia el cor mentres conversàvem en ell pel camí i nos obria el sentit de les Escritures?».

I a l'instant, se van alçar de taula i retornaren a Jerusalem, a on van trobar reunits als onze i a tots els atres, que els van dir: «Realment ha resucitat el Senyor i Simó l'ha vist». I ells van contar també lo que els havia passat i cóm l'havien reconegut quan partí el pa.

Paraula del Senyor.



## DUMENGE IV DE PASQUA

### PRIMERA LLECTURA *Deu l'ha constituït Senyor i Messies*

Lectura dels Fets dels Apòstols **2, 14a. 36-41**

El dia de Pentecostés se presentà Pere en els onze i, alçant la veu, va dir a la gent:

«Tot Israel ha de saber sense cap de dubte que Deu ha constituït Senyor i Messies ad este mateix Jesús que vosatres vauc crucificar».

Estes paraules els aplegaren al fondo del cor; per això preguntaven a Pere i als altres apòstols: «¿Qué devem fer, germans?». Pere els respongué: «Feu penitència i que cada u de vosatres se faça batejar en el nom de Jesucrist, a fi d'obtindre el perdó dels vostres pecats. Aixina rebireu, com a dò de Deu, l'Esperit Sant, ya que la promesa vos correspon a vosatres i als vostres fills i, inclús, a tots els estrangers que responguen a la crida del Senyor, Deu nostre».

En estes i unes altres raons els instava i els animava dient: «Aparteu-vos d'este món corromput». Els qui acceptaren de bon grat la predicació de Pere, se van fer batejar, i aquell dia s'afegiren als apòstols unes tresmil persones.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 22, 1-3a. 3b-4.5.6 (R./ 1)**

**R./** El Senyor és el meu pastor; no em falta res.

*O be:* Aleluya.

El Senyor és el meu pastor; no em falta res.

Me fa sestejar en prats deliciosos;  
me du a abeurar a fonts tranquiles  
i allí em renova. **R./**

Camine segur en la seua guia per l'amor del seu nom.

Encara que passe per sendes tenebroses,  
no tinc por de res perque et tinc al meu costat;  
El teu gayato de pastor m'assossega i em conforta. **R./**

Pares taula tu mateix davant de mi

i els meus enemics ho veuen;  
m'ungixes el cap en perfums  
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. **R./**

La teua bondat i el teu amor  
m'acompanyaran tota la vida,  
i viuré anys i més anys  
en la casa del Senyor. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Heu tornat al qui és pastor i guardià de les vostres vides*

Lectura de la primera carta de sant Pere **2, 20b-25**

Germans benvolguts:

És cosa que agrada a Deu si, en acabant de fer el be, vos toca aguantar el sofriment. No debades esta és la vostra vocació, perque Crist, patint per nosatres, nos deixà un eixemple a fi de que seguim els seus passos.

Crist «no va cometre ningun pecat, ni s'encontrà cap de mentira en els seus llavis». Quan l'injuriaven, no responia en injúries, sino que aguantava el sofriment sense amenaces de venjança, i es posava en les mans de Deu, qui enjuïcia justament. Carregat en els nostres pecats, Crist pujà al patíbul per a que vixcam, ya no més com a pecadors, sino com a hòmens justs. Heu segut salvats, per tant, a costa de les seues ferides.

Abans anàveu errants com a ovelles perdudes; pero ara heu tornat al qui és pastor i guardià de les vostres vides.

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 10, 14**

**R./** Aleluya. Yo soc el bon pastor, diu el Senyor; yo reconec les meues ovelles i elles me reconeixen a mi. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Yo soc la porta de l'estable de les ovelles*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **10, 1-10**

En aquell temps, Jesús digué als fariseus:

«Vos assegure que el qui no entra per la porta de l'estable de les ovelles, sino que salta per un altre lloc, és un lladre i un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles; ad este li obri el guarda, i les ovelles en seguida reconeixen la seua veu; ell les va cridant a cada una pel seu nom i les fa eixir del corral. Quan ya estan totes fòra, se posa davant d'elles i els va obrint camí; les ovelles el seguixen perque el reconeixen per la seua veu. En canvi, a un estrany no el seguixen, sino que fugen d'ell, perque la seua veu els resulta desconeguda».

Jesús els va posar este eixemple, pero ells no van entendre qué els volia dir.

Per això els ho explicà Jesús dient: «Vos ho assegure: yo soc la porta de les ovelles. Tots els qui han vingut en paregudes pretensions, abans de vindre yo, eren

lladres o bandolers; per això les ovelles no els van fer cas. Yo soc la porta verdadera: el qui entre passant per mi se salvarà de qualsevol perill; entrarà i eixirà lliurement i trobarà bons pasturages. El lladre no ve més que a robar, a matar i a fer destrossa. Yo he vingut per a que les ovelles tinguen vida i la tinguen abundant».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE V DE PASQUA

### PRIMERA LLECTURA

*Van elegir a sèt hòmens plens de l'Esperit Sant*

Lectura dels Fets dels Apòstols 6, 1-7

Per aquells dies:

Havent creixcut molt el número dels discípuls, els creents de procedència grega es queixaven dels creents naixcuts en Palestina, dient que, en el suministre diari als pobres, les viudes del seu grup no eren ben ateses per estos.

Els apòstols reuniren a tots els creents i els van dir: «No convé que nosatres deixem de predicar la paraula de Deu per a ocupar-nos de la distribució de l'ajuda als pobres. Per això, germans, trieu, d'entre vosatres, a sèt hòmens de fiar, que estiguen plens de l'Esperit Sant i de sabiduria, i els encomanarem esta faena; aixina nosatres podrem dedicar-nos de ple a l'oració i el servici de la Paraula».

Tota l'assamblea aprovà esta proposta i elegiren a Esteve, home ple de fe i de l'Esperit Sant, a Felip, Pròcor, Nicanor, Timó, Pàrmenes i Nicolau, prosèlit d'Antioquia. Els van presentar als apòstols, els quals, en acabant de pregar per ells, els impongueren les mans.

La paraula de Deu anava estenent-se i el número dels discípuls creixia a montó en Jerusalem; inclús molts sacerdots abraçaren la fe.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 32, 1-2. 4-5. 18-19 (R./ 22)**

**R./** Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres, com ho esperem sempre de tu.

**O be:** Aleluya.

Tots els justs, aclameu al Senyor,  
l'alabança és pròpia dels hòmens rectes;  
celebreu al Senyor al sò de citres,  
canteu-li salms al compàs de l'arpa de dèu cordes. **R./**

La paraula del Senyor és sincera  
i tot lo que fa és de veritat.  
Ell ama el dret i la justícia  
i la terra està plena dels seus favors. **R./**

El Senyor té posats els ulls en els seus fidels,  
en els qui esperen en la seua misericòrdia,  
per a lliurar de la mort les seues vides  
i reanimar-los en temps de fam. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Vosatres sou una raça elegida, un sacerdoci real*

Lectura de la primera carta de sant Pere **2, 4-9**

Benvolguts germans:

Integrant-vos en el Senyor, que és la pedra viva rebujada pels hòmens, pero escollida i de molt de preu per a Deu, també vosatres, com a pedres vives, constituïu un temple espiritual i un sacerdoci sant que, per mig de Jesucrist, oferix sacrificis espirituals, agradables a Deu. Per això diu l'Escritura: «Mireu: yo pose en Sió una pedra cantonera, de gran valor i escollida; el qui deposite en ella la seua confiança no quedarà mai defraudat».

És pedra de gran valor per a vosatres, els creents; pero per als incrèduls «la pedra que rebujaren els constructors és ara la pedra cantonera» que «s'ha convertit en pedra d'entropèçar i en roca a on u s'astella». Efectivament, en ella entropècen els qui no fan cas de la predicació; eixe és el seu destí.

Pero vosatres sou «una raça elegida, un sacerdoci real, una nació consagrada, el poble de la seua possessió» destinat a cantar les grandees d'Aquell que vos convidà a eixir de la foscor per a entrar en la seua llum maravillosa.

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 14, 6**

**R./** Aleluya. Yo soc el camí, la veritat i la vida, diu el Senyor; no pot anar ningú al Pare si no és per mi. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Yo soc el camí, la veritat i la vida*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **14, 1-12**

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«No estigau inquiets ni angustiats. Confieu en Deu i confieu també en mi. En casa de mon Pare hi ha lloc per a tots. De no ser aixina, ya vos ho haguera dit. Ara me'n vaig a preparar-vos eixe lloc. I, quan me n'haja anat i vos l'haja preparat, tornaré i vos duré a ma casa per a que pugau estar allí a onestic yo. Vosatres ya sabeu quin és el camí per a anar allí a on vaig yo».

Tomàs li digué: «Pero, Senyor, si no sabem a ón vas. ¿Cóm podem saber quin és el camí?».

Jesús li contestà: «Yo soc el camí, la veritat i la vida. No pot anar ningú al Pare si no és per mi. Si em coneguéreu a mi, també coneixeríeu a mon Pare, a qui des d'ara ya el coneixeu i l'heu vist».

Intervingué Felip dient: «Senyor, mostra-nos al Pare i no nos cal ya res més».

Jesús li respongué: «Fa tant de temps queestic entre vosatres i ¿encara no em coneixes, Felip? El qui em veu a mi, veu al Pare. I si és aixina, ¿cóm me demanes que vos mostre al Pare? ¿És que no creus que yo estic en el Pare i el Pare en mi? Les paraules que yo vos dic, no vos les dic pel meu propi conte; és el Pare, que viu en mi, el qui està fent la seua obra de salvació. Cregau-me quan vos dic que yo estic en el Pare i que el Pare està en mi. I si no, vullgau donar crèdit a les obres que yo faig. Vos assegure que el qui crega en mi farà també les obres que yo faig, inclús ne farà de més grans, porque yo me'n vaig al Pare».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE VI DE PASQUA

### PRIMERA LLECTURA

*Els imponien les mans i ells rebien l'Esperit Sant*

Lectura dels Fets dels Apòstols 8, 5-8. 14-17

Per aquells dies:

Felip baixà a la ciutat de Samaria i començà a parlar de Crist. La gent escoltava atentament lo que dia Felip perque, además d'haver oït parlar dels milacres que fea, ara els estaven veent. Hi hagué molts casos d'esperits malignes que eixien dels posseïts, bramant tant com podien; i molts paralítics i invàlids recobraven la salut. La gent de la ciutat s'omplia d'alegria.

Quan els apòstols, que estaven en Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acollit favorablement la paraula de Deu, els enviaren a Pere i a Joan; ells baixaren i van resar pels samaritans a fi de que rebien l'Esperit Sant, puix encara no havia descendit sobre ningú d'ells; només havien segut batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Quan Pere i Joan els imponien les mans, ells rebien l'Esperit Sant.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 65, 1-3a. 4-5. 6-7a. 16 i 20 (R./ 1)**

**R./** Aclameu al Senyor tots els de la terra.

*O be:* Aleluya.

Aclameu al Senyor tots els de la terra,  
canteu la glòria del seu nom;  
poseu dignitat en l'alabança,  
i digau-li: ¡qué admirables són les teues obres! **R./**

Tota la terra se't prosterna  
per a cantar himnes al teu nom.  
Vingau a contemplar les gestes del Senyor,  
que tan admirable és en lo que fa pels hòmens. **R./**

Va convertir la mar en terra eixuta,  
i pogueren passar a peu el riu.  
En el Senyor tenim posat el nostre goig,  
en ell, que ho governa tot en el seu poder. **R./**

Vingau i escolteu-me, fidels del Senyor,  
i vos contaré lo que ell fa per mi.  
Beneït siga Deu, que no reбуja la meua  
súplica ni em nega mai el seu favor. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Com a home mortal va patir la mort; pero per l'Esperit fon retornat a la vida*

Lectura de la primera carta de sant Pere 3, 15-18

Germans:

Respecteu santament a Crist, el Senyor, en els vostres cors, estant sempre ben disposats a donar raó de la vostra esperança a qualsevol que vos demane explicacions. Pero, això sí, feu-ho en dolçor i respecte, com el qui té neta la consciència, a fi de que en lo mateix en que sou calumniats queden humiliats els qui denigren el vostre bon comportament cristià. Perque més val patir per haver fet el be, si aixina ho vol el Senyor, que per haver obrat el mal.

També Crist va morir pels nostres pecats d'una per totes; ell, l'inocent, va morir pels culpables per tal de conduir-los a Deu. Com a home mortal va patir la mort, pero per l'Esperit fon retornat a la vida.

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 14, 23**

R./ Aleluya. Qui me vol farà cas de les meues paraules, diu el Senyor; mon Pare el voldrà i vindrem a habitar en ell. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*Yo pregaré al Pare que vos envie un atre Intercessor*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 14, 15-21

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«Si em voleu de veres guardareu els meus manaments i yo pregaré al Pare que vos envie un atre Intercessor, l'Esperit de la veritat, per a que vos ajude i estiga sempre ab vosatres. Els qui són del món no poden recibir-lo perque ni el veuen ni el coneixen; vosatres, en canvi, sí que el coneixeu perque viu en vosatres i està en mig de vosatres.

No vos deixaré òrfens; tornaré a vindre. Dins de poc els qui són del món deixaran de vore'm; pero vosatres seguireu veent-me, perque la vida que yo tinc la tindreu també vosatres. Quan vinga eixe dia, comprendreu que yo estic en mon Pare, vosatres en mi, i yo en vosatres. Qui accepta els meus manaments i els posa en pràctica és qui em vol de veritat; i qui em vol serà amat per mon Pare i yo també el voldré i em donaré a conèixer clarament ad ell.

Paraula del Senyor.

*En els llocs a on se celebre el dumenge que ve l'Ascensió del Senyor, hui se poden llegir la segona llectura i l'Evangelí del dumenge sèptim de Pasqua.*



## SOLEMNITAT DE L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

### PRIMERA LLECTURA *S'elevàrà davant d'ells*

Lectura dels Fets dels Apòstols 1, 1-11

En la primera part del meu llibre, oh Teòfil, vaig parlar de tot lo que Jesús va fer i ensenyar des del principi fins al dia que donà instruccions als apòstols, que s'havia elegit mogut per l'Esperit Sant, i se'n pujà al cel. En acabant de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, perquè durant quaranta dies se'ls aparegué i els parlà del regne de Deu. Una volta que menjava en ells els digué:

«No vos alluntau de Jerusalem; espereu ací la promesa del Pare que vos vaig fer: que Joan havia batejat en aigua, però vosatres, dins de pocs dies, sereu batejats en l'Esperit Sant».

Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara quan restabliràs el regne d'Israel?». Jesús els respongué: «No és cosa vostra saber el temps o el dia que el Pare ha elegit en la seua autoritat; però, quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosatres, obtindreu força per a ser testics meus en Jerusalem, en tota la Judea, en Samaria i fins als límits més lluntans del món».

En acabant d'haver dit açò, ells veren com s'alçà en l'aire, com un núvol se l'endugué i el van perdre de vista. Mentres miraven al cel com se n'anava, se'ls presentaren dos hòmens vestits de blanc, que els digueren: «Hòmens de Galilea, ¿per qué esteu ací mirant al cel? El mateix Jesús, que vos ha deixat per a pujar-se'n al cel, tornarà com vosatres l'heu vist anar-se'n».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 46, 2-3. 6-7. 8-9 (R./ 6)**

**R./** Deu puja en mig d'aclamacions;  
al sò de trompetes puja el Senyor.

*O be:* Aleluya.

Aplaudiu, pobles de tot el món,  
aclameu a Deu en crits de festa;  
perquè el Senyor és l'Altíssim, el terrible,  
el gran Rei sobre tota la terra. **R./**

Deu puja en mig d'aclamacions,  
el Senyor puja al sò de trompeta.  
Canteu a Deu, canteu-li;  
canteu al nostre Deu, canteu-li. **R./**

Perque el Senyor és el Rei de tot el món;  
canteu-li ben d'acort.  
Deu regna sobre les nacions,  
Deu s'assenta sobre el seu tro sagrat. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*El feu assentar-se a la seua dreta en lo alt del cel*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes **1, 17-23**

Germans:

Yo demane a Deu, Pare gloriós de nostre Senyor Jesucrist, que vos done l'esperit de sabiduria i de la seua revelació per a que conegau de veritat qui és Ell; que allumene la mirada interior del vostre cor per a que sapiau quina és l'esperança a la qual vos crida i quines riqueses de glòria comporta l'herència que Ell dona als sants; que conegau també la grandea immensa del poder que obra en nosatres, els creents, segons l'eficàcia de la seua força poderosa que va desplegar quan resucità a Crist d'entre els morts i el feu assentar-se a la seua dreta en lo alt del cel, per damunt de tots els qui manen i dels qui tenen autoritat, poder o domini, i per damunt de tots els títuls, haguts i per haver, tant en este món com en l'atre.

Tot ho ha posat baix dels seus peus; ad Ell l'ha fet cap de totes les coses i l'ha donat a l'Iglésia, que és el seu cos i la seua plenitud, Ell que ho completa tot en totes les coses.

Paraula de Deu.

### **Aleluya Mt 28, 19-20**

**R./** Aleluya. Aneu a convertir a tots els pobles, diu el Senyor. Yo estic sempre ab vosatres fins a la fi del món. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Deu m'ha donat plena autoritat en el cel i en la terra*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu **28, 16-20**

En aquell temps:

Els onze discípuls se n'anaren cap a Galilea, a la montanya que Jesús els havia indicat. Allí trobaren a Jesús i l'adoraren, pero alguns encara vacilaven. Jesús s'acostà i els va dir:

«Deu m'ha donat plena autoritat en el cel i en la terra. Aneu, per tant, a convertir a tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a complir lo que yo vos he encomanat. I sapiau açò: que yo estic sempre ab vosatres fins a la fi del món».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE VII DE PASQUA

### PRIMERA LLECTURA

*Tots, unànimement, insistien en la pregària*

Lectura dels Fets dels Apòstols 1, 12-14

En acabant d'haver vist com Jesús se'n pujava al cel, els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la montanya de les Oliveres, que dista d'esta ciutat l'espai que estava permès recórrer en dissabte.

Quan aplegaren a la ciutat, van pujar al pis a on s'estajaven: eren Pere, Joan, Jaume, Andreu, Felip, Tomàs, Bertomeu, Mateu, Jaume, el fill d'Alfeu, Simó el Zelot i Judes, el fill de Jaume. Tots, unànimement, insistien en la pregària, juntament en algunes dones, en Maria la mare de Jesús i en els parents d'ell.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 26, 1. 4. 7-8a (R./ 13)**

**R./** Espere gojar de la bondat del Senyor  
en la terra dels vius.

**O be:** Aleluya.

El Senyor m'allumena i em salva;  
¿de qui puc tindre por?  
El Senyor és l'alcàsser de la meua vida;  
¿quí em pot fer tremolar? **R./**

Una cosa li demane yo al Senyor  
i li la suplique de tot cor:  
viure en la casa del Senyor  
tots els dies de la meua vida. **R./**

Escolta, Senyor, la meua súplica,  
tin pietat de mi i respon-me tu.  
Yo sent dir dins del meu cor:  
«busqueu la meua presència». **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Feliços vosatres si sou ultrajats per seguir a Crist*

Lectura de la primera carta de sant Pere **4, 13-16**

Benvolguts germans:

Alegreu-vos de compartir els sofriments de Crist, per a que també vosatres salteu de goig el dia de la seua gloriosa manifestació. Feliços vosatres si sou ultrajats per seguir a Crist; això vol dir que l'Esperit gloriós de Deu alena en vosatres. Que ningú de vosatres haja de patir mai per assessí, lladre, malfactor o per violar els drets d'un atre. Pero si és per ser cristià, que no s'averkonyixca, sino que alabe a Deu per poder dur este nom.

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 14, 18**

**R./** Aleluya. No vos deixaré òrfens, diu el Senyor; me'n vaig, pero tornaré i vos ompliré de goig. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Pare, glorifica al teu Fill*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **17, 1-11a**

En aquell temps, Jesús, alçant els ulls al cel, exclamà:

«Pare, ha aplegat l'hora. Glorifica al teu Fill per a que el teu Fill te glorifique. Tu li vas donar autoritat sobre tots els hòmens: que ell ara done la vida eterna a tots els qui tu li has confiat. I esta és la vida eterna: que et reconeguen com a l'únic Deu verdader i a Jesucrist, com a l'enviat teu.

Yo ya t'he glorificat ací, en este món, duent a terme l'obra que em vas encomanar. Ara, per tant, Pare, honra'm en la teua presència en aquella glòria que ya compartia en tu abans de que existira el món. He procurat que et coneguen aquells que tu vas traure del món per a confiar-me'ls a mi. Eren teus; tu me'ls confiaves, i ells han guardat la paraula teua. Ara ya han comprés que tot lo que m'has confiat és teu, i han acceptat esta ensenyança que tu em vas donar: ara saben, ya segurs del tot, que yo he vingut de tu i han cregut que vas ser tu qui em va enviar.

Yo et pregue per ells. No et pregue pels del món, sino pels qui tu m'has confiat, ya que són teus. Tot lo meu és teu i tot lo teu és meu, i ells són la meua glòria. Des d'ara ya no em quedaré més en el món; pero ells sí que es quedaran mentres yo vaig a tu».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE DE PENTECOSTÉS

### Missa de la Vigília

*Estes llectures se faran en la missa de la vesprada del dissabte, be abans de les I Vespres del Dumenge de Pentecostés o be en acabant. Si no es celebra la missa de la vigília de forma més extensa es tria una llectura de l'Antic Testament entre les quatre proposades.*

#### PRIMERA LLECTURA

*La ciutat porta el nom de Babel perquè allí el Senyor posà la confusió en el llenguatge de tot el món*

Lectura del llibre del Gènesis 11, 1-9

Per aquell temps:

Els hòmens de tot el món tenien una sola llengua en les mateixes paraules. Venint de l'Orient, en la terra de Senaar trobaren una planura i l'habitaren.

I es digueren els uns als altres: «Anem a fer atobons i a còure'ls al fòc». I començaren a amprar atobons en lloc de pedres, i asfalt en conte de ciment. I afegiren: «Anem a construir-nos una ciutat en una torre que tinga un cim que aplegue al cel; d'este modo farem famós el nostre nom abans de dispersar-nos per tota la terra».

El Senyor baixà per a vore la ciutat i la torre que edificaven els hòmens, i va dir: «Ya hi ha un sol poble i una sola llengua per a tots. Si esta és la primera obra que mamprenen, ya no desistiran de qualsevol dels seus projectes fins que els duguen a bon terme. Vaig a baixar i posaré confusió en el seu llenguatge, de modo que no entenga ningú lo que l'atre parla».

I aixina el Senyor els dispersà des d'aquell lloc per tota la terra, i abandonaren la construcció de la ciutat. Per això el seu nom és el de Babel: perquè allí el Senyor posà la confusió en el llenguatge de tot el món i des d'allí els dispersà per tota la terra.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 32, 10-11. 12. 13. 14-15 (R./ 12b)**

**R./** Feliç el poble que Deu s'ha elegit per heretat.

El Senyor desbarata els plans de les nacions,  
frustra els projectes dels pobles;  
mes el designi del Senyor permanenceix per a sempre;  
els projectes del seu cor de generació en generació. **R./**

Feliç la nació que té al Senyor per Deu;  
feliç el poble que Ell s'ha elegit per heretat.  
El Senyor aguaita des del cel  
observant, u per u, a tots els hòmens. **R./**

El Senyor observa des de la seua morada  
a tots els habitants de la terra;  
ell ha plasmat tots els cors  
i comprén totes les seues obres. *R./*

## SEGONA LLECTURA

### *El Senyor baixà de la montanya del Sinaí davant de tot el poble*

Lectura del llibre de l'Èxodo 19, 3-8a. 16-20b

Per aquells dies:

Moisés pujà a la montanya del Senyor, i des d'allí el Senyor el cridà i li va dir:

«Açò diràs a la Casa de Jacop i anunciaràs als israelites: Vosatres mateixos heu vist lo que he fet als d'Egipte, duent-vos com sobre ales d'àguila per a atraure-vos cap a mi. Ara, per tant, si escolteu la meua veu i guardeu la meua aliança, sereu la meua propietat personal entre tots els pobles, encara que tota la terra és meua. Sereu per a mi un regne de sacerdots i una nació santa. Açò és lo que has de dir als fills d'Israel».

Moisés anà i convocà als ancians del poble i els expongué tot lo que el Senyor li havia encomanat. I tot el poble respongué a una: «Farem tot lo que el Senyor ha dit».

Al sendemà no, a l'atre, quan se fea ya de dia allà dalt de la montanya, coberta d'un núvol molt espès, començaren a esclafir trons i a centellejar rellamps, acompanyats com de fortíssims tocs de corneta; i en el campament tot el poble s'espantà. Moisés els va fer eixir del campament a fi d'anar a l'encontre del Senyor, i es detingueren al peu de la montanya.

Tot el Sinaí fumejava, porque el Senyor havia baixat en mig del fòc; el fum pujava des d'allí com la fumaguera que ix d'un forn i tota la montanya era una cosa terrible. El toc de la corneta creixia i cada volta es fea més fort: Moisés parlava i Deu li responia en mig dels trons. El Senyor baixà a la montanya del Sinaí, a la mateixa punta de la montanya, i cridà a Moisés per a que pujara.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial Dn 3, 52. 53. 54. 55. 56 (R./: 52b)**

*R./* A tu, glòria i alabança per a sempre.

Beneït eres, Senyor, Deu dels nostres pares.  
Beneït el teu nom sant i gloriós. *R./*

Beneït eres dins del sant temple de la glòria. *R./*

Beneït tu per damunt del tro del teu regne. *R./*

Beneït tu, que sondegues els abismes,  
assentat damunt dels querubins. **R./**

Beneït eres tu en el firmament del cel. **R./**

*O be:*

**Salm responsorial 18, 8. 9. 10. 11 (R./: Jn 6, 68c)**

**R./** Senyor, tu tens paraules de vida eterna.

La llei del Senyor és perfecta  
i reconforta l'esperit;  
és segur tot lo que el Senyor diu;  
per això ell instrueix a l'ignorant. **R./**

Els preceptes del Senyor són ben senzills  
i omplim de goig el cor;  
els manaments del Senyor són transparents  
i allumenen els ulls del tot. **R./**

El temor de Deu és cosa santa  
i es manté per a sempre més i més.  
Els seus juïns estan sempre ben presos  
i tots són justs i equitatius. **R./**

Són més desijables que l'or fi,  
més que tot metal preciós;  
són més dolços que la mel,  
la mel de la bresca que regalla. **R./**

### **TERCERA LLECTURA**

*Ossos descarnats: farà entrar dins de vosatres l'esperit  
i recobrareu la vida*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel **37, 1-14**

Per aquells dies:

La mà del Senyor se posà sobre mi i, dut per l'esperit del Senyor, me feu eixir fòra i em deixà en mig d'un camp ple d'ossos. Me va fer donar voltes i més voltes per a on estaven ells; n'hi havia moltíssims per tot el camp i estaven descarnats del tot.

I em va dir: «¿Qué et pareix, home mortal? ¿reviuran estos ossos?». Yo li vaig respondre: «Senyor Deu, només tu ho saps».

Ell me digué: «Profetisa sobre estos ossos i dis-los: ¡Ossos descarnats, escolteu la paraula del Senyor! Açò diu el Senyor Deu ad estos ossos: Yo introduiré en

vosatres l'esperit i reviureu. Vos cobriré de tendons, faré créixer la carn sobre vosatres, vos revestiré de pell, vos infondré l'esperit i reviureu; i sabreu que yo soc el Senyor».

Yo vaig profetisar com ell m'ho havia manat i, mentres profetisava, se sentí un gran rebombori i hi hagué una forta commoció: els ossos s'ajuntaren, cada u al seu punt d'unió. Els vaig mirar: estaven coberts de tendons, la carn els havia creixcut i la pell els recobria, pero no respiraven.

I em digué: «Conjura a l'esperit, profetisa, home mortal, i dis-li: Açò diu el Senyor Deu: Esperit, vine dels quatre vents i alena sobre estos morts a fi de que reviscolen».

Yo vaig profetisar com m'ho havia manat, els entrà dins l'esperit i revixqueren i es posaren drets sobre els seus peus; eren una gran multitud.

I me va dir: «Home mortal, tots estos ossos són la Casa d'Israel, que diu: «Els nostres ossos ya estan descarnats, hem perdut l'esperança i estem acabats del tot». Per això profetisa i dis-los: Açò diu el Senyor Deu:

«Escolta, poble meu; yo obriré els vostres sepulcres, vos faré eixir i vos introduiré en la terra d'Israel. I quan òbriga els vostres sepulcres i d'ells vos faça eixir, sabreu, oh poble meu, que yo soc el Senyor. Vos infondré el meu esperit i reviureu; vos faré viure tranquils en la vostra terra i sabreu que yo, el Senyor, lo que dic ho faig».

Oràcul del Senyor.

Paraula de Deu.

### **Salm responsorial 106, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R./: 1)**

**R./** Doneu gràcies al Senyor,  
perdura eternament el seu amor.

**O be:** Aleluya.

Que ho diguen aixina els rescatats del Senyor,  
els qui Ell va redimir de la mà de l'opressor.  
I els qui reuní de tots els països:  
d'orient i d'occident, del nord i del sur. **R./**

Anaven bambant per un desert solitari,  
sense trobar el camí a ciutat habitada;  
esfambrats i abrasits de set,  
defallien les seues ànimes. **R./**

Pero clamaren al Senyor en la seua angústia,  
i els lliurà de la tribulació.  
Els va portar per un camí recte,  
per a que aplegaren a una ciutat habitada. **R./**



Donem gràcies al Senyor per la seua misericòrdia,  
per les maravelles que fa en els hòmens.  
Perque assecià als assedegats,  
i als famolencs els coromullà de bens. **R./**

**QUARTA LLECTURA**  
*Abocaré el meu esperit sobre els meus serfs*

Lectura del llibre del profeta Joel 3, 1-5

Açò diu el Senyor:

«Abocaré el meu esperit sobre tota la gent: profetisaran els vostres fills i les vostres filles, els vostres vells tindran ensomis i els vostres jóvens visions que es faran realitat. També en aquells dies abocaré el meu esperit sobre els meus esclaus i esclaves.

Faré que apareguen prodigis en el cel, i en la terra, sanc, fòc i nuvolades de fum. El sol s'enfosquirà i la lluna prendrà el color de la sanc abans de que aplegue el dia del Senyor, gran i terrible.

I passarà que tots els qui invoquen el nom del Senyor se salvaran perque, com ha dit el Senyor, la salvació estarà en la montanya de Sió, en Jerusalem i entre els supervivents que el Senyor cride».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 103, 1-2a. 24 i 35c. 27-28. 29bc-30 (R./: 30)**

**R./** Quan envies el teu alé, Senyor,  
ho renoves tot sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.  
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.  
Vas vestit d'esplendor i majestat;  
et cobrix la llum com un manteu. **R./**

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres,  
i totes les has fetes en sabiduria!  
La terra està plena de les teues criatures.  
Beneïx al Senyor, ànima meua. **R./**

Tots esperen de la teua mà  
que els dones a temps el seu aliment;  
quan els el dones, ells el prenen,  
i quan obris tu la mà, ells mengen a plaer. **R./**

Si els retires tu l'alé, ells expiren  
i tornen a la pols d'a on van eixir.  
Quan envies el teu alé, Senyor,  
ho renoves tot sobre la terra. **R./**

## EPÍSTOLA

*L'esperit intercedix en gemecs que no es poden expressar*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 22-27

Germans:

Sabem que fins a hui tota la creació gemeca i patix com una mare quan dona a llum; pero no és ella només la que patix: també nosatres, que posseïm les primícies de l'Esperit, gemequem en el nostre interior esperant l'hora de ser del tot fills de Deu, quan el nostre cos siga redimit. En esperança ya vam ser salvats. Pero no hi ha ningú que espere lo que està veent perque ¿cóm ho esperaria si ya ho veu? Per tant, si esperem lo que encara no veem, és cosa d'esperar plens de paciència.

Certament, som dèbils, pero l'Esperit és el qui ve en ajuda nostra perque no sabem qué demanar; l'Esperit mateix intercedix per nosatres en gemecs que no es poden expressar. Deu, que penetra l'interior dels nostres cors, sap prou be quin és el desig d'eixe Esperit que intercedix pel poble sant d'acort en la divina voluntat.

Paraula de Deu.

## Aleluya

**R./** Aleluya. Vine, Esperit Sant, ompli el cor dels teus fidels i encén en ells el fòc del teu amor. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Naixeran rius d'aigua viva de l'interior de qui creu en mi*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 7, 37-39

L'últim dia de la festa dels Tabernàculs, el més solemne de tota la huitava, Jesús s'alçà dret i exclamà:

«Si algú té set, que vinga a mi i bega. De l'interior de qui creu en mi, com diu l'Escritura, naixeran rius d'aigua viva».

Açò ho dia referint-se a l'Esperit que havien de recibir els qui cregueren en Ell; puix encara no havia vingut l'Esperit perque Jesús encara no havia segut glorificat.

Paraula del Senyor.

## Missa del dia

### PRIMERA LLECTURA

*Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar*

Lectura dels Fets dels Apòstols **2, 1-11**

Durant la celebració de la festa de Pentecostés, els discípuls estaven tots junts en un mateix lloc quan, de repent, se sentí vindre del cel un sò, com si es girara un vent molt fort, que omplí tota la casa a on se trobaven reunits. Llavors aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cada u d'ells; tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, com l'Esperit Sant els ho suggeria.

Per eixos dies, residien en Jerusalem jueus piadosos, provinents de tota nació que hi ha davall del cel. Quan se va oir aquell soroll la gent anà i es va quedar desconcertada perquè cada u els oïa parlar en la seua pròpia llengua. Estranyats i fora de sí, dien:

«¿No són galileus tots estos que parlen? Puix, ¿cóm és que cada u de nosatres els sentim parlar en la nostra llengua materna? Els de Pàrtia i de Mèdia, els elamites, els residents en Mesopotàmia, en Judea i Capadòcia, en el Pont i Àsia, en Frígia i en Pamfília, en Egipte i en les regions de Líbia, tocant a Cirene, els forasters de Roma, els jueus i els prosèlits, els cretencs i els àraps i també tots nosatres els hem oït proclamar en la nostra pròpia llengua les maravelles de Deu».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 103, 1ab i 24ac. 29bc-30. 31 i 34 (R./: Cf. 30)**

**R./** Quan envies el teu alé, Senyor, ho renoves tot sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.  
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.  
¡Qué variades són, Senyor, les teues obres!  
La terra està plena de les teues criatures. **R./**

Si els retires tu l'alé, ells expiren  
i tornen a la pols d'a on van eixir.  
Quan envies el teu alé, Senyor,  
ho renoves tot sobre la terra. **R./**

La glòria del Senyor siga per sempre  
i el Senyor se complaga de lo que ha fet.  
Que li siga agradable este poema:  
yo pose en el Senyor la meua complaença. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Tots nosatres hem segut batejats en un sol Esperit  
per a formar un sol cos*

Lectura de la primera carta de sant Pau al cristians de Corint **12, 3b-7. 12-13**

Germans:

No hi ha ningú que pugui dir «Jesús és el Senyor» si no és per l'acció de l'Esperit Sant.

Hi ha diversitat de dons, però l'Esperit, que els dona, és un només. Són diversos els servicis, però és un només el Senyor a qui servim. Hi ha diversitat de funcions, però totes són obra d'un sol Deu que tot ho fa servint-se de tots. L'Esperit se manifesta a cada un en bé de tots.

Perquè Crist és com el cos humà: és un, encara que tinga molts membres, ja que tots els membres, a pesar de ser-ne molts, formen un sol cos. Tots nosatres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem segut batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos; i tots hem begut del mateix i únic Esperit.

Paraula de Deu.

### SEQÜÈNCIA

Vine, oh Sant Esperit,  
des del cel al nostre pit  
en un raig de llum divina.

Vine, Pare d'indigents,  
dona-nos els dons que tens,  
oh Sol que el cor allumena.

Eres tu, Consolador,  
de l'ànima Habitador  
i dolcíssim refrigeri;

en els treballs, el confort,  
en les penes, el conhort  
i en la calor, la saonada.

Oh divina Claritat:  
visita l'intimitat  
del cor que tant t'ansia.

L'home no seria res  
si de Tu no haguera obtingut  
l'ajuda que li calia.

Llava lo que no està net,  
calfa tot lo que està fret,  
cura tota malaltia.

Lo indòmit, domestica-ho,  
tot lo que està sec, aigua-ho,  
i rig lo que es desvia.

Als teus fidels benamats  
dels teus dons tan esperats  
dona'ls la Santa Setena,

el mèrit de la virtut,  
el camí de la salut  
i la joia eterna i plena.

Amén. Aleluya.

### **Aleluya**

**R./** . Aleluya. Vine, Esperit Sant, ompli el cor dels teus fidels i encén en ells el foc del teu amor. **R./** Aleluya.

### **EVANGELI**

*Com el Pare m'ha enviat vos envie yo. Prengau l'Esperit Sant*

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan 20, 19 -23

De vesprada, aquell mateix dumenge, els discípuls estaven reunits en una casa en les portes ben tancades per por dels jueus. Quan Jesús entrà, se posà en mig i els digué: «La pau estiga ab vosatres». En acabant els ensenyà les mans i el costat. I els discípuls s'alegraren de vore al Senyor.

Ell els tornà a dir: «La pau estiga ab vosatres. Com el Pare m'ha enviat, també vos envie yo». En acabant alenà sobre ells i els va dir: «Prengau l'Esperit Sant. Als qui perdoneu els pecats, els els quedaran perdonats; pero als qui no els els perdoneu, els els quedaran retinguts».

Paraula del Senyor.

DUMENGES DE  
DURANT L'ANY

## DUMENGE II DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*T'he fet llum de les nacions per a que la meua salvació aplegue a tot el món*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 49, 3. 5-6

El Senyor me digué: «Tu eres el meu servent, Israel;estic orgullós de tu».

I, per a que li faça retornar als fills de Jacop i li reunisca el poble d'Israel, ara, que des de les entranyes maternes me formà per a ser el servidor seu i tant me glorificà als seus ulls que el meu Deu se va fer la meua força, el Senyor me diu:

«És massa poc que sigues el meu servent per a restablir les tribus de Jacop i fer retornar als supervivents d'Israel: te faig llum de les nacions per a que la meua salvació aplegue d'un extrem a l'atre de la terra».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 39, 2 i 4ab. 7-8a. 8b-9. 10 (R./: 8a i 9a)**

**R./** Ací em tens, Senyor, per a fer la teua voluntat.

Yo espere fermament en el Senyor;  
ell baixa cap a mi i escolta els meus gemecs.  
En la boca m'ha posat un càntic nou,  
un himne d'alabança al nostre Deu. **R./**

Tu no vols sacrificis ni oblacions,  
i, en canvi, m'has parlat a l'orelleta;  
no exigixes holocausts ni sacrificis d'expiació;  
per això et dic: «Ací em tens». **R./**

Com està escrit de mi en el Llibre:  
«per a fer la teua voluntat».  
Vullc fer, Deu meu, la teua voluntat  
i porte la teua Llei en el fondo del meu cor. **R./**

Yo anuncie la teua salvació  
davant de tot el poble en assemblea;  
els meus llavis no han deixat mai d'anunciar-la;  
Senyor, ben be ho saps tu. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*La gràcia i la pau de Deu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor,  
estiga ab vosatres*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **1, 1-3**

Yo, Pau, elegit per designi i voluntat de Deu per a ser apòstol de Jesucrist, i el germà Sòstenes, escrivim a l'iglésia de Deu que està en Corint. Als consagrats per Jesucrist, al poble sant que Deu s'ha escollit i a tots els qui, en qualsevol lloc, invoquen el nom de Jesucrist, Senyor nostre i d'ells:

La gràcia i la pau de Deu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor, estiga ab vosatres.

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 1, 14. 12b**

**R./** Aleluya. Qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres. A tots els qui l'han acceptat els concedix poder ser fills de Deu. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Mireu el Corder de Deu que lleva el pecat del món*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **1, 29 -34**

En aquell temps:

Joan va vore a Jesús que se li acostava i digué: «Mireu el Corder de Deu que lleva el pecat del món. És aquell de qui yo vaig dir: «Darrere de mi en ve u que és superior a mi perque, abans que yo, ell ya existia. Ni yo mateix sabia qui era ell, pero Deu m'encomanà batejar en aigua precisament per a que ell se manifestara a Israel».

I Joan declarava ademés: «He vist que l'Esperit Sant baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Ni yo mateix sabia qui era ell, pero qui m'envià a batejar en aigua em digué: Aquell sobre qui veges que baixa l'Esperit i es posa damunt d'ell, eixe és qui ha de batejar en l'Esperit Sant.

Ya ho he vist yo i, per això, done testimoni de que este és el Fill de Deu».

Paraula del Senyor.



## DUMENGE III DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*En la Galilea dels pagans el poble ha vist una gran llum*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 9, 1-4

En un altre temps, el Senyor humilià els tèrrens de Zabuló i Neftalí, però ara enaltirà el camí de la mar, a l'altra banda del Jordà, la Galilea dels pagans.

El poble, que caminava en la foscor, ha vist una gran llum; una llum resplandí per als qui vivien en un país tan negre com la mort. Els vas omplir de goig i d'una alegria immensa; s'alegren davant de tu com els segadors en acabar la sega, com fan festa els vencedors quan se repartixen el botí.

Perquè has fet astelles el jou que l'oprimia, el bastó que duya als múscles i l'agullada de l'arador; tot ho has fet trossos com en el dia de Madian.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 26, 1. 4. 13-14 (R./: 1a)**

**R./** El Senyor m'allumena i em salva.

El Senyor m'allumena i em salva;  
¿de quí puc tindre por?  
El Senyor és l'alcàsser de la meua vida;  
¿quí em pot fer tremolar? **R./**

Una cosa li demane yo al Senyor  
i li la suplique de tot cor:  
viure en la casa del Senyor  
tots els dies de la meua vida. **R./**

Estic segur de que en esta vida  
he de gojar de la presència del Senyor.  
Espera en el Senyor tu que eres valent;  
tu, que eres animós, espera en el Senyor. **R./**

### SEGONA LLECTURA

*Que hi haja concòrdia entre vosatres i que desterreu tot lo que signifiqui  
divisió*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 1, 10-13. 17

Germans:

Vos pregue, en nom de nostre Senyor Jesucrist, que hi haja concòrdia entre vosatres i que desterreu tot lo que signifiqui divisió; vixcau sempre en una mateixa manera de pensar i de sentir.

Dic açò, germans, perquè els de la Casa de Cloe m'han informat que entre vosatres hi ha desavenències. I, si faig cas de lo que aneu dient cada u de vosatres, resulta que u és partidari de Pau, l'atre, d'Apolo, este, de Pere, i aquell, de Crist.

Pero, ¿és que Crist se vos ha repartit en trossos? ¿O a Pau el clavaren en la creu per vosatres? ¿O heu segut batejats en el nom de Pau?

Crist no m'envià a batejar, sino a anunciar l'Evangeli, i no en l'eloqüència humana per a que no resulte ineficaç la creu de Crist.

Paraula de Deu.

### **Aleluya Mt 4, 23**

**R./** Aleluya. Jesús predicava la Bona Nova del Regne i curava totes les dolències i malalties de la gent. **R./** Aleluya.

## **EVANGELI**

*Anà a Cafarnaüm per a que es complira lo que havia anunciat el profeta Isaïes*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 4, 12-23

Quan Jesús va saber que Joan havia segut encarcerat, se retirà a la regió de Galilea. Pero, deixant Nazaret, se n'anà a viure a Cafarnaüm, junt a la mar, en els tèrmenes de Zabuló i de Neftalí. Aixina es complia lo que havia anunciat el profeta Isaïes:

«¡Terra de Zabuló i de Neftalí, camí de la mar, a l'atra banda del Jordà, la Galilea dels pagans! El poble, sumit en les tenebres, ha vist una gran llum; als qui habitaven en país d'ombres de mort una llum els resplandí».

Des d'aquell temps, Jesús començà a predicar dient: «Convertiu-vos, que el Regne de Deu ya està prop».

Vorejant el llac de Galilea va vore a dos germans: Simó, el nomenat Pere, i Andreu. Eren peixcadors i estaven tirant el rall a l'aigua. Jesús els va dir: «¡Au!, vingau i seguïu-me, que vos faré peixcadors d'hòmens». Ells, immediatament, abandonaren les rets i se n'anaren en ell.

Un poc més avant va vore a uns atres dos germans: Joan i Jaume, fills del Zebedeu, que estaven en la barca, en son pare, repassant i preparant les xàrcies. Jesús els cridà també, i ells, deixant d'immediat la barca i a son pare, el seguiren.

Jesús recorria tota la Galilea ensenyant en les sinagogues; predicava l'Evangeli del Regne i curava les dolències i malalties de la gent.

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Mateu 4, 12-17

Quan Jesús va saber que Joan havia segut encarcerat, se retirà a la regió de Galilea. Però, deixant Nazaret, se n'anà a viure a Cafarnaüm, junt a la mar, en els tèrmens de Zabuló i de Neftalí. Aixina es complia lo que havia anunciat el profeta Isaïes:

«¡Terra de Zabuló i de Neftalí, camí de la mar, a l'atra banda del Jordà, la Galilea dels pagans! El poble, sumit en les tenebres, ha vist una gran llum; als qui habitaven en país d'ombres de mort una llum els resplandí».

Des d'aquell temps, Jesús començà a predicar dient: «Convertiu-vos, que el Regne de Deu ya està prop».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE IV DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Deixaré en mig de tu un poble humil i pobre*

Lectura del llibre del profeta Sofonies 2, 3; 3, 12-13

Busqueu al Senyor, humils de la terra, els qui compliu els seus manaments; busqueu la justícia, busqueu l'humilitat; potser aixina pugau estar segurs el dia del furor del Senyor.

Deixaré en mig de tu un poble humil i pobre que confiarà en el nom del Senyor. El restant d'Israel no farà maldats ni dirà mentires; no es trobarà en la seua boca una llengua enganyadora. Pasturaran i descansaran sense que no els espante ningú.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 145, 7. 8-9a. 9bc-10 (R./: Mt 5, 3)**

**R./** ¡Qué felixos els pobres, conscients de la seua necessitat de Deu!  
El Regne del cel serà d'ells.

El Senyor se manté sempre fidel,  
fa justícia als oprimits  
i dona pa als famolencs.  
El Senyor llibera als detinguts. **R./**

El Senyor dona la vista als cegos,  
el Senyor adreça als qui han caigut,  
el Senyor ama als qui són justs,  
el Senyor guarda als forasters. **R./**

El Senyor manté a l'orfe i a la viuda  
i també capgira els camins dels qui fan el mal.  
El Senyor regna eternament;  
és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Deu ha escollit als qui el món els té per dèbils*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **1, 26 -31**

Germans:

Mireu la vostra comunitat; com no abunden en ella els instruïts als ulls del món, ni els poderosos, ni els aristòcrates.

Ben al contrari, Deu ha escollit als qui el món els té per ignorants per tal de deixar en ridícul als qui es creuen sabis; és més: els qui el món té per dèbils, Deu també se'ls ha escollits per a avergonyir als qui es creuen poderosos. Encara més, s'ha escollit la gent de classe baixa de la societat, aquella de la qual ningú fa cas, la que no val per a res als ulls del món, per tal d'anular als qui es pensen ser alguna cosa. D'este modo, no podrà ningú vanagloriar-se davant de Deu.

A vosatres, Deu vos ha empeltat en Jesucrist, qui, al mateix temps, s'ha convertit per a nosatres en sabiduria, en força salvadora, en santificació i en redenció. Aixina que, com diu l'Escritura, qui es gloria que es glorie en el Senyor.

Paraula de Deu.

**Aleluya Mt 5, 12a**

**R./** Aleluya. Alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en cel. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*¡Qué felixos són els pobres en l'esperit!*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **5, 1-12a**

En aquell temps:

Veent Jesús a les multituds, pujà a la montanya, s'assentà i els discípuls se li acostaren; Ell se posà a instruir-los dient:

¡Qué felixos són els pobres, aquells que són conscients de la seua necessitat de Deu!; el Regne del cel serà d'ells.

¡Qué felixos els humils!; ells posseiran la terra.

¡Qué felixos els qui estan de dol!; ells seran consolats.

¡Qué felixos els qui tenen fam i set de ser justs!; ells seran associats.

¡Qué felixos els misericordiosos!; ells trobaran misericòrdia.

¡Qué felixos els nets de cor!; ells voran a Deu.

¡Qué felixos els qui posen pau!; Deu els reconeixerà com a fills.

¡Qué felixos els perseguits pel fet de ser justs!; el Regne del cel serà d'ells.

¡Qué felixos vosatres quan patiu insults, persecucions i tota classe de calúmnies per causa meua! Alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.

Paraula del Senyor.

## DUMENGE V DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Esclatarà en la teua vida una llum com la de l'alba*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 58, 7-10

Diu el Senyor:

«Compartix el teu pa en els qui passen fam; acull en ta casa als pobres vagabunts; vist al qui no té roba i no et tanques als de la teua mateixa carn.

En eixe instant esclatarà en la teua vida una llum com la de l'alba i en seguida se't curaran les ferides de la carn; la justícia t'obrirà camí i et seguirà la glòria del Senyor.

Quan invoques al Senyor ell te respondrà; invocaràs el seu auxili i ell te dirà: "Ací em tens".

Quan desterres de tu l'opressió, quan deixes d'amenaçar en el dit proferint malefics, quan compartixques el teu pa en els qui passen fam i assecies la necessitat dels indigents, s'ompliran de llum les tenebres teues i la teua foscor se tornarà clara com el migdia».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial** 111, 4-5. 6-7. 8a i 9 (R./: 4a)

**R./** El just és com una llum que apunta en la foscor.

Qui és just, benigne i compassiu  
és com una llum que apunta en la foscor.  
Feliç qui s'apiada i presta  
i el qui administra rectament els seus quefers. **R./**

El just no s'eclipsarà mai,  
és etern el seu recort.  
No tindrà por de les males noves;  
el seu cor confia segur en el Senyor. **R./**

Se manté valent, incommovible, sense temor;  
repartix lo que té i ho dona als pobres;  
la seua caritat és constant.  
Pot ben be alçar el cap en dignitat. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Vos vaig anunciar a Crist, i este, crucificat*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **2, 1-5**

Germans:

Quan vaig vindre a vosatres vos vaig anunciar el misteri de Deu no en el prestigi de l'eloqüència o de la sabiduria, ya que entre vosatres vaig decidir ignorar-ho tot a excepció de Jesucrist, i este, crucificat.

Me presentí davant de vosatres tot dèbil i tremolant de por; la meua predicació i el meu message no es recolzaven en una oratòria intel·ligent i persuasiva; era l'Esperit en el seu poder qui vos convencia, de modo que la vostra fe no és fruit de la sabiduria dels hòmens, sino del poder de Deu.

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 8, 12**

**R./** Aleluya. Yo soc la llum del món, diu el Senyor; qui em segueix tindrà la llum de la vida. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Vosatres sou la llum del món*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **5, 13-16**

En aquell temps, Jesús va dir als discípuls:

«Vosatres sou la sal de la terra. Pero si la sal ha perdut el seu gust, ¿cóm seguirà salant? Ya no servix més que per a tirar-la fòra i que la chafe la gent.

Vosatres sou la llum del món. No es pot amagar un poble situat en lo més alt d'una montanya, i ningú encén una llàntia per a posar-la davall d'un armut, sino que la posa en el portallànties a fi de que allumene a tots els qui estan en casa.

Puix igualment ha de resplandir la vostra llum davant dels atres per a que tots vegem el be que feu i glorifiquen, per això, al vostre Pare que està en el cel».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE VI DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA *Deu no mana a ningú fer el mal*

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 15, 16-21

Si tu vols guardaràs els seus manaments, ya que de tu depén fer tot lo que li agrada.

Davant de tu tens fòc i aigua: tria lo que tu vullgues.

Davant de l'home estan la vida i la mort: lo que ell vullga li donaran. És gran la sabiduria del Senyor; és immens el seu poder i tot ho veu.

Els ulls de Deu veuen tot lo que ell ha fet i ell coneix tots els actes de cada u dels hòmens.

Ell no mana a ningú fer el mal ni l'autorisa tampoc a pecar.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial** 118, 1-2. 4-5. 17-18. 33-34 (R./: 1b)

**R./** Feliços els qui segueixen la Llei del Senyor.

Feliços els qui, sense taca en la seua conducta, segueixen la Llei del Senyor.

Feliços els qui guarden els seus preceptes i el busquen en sinceritat de cor. **R./**

Vas donar, Senyor, els teus preceptes per a que es complixquen fidelment.  
¡Qué be que el meu camí estiga segur i ferm per a complir les teues lleis! **R./**

Instruïx-me, Senyor, en els teus preceptes i els seguiré del tot puntualment.  
Dona'm enteniment i guardaré la teua llei, que de tot cor la vullc complir. **R./**



## SEGONA LLECTURA

*Ya des d'abans de tots els temps, Deu tenia la sabiduria destinada a constituir la nostra glòria*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **2, 6-10**

Germans:

També nosatres disponem d'una sabiduria per als ya formats en la fe; una sabiduria que no és d'este món ni dels príncips caducs que el governen.

Una sabiduria divina, misteriosa, amagada, destinada per Deu, ya des d'abans de tots els temps, a constituir la nostra glòria. Cap dels poderosos d'este món ha conegut eixa sabiduria, ya que, d'haver-la coneguda, mai haurien clavat en la creu al Senyor de qui és la glòria. Pero, com diu l'Escritura, «lo que ningun ull no ha vist mai, ni lo que mai no ha sentit ninguna orella, ni lo que ningun home no ha pogut mai imaginar sobre lo que Deu té preparat per als qui el volen», això és lo que Deu nos ha revelat per obra de l'Esperit, ya que l'Esperit tot ho penetra, inclús lo més fondo de la mateixa essència de Deu.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cfr. Mt 11, 25

**R./** Aleluya. Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perque has revelat als senzills els misteris del Regne. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Ya sabeu qué es digué als antics, pero yo vos dic*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **5, 17-37**

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«No vos penseu que yo he vingut a abolir la Llei de Moisés o les ensenyances dels Profetes. No he vingut a abolir-les, sino a donar-los el verdader significat.

Vos assegure que, mentres existixquen el cel i la terra, la Llei no perdrà ni un punt ni una coma del seu valor. Tot se complirà exactament. Per això, aquell que trenque una de les disposicions de la Llei, encara que siga la més poc important, i ensenye als atres a fer lo mateix, serà considerat el més menut en el Regne del cel; pero el qui complisca i ensenye als atres a complir-la, eixe serà considerat gran en el Regne del cel.

Yo vos dic que si no sou millors que els escribes i els fariseus no entrareu en el Regne del cel.

Ya sabeu que als antepassats se'ls va dir: «No mataràs. Qui mate serà portat a juí». Pero yo vos dic: «Qui s'enemiste en el seu germà el duran a juí».

Qui insulte a son germà serà portat davant del Sanedrí i qui l'injurie greument se farà mereixedor del foc de l'infern.

Per tant, si a l'hora d'anar a presentar la teua ofrena en l'altar de Deu t'enrecordes de que un germà teu té alguna queixa contra tu, deixa la teua ofrena allí mateix i ves primer a fer les paus en el teu germà. Ya tornaràs més tart a presentar la teua ofrena.

Si estàs de pleit en algú procura entendre't en ell a les bones en seguida, abans de que et pose en mans del juge, el juge, en mans dels aguasils, i et tanquen en la presó. T'assegure que no eixiràs d'allí sense haver pagat l'últim cèntim del deute.

Ya sabeu que està manat: «No cometràs adulteri». Pero yo vos dic: Qui mira en mal desig a la dona d'un atre ya ha comés adulteri en el fondo del seu cor.

Per això, si el teu ull dret te fa caure en pecat, arranca-te'l i tira'l llunt de tu, que més te val perdre una part del cos que ser tirat tot sancer a l'infern. I si la teua mà dreta et fa caure en pecat, talla-te-la i tira-la llunt de tu, que més te val perdre u dels teus membres que ser tirat a l'infern tot sancer.

També està manat: Si algú es divorcia de la seua dona, que li done el document de divorç. «Pero yo vos dic: Tot el qui es divorcia de sa muller —fòra del cas de concubinat—, l'induïx a l'adulteri; i qui es casa en una divorciada també comet adulteri.

Ya sabeu que als nostres antepassats se'ls va manar: «No juraràs en fals» i «complix lo que has jurat davant del Senyor». Pero yo vos dic: «No jures mai: ni pel cel, perque és el tro de Deu; ni per la terra, ya que és l'escabell dels seus peus; ni per Jerusalem, perque és la ciutat del gran Rei; ni tampoc jures pel teu cap, ya que no pots fer tornar blanc o negre ni un sol dels teus cabells.

Digau senzillament “Sí” o “No”; tot lo que es diga de més ve del Maligne».

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Mateu 5, 20-22a. 27-28. 33-34a. 37

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuis:

Yo vos dic que si no sou millors que els escribes i els fariseus no entrareu en el Regne del cel.

Ya sabeu que als antepassats se'ls va dir: «No mataràs. Qui mate serà portat a juí». Pero yo vos dic: «Qui s'enemiste en el seu germà el duran a juí».

Ya sabeu que està manat: «No cometràs adulteri». Pero yo vos dic: Qui mira en mal desig a la dona d'un atre ya ha comés adulteri en el fondo del seu cor.

Ya sabeu que als nostres antepassats se'ls va manar: «No juraràs en fals» i «complix lo que has jurat davant del Senyor». Pero yo vos dic: «No jures mai: ni pel cel, perque és el tro de Deu; ni per la terra, ya que és l'escabell dels seus peus; ni per Jerusalem, perque és la ciutat del gran Rei; ni tampoc jures pel teu cap, ya que no pots fer tornar blanc o negre ni un sol dels teus cabells.

Digau senzillament “Sí” o “No”; tot lo que es diga de més ve del Maligne».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE VII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA *Ama als atres com a tu mateix*

Lectura del llibre del Levític 19, 1-2. 17-18

Per aquell temps, el Senyor digué a Moisés:

«Parla a tota la comunitat dels fills d'Israel i dis-los: Sigau sants perque yo, el Senyor, el vostre Deu, soc sant.

No odiaràs als teus germans. Reprendràs als teus parents, si fora el cas, per a que no et faces responsable dels pecats d'ells. No et venjaràs ni guardaràs rencor a ningú del teu poble. Amaràs als atres com a tu mateix. Yo soc el Senyor».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 102, 1-2. 3-4. 8 i 10. 12-13 (R./: 8a)**

**R./** El Senyor és compassiu i benigne.

Beneïx al Senyor, ànima meua,  
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.  
Beneïx al Senyor, ànima meua,  
i no t'oblides dels seus favors. **R./**

Ell te perdona tots els teus pecats  
i et cura totes les malalties;  
ell rescata de la mort la teua vida  
i t'assecia d'amor i de tendrea. **R./**

El Senyor és compassiu i benigne,  
lent per al castic i ric en l'amor.  
No és la seua paga segons els nostres pecats,  
ni segons les nostres culpes, la seua retribució. **R./**

Com dista l'Orient de l'Occident,  
igual de llunt aparta ell les nostres culpes.  
Com un pare s'apiada dels fills,  
el Senyor s'apiada dels fidels. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Tot és vostre, pero vosatres sou de Crist i Crist, de Deu*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **3, 16-23**

Germans:

¿No sabeu que sou temple de Deu i que l'Esperit de Deu habita en vosatres? Si algú destrüix el temple de Deu, Deu mateix el destruirà ad ell perque el temple de Deu és sagrat i eixe temple sou vosatres.

Que no s'enganye ningú a sí mateix. Si algú de vosatres presumix de sabut segons els criteris d'este món, millor serà que es tinga per ignorant a fi de poder aplegar a ser sabi de veritat. Perque la sabiduria d'este món, als ulls de Deu, és necetat. Aixina ho diu l'Escritura: «Deu fa caure als sabis en els paranyes de la seua mateixa astúcia». I, també, en un atre lloc diu: «El Senyor sap que els pensaments dels sabis són d'inconsistentes, com el fum».

Per tant, que ningú es glorie dels qui no són més que hòmens, perque tot és vostre: Pau, Apolo, Pere, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, pero vosatres sou de Crist i Crist, de Deu.

Paraula de Deu.

**Aleluya 1 Jn 2, 5**

**R./** Aleluya. Feu cas de la Paraula de Deu si voleu aplegar a amar a Deu de veres i perfectament. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Ama als enemics*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **5, 38-48**

«Sabeu que està dit: «Ull per ull i dent per dent». Puix be, yo vos dic: No vos torneu contra els qui vos agraven. Al contrari, si algú et pega en una galta, para-li també l'atra; al qui vullga dur-te a pleit per a llevar-te la túnica, dona-li també el manteu. I si algú t'obliga a dur-li una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li-la mija hora. Al qui et demane alguna cosa, no li la negues, i no et desentengues del qui et pregue que li deixes diners prestats.

Ya sabeu que està dit: «Amaràs als amics i odiaràs als enemics». Puix yo vos dic: Ameu als vostres enemics i reseu pels qui vos perseguixen. Aixina sereu verdaders fills del vostre Pare del cel, ya que Ell fa eixir el sol sobre els bons i els roïns i fa ploure sobre els justs i els injusts.

Si només voleu als qui vos volen, ¿quina recompensa podreu esperar? ¡Això mateix fan els publicans! I si saludeu només a la vostra gent, ¿qué feu d'extraordinari? ¿No fan també els pagans això mateix? Per tant, sigau perfectes, com ho és el vostre Pare que està en el Cel».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE VIII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Yo mai m'oblidaré de tu*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 49, 14 -15

Una volta Sió va dir: «M'ha abandonat el Senyor; el meu Deu s'ha oblidat de mi». ¿Creus tu que una mare es pot oblidar del seu chiquet i pot no apiadar-se del fill de les seues entranyes? Puix, encara que ella s'oblida, yo mai m'oblidaré de tu.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial** 61, 2-3. 6-7. 8-9ab (R./: 2a)

**R./** Només en Deu troba repòs l'ànima meua.

Només en Deu troba repòs l'ànima meua  
perque d'ell me ve la salvació;  
només ell és la roca a on yo m'ampare,  
el meu castell a on me trobe ben segur. **R./**

Busca el repòs només en Deu, ànima meua,  
perque és ell en qui yo espere;  
només ell és la roca a on yo m'ampare,  
el meu castell a on me trobe ben segur. **R./**

De Deu me ve la salvació i la glòria,  
en ell està la meua fortalea inexpugnable i el refugi meu.  
Pobles de tot el món, confieu en ell,  
obriu davant d'ell els vostres cors. **R./**

### SEGONA LLECTURA

*El Senyor posarà al descobert les intencions secretes del cor dels hòmens*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 4, 1-5

Germans:

A nosatres la gent deu considerar-nos com lo que som: servidors de Crist i administradors dels misteris de Deu. Ara be, d'un administrador lo que s'espera és que siga fidel.

Per lo que a mi em toca, no em preocupa gens ni miqueta el juí que pugau fer de mi vosatres o qualsevol atre tribunal humà; ni tan sols yo em demane contes. És

ben cert que no em remordix gens la consciència; pero no per això em tinc per innocent. El meu juge és el Senyor.

Aixina que no feu juïns prematurs. Espereu a que vinga el Senyor i ell allumenarà lo que s'amaga en les tenebres i posarà al descobert les intencions secretes del cor dels hòmens. Serà en eixe instant quan cada u obtinga de Deu lo que es mereix.

Paraula de Deu.

### **Aleluya Hb 4, 12**

**R./** Aleluya. La paraula de Deu és font de vida i d'eficàcia, i aclariu les intencions i els pensaments secrets de l'home. **R./** Aleluya.

## **EVANGELI**

### *No aneu preocupats pensant en el demà*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 6, 24 -34

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«No pot ningú estar al servici de dos amos al mateix temps perque, o be n'avorrirà a u i no farà cas de l'atre, o be li serà fidel a u i a l'atre no li farà gens de cas. No podeu servir al mateix temps a Deu i als diners.

Per això vos dic: No estigau preocupats pensant qué aneu a menjar o qué aneu a beure per a poder viure, o en quina roba aneu a cobrir el vostre cos. ¿És que la vida no val més que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els pardalets; no sembren, ni cullen, ni guarden res en els graners; i, aixina i tot, els alimenta el vostre Pare que està en el cel. Puix sapiau que vosatres valeu molt més que els pardalets.

Ademés, ¿quí de vosatres, per molt que es desassossegue, podrà allargar un sol minut el temps de la seua vida?

I, ¿per qué aneu preocupats per causa del vestit? Mireu cómo creixen els lliris del camp: no treballen ni filen. I, no obstant això, vos assegure que ni el mateix Salomó, en tota la seua esplendor, aplegà a vestir-se com u d'ells. Puix si Deu vist tan bonica l'herba del camp, que hui encara verdeja i demà serà cremada en el foc, ¿cómo no ho farà molt més per vosatres, gent de tan poca fe?

Per tant, no vos preocupeu massa pensant qué menjareu, qué beureu o cómo vos vestireu. Tot això és lo que preocupa als qui no coneixen a Deu; pero el vostre Pare del cel ya sap més que de sobra la necessitat que teniu d'eixes coses. Vosatres busqueu, sobre tot, el Regne de Deu i lo que hi ha de just i de bo en ell; i Deu vos donarà, además, tot això.

No vos inquieteu, per tant, pel dia de demà, puix el demà ya vindrà en els seus propis problemes. Cada dia té prou en els seus maldecaps».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE IX DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Vos deixeu triar entre la benedicció i la maldicció*

Lectura del llibre del Deuteronomi 11, 18. 26-28

Un dia Moisès digué al poble:

«Guardeu-vos les meues paraules en el cor i en l'ànima, lligueu-vos-les a la monyica com un distintiu i poseu-vos-les com una cinta en el front.

Mireu: hui vos deixeu triar entre la benedicció i la maldicció; la benedicció, si compliu els manaments del Senyor, Deu vostre, que vos done hui; la maldicció, si no feu cas dels manaments del Senyor, vostre Deu, i vos aparteu del camí que hui vos marque per a seguir a uns altres deus que no havíeu conegut».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 30, 2-3a. 3bc-4. 17 i 25 (R./: 3b)**

**R./** Senyor, sigues tu el castell a on yo em salve.

En tu, Senyor, m'ampare;  
que no em quede mai avergonyit.  
Lliura'm tu, que eres bo.  
Escolta'm i vine a pressa a lliberar-me. **R./**

Sigues tu la roca del meu refugi  
i el castell a on yo em salve;  
ya que tu eres roca i plaça forta per a mi,  
guia'm pel teu nom i conduïx-me. **R./**

Deixa vore al teu servent la claror de la teua mirada;  
salva'm per l'amor que em tens.  
Sigau valents i tingau corage  
els qui espereu en el Senyor. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Deu retorna la seua amistat a l'home per haver cregut i no per les disposicions de la Llei*

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Roma 3, 21-25a. 28

Germans:

Ara, independentment de la Llei, pero d'acort en el testimoni tant de la mateixa Llei com dels Profetes, se nos ha manifestat la força salvadora de Deu que arriba a tots els creents per la fe en Jesucrist, a tots sense distinció, ya que havien pecat i tots vivien privats de la presència salvadora de Deu. Pero Deu els fa novament amics seus d'una manera gratuïta, posant-los en camí de salvació en virtut de la redenció de Jesucrist, de la mort del qual Deu ha fet, per al qui creu, un instrument de perdó.

Sostinc, per tant, que Deu retorna la seua amistat a l'home per haver cregut i no per les disposicions de la Llei.

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 15, 5**

**R./** Aleluya. Yo soc el cep verdader i vosatres els eixarments, diu el Senyor. Qui està en mi, i yo en ell, dona molt de fruit. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Una casa construïda sobre la roca i una atra sobre arena*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 7, 21-27

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«No tots els qui diuen “Senyor, Senyor” entraran en el Regne de Deu, sino els qui fan la voluntat de mon Pare que està en el cel. Molts me diran el dia del juí: “Senyor, Senyor, mira que en nom teu hem anunciat el message de Deu, hem expulsat dimonis i hem fet molts milacres”. Pero yo els respondré: “Mai vos he conegut. Aparteu-vos de mi, vosatres que vos heu passat la vida fent el mal”.

Per això, qui escolta estes paraules meues i obra en conseqüència se pot comparar a un home en trellat que vol edificar sa casa sobre un fonament de roca viva. Vindran les pluges, se n'eixiran els rius i els vents bufaran fort sobre la casa, pero la casa no caurà porque tenia per fonament la roca viva.

En canvi, el qui escolta les meues paraules, pero no obra en conseqüència, ve a ser com un home neci que edifica sa casa sobre un terreny arenós. Quan vinguen les pluges, se n'ixquen els rius i els vents bufen fort contra la casa, s'afonarà i no quedarà d'ella ni rastre».

Paraula del Senyor.



## DUMENGE X DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Lo que yo vullc és que sigau compassius i no que m'oferiu sacrificis*

Lectura del llibre del profeta Osees 6, 3b-6

Esforcem-nos per conèixer al Senyor; ja està a punt d'alçar-se com l'aurora, baixarà sobre nosatres com baixen les pluges primerenques i tardanes que ameren la terra.

¿Qué faré de vosatres, els d'Efraïm? ¿Qué puc fer de vosatres, els de Judà, si l'amor que em teniu és com la boira i la rosada del matí que al punt desapareixen? Per això he volgut fer-vos-ho saber per boca dels profetes que vos han ferit, he dictat contra vosatres sentències de condemció i ha eixit com un rellamp el meu juí: «Lo que yo vullc és que sigau compassius, i no que m'oferiu sacrificis».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 49, 1 i 8. 12-13. 14-15 (R./: 23b)**

**R./** Al qui va per bon camí  
li faré vore la meua salvació.

El Senyor, Deu dels deus, parla i convoca a la terra  
des de llevant fins a ponent.  
No és pels sacrificis per lo que t'acuse:  
els teus holocausts me'ls posen sempre davant. **R./**

Si sentira fam, no vindria a dir-t'ho,  
ya que és meu el món i tot lo que conté.  
¿Te creus que vaig a menjar carn de vedells  
i a beure sanc de cabrits?. **R./**

Oferix a Deu l'acció de gràcies  
i complix les promeses que a l'Altíssim li has fet.  
Invoca'm en dies de perill,  
que yo et lliuraré i tu em donaràs glòria. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*La promesa de Deu li va fer més robusta la seua fe i, d'este modo, reconegué la grandea del Senyor*

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Roma 4,18-25

Germans:

Abraham, esperant en Deu quan tot se li tancava a l'esperança, va creure que aplegaria a ser «pare d'una multitud de pobles», d'acort en lo que Deu li havia promés: «Tal serà la teua descendència».

I no es debilità la seua fe inclús sabent que el seu cos estava ya com consumit —tenia vora cent anys— i que Sara era incapaç també de tindre descendència. Llunt de fer-li vacilar, la promesa de Deu li va fer més robusta la seua fe i, d'este modo, reconegué la grandea del Senyor, tot convençut com estava de que Deu és prou poderós per a complir lo que promet. Per això diu l'Escritura: «Açò és lo que li va valdre per a arribar a ser amic de Deu».

I que conste que estes paraules de l'Escritura no es referixen només a Abraham; valen també per a nosatres, que conseguirem l'amistat de Deu si creem en Aquell que resucità a Jesús, nostre Senyor, entregat a la mort pels nostres pecats i resucitat per a ser la nostra salvació.

Paraula de Deu.

### **Aleluya Lc 4, 18**

**R./** Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Yo no he vingut a cridar als bons, sino als pecadors*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 9, 9-13

En aquell temps:

Jesús, al passar, va vore a un home, que es dia Mateu, assentat en el lloc a on se cobraven els impostos, i li va dir: «Segueix-me». Mateu se va alçar i el seguí.

Més tart, Jesús anà en els seus discípuls a menjar a casa de Mateu. Acodiren també molts cobradors d'imposts i gent de mala nota, que s'assentaren en ells en taula. Uns fariseus, que ho van vore, preguntaren als discípuls: «¿Cóm és que el vostre Mestre s'ajunta per a menjar en els cobradors d'imposts i en gent de mala nota?».

Ho va oir Jesús i els digué: «Al mege el necessiten els malalts, no els qui estan bons. Aneu a deprendre qué significa allò de: «Lo que yo vullc és que sigau compassius i no que m'oferiu sacrificis». Yo no he vingut per a cridar als bons, sino als pecadors».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XI DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Sereu per a mi un regne de sacerdots, la meua nació consagrada*

Lectura del llibre de l'Èxodo 19, 2- 6a

Per aquells dies:

Els israelites, en arribar al desert del Sinaí, acamparen allí, davant de la montanya.

Moisés començà a pujar cap al Senyor. El Senyor el cridà, dient-li: «Açò diràs a la Casa de Jacop, açò comunicaràs als fills d'Israel: Vosatres mateixos heu vist lo que he fet als d'Egipte i com vos he portat, com sobre les ales d'un àguila, i vos he atret cap a mi.

Ara, per tant, si vosatres de veres m'escolteu i guardeu les condicions de la meua aliança, sereu la meua propietat personal entre tots els pobles, encara que tota la terra és meua; sereu per a mi un regne de sacerdots, la meua nació consagrada».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 99, 2, 3. 5 (R./: 3c)**

**R./** Som el seu poble i ovelles de la seua rabera.

Serviu al Senyor en alegria;  
entreu en la seua presència en cants i vítols. **R./**

Sapiau que el Senyor és Deu;  
que ell nos va fer i que som seus:  
el seu poble i ovelles de la seua rabera. **R./**

El Senyor és bo; la seua misericòrdia és eterna  
i la seua fidelitat dura per totes les generacions. **R./**

### SEGONA LLECTURA

*Si Deu nos reconcilià en ell mateix al preu de la mort del seu Fill, també nos salvarà fent-nos participar de la seua pròpia vida*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 5, 6 -11

Germans:

Quan nosatres encara érem incapaços de salvar-nos, Crist, en el moment oportú, va morir pels qui érem culpables. Difícil cosa és acceptar la mort encara que siga en favor d'una bona persona; no obstant açò, per una persona bona de veritat potser algú estaria disposat a donar la seua vida. Puix be, Crist va morir per nosatres, que érem pecadors; ¿pot haver una major prova de l'amor que Deu nos té?

I ara que Deu nos ha tornat a justificar per la mort de Crist, ¿no quedarem lliures del castic, en molta més raó, gràcies a la mort del mateix Crist? Si sent enemics seus Deu nos reconcilià en Ell mateix al preu de la mort del seu Fill, ara que estem en pau en Ell, ¿no nos salvarà fent-nos participar de la seua pròpia vida? Més encara: el mateix Jesucrist, nostre Senyor, per qui hem obtingut la reconciliació, fa que nos sentim ya plens d'alegria en Deu.

Paraula de Deu.

### **Aleluya Mc 1, 15**

R./ Aleluya. El Regne de Deu ya està prop. Convertiu-vos i cregau en la Bona Nova.

R./ Aleluya.

## **EVANGELI**

### *Jesús reuní als seus dotze discípuls i els envià*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 9, 36 —10, 8

En aquell temps:

Jesús, en vore aquella multitud de gents, se sentí commogut perquè estaven plenes de tristor i desesperançades com «ovelles sense pastor» i va dir als seus discípuls: «La collita és abundant, però són pocs els segadors. Per això, demaneu a l'amo dels sembrats que envie més segadors».

En acabant, Jesús reuní als seus dotze discípuls i els donà poder d'expulsar esperits impurs i de curar tota classe de malalties i dolències. Estos són els noms dels dotze apòstols: primer, Simó, el nomenat Pere, i el seu germà Andreu; Jaume i el seu germà Joan, fills del Zebedeu; Felip, Bertomeu, Tomàs i Mateu el cobrador d'imposts; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó el cananeu i Judes l'Iscaiot, el qui va fer traïció a Jesús. Ad estos dotze els envià Jesús en estes instruccions:

«No aneu a terra de pagans ni entreu en pobles de la Samaria; aneu, més be, a buscar a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Aneu i anuncieu-los que el Regne del Cel ya està prop.

Cureu malalts, resuciteu morts, purifiqueu leprosos, expulseu dimonis. Però feu-ho tot debades, perquè debades heu rebut este poder».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*El Senyor salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal*

Lectura del profeta Jeremies 20, 10-13

Una volta va dir Jeremies:

«Sent com murmura de mi la gent i com el terror m'amença per totes bandes. Diuen tots els meus amics: «denuncieu-lo per a que el pugam denunciar; acaceu-lo, a vore si es deixa enganyar; aixina l'agarrarem i prendrem venjança d'ell».

Pero el Senyor se posa al meu costat com un guerrer invencible; per això els qui em perseguixen cauran i no em podran vèncer; quedaran tan avergonyits que no ho podran oblidar mai més.

Senyor de tot el món, que tan profundament coneixes als justs i que penetres l'interior dels cors: deixa'm vore com fas justícia perquè a tu t'he confiat la meua causa.

Canteu al Senyor, alabeu al Senyor: ell ha salvat la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 68, 8-10. 14 i 17. 33-35 (R./: 14c)**

**R./** Escolta, Senyor, i respon-me, tu que tant nos vols.

Per la teua causa he d'aguantar els escarnis  
i he de baixar la cara, avergonyit de tants afronts;  
soc com un estranger per als meus germans,  
com un foraster per als meus parents.

El zel de ta casa em consumix  
i els insults dels qui m'ultragen cauen sobre mi. **R./**

A tu, Senyor, eleve la meua súplica en esta hora propícia;  
que m'escolte la teua gran bondat i que la teua fidelitat m'ajude.  
Respon-me, Senyor, en la delícia de les teues gràcies  
i, per tan gran compassió, gira't cap a mi. **R./**

Els humils, quan ho vegem, s'alegraran.  
Busqueu sincerament al Senyor i reviuran els vostres cors,  
perquè el Senyor escolta sempre al desvalgut  
i no abandona als seus captius.  
Que el cel i la terra el beneïsquen,  
les mars i tot lo que dins d'elles se remou. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*No hi ha comparació entre el pecat de l'u i el dò de l'atre*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **5, 12-15**

Germans:

Per un home entrà el pecat en el món i, pel pecat, la mort; i la mort s'estengué a tots els hòmens perque tots varen pecar. Pero, encara que abans de la llei ya existia el pecat en el món, el pecat no s'imputava perque ho hi havia llei. Puix, a pesar d'això, la mort regnà des d'Adam fins a Moisès inclús sobre els qui no havien pecat en un delit com el d'Adam. El qual era figura del qui havia de vindre.

A pesar d'això, no hi ha proporció entre la culpa i la gràcia; perque, si per la culpa d'un home només van morir tots, molt més, gràcies a un sol home, Jesucrist, la gràcia i el dò de Deu se donaren a tots sense mida.

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 15, 26b-27a**

**R./** Aleluya. L'Esperit de la veritat donarà testimoni de mi, diu el Senyor, i vosatres també sereu els meus testimonis. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*No tingau por dels qui poden matar només el cos*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu **10, 26-33**

En aquell temps Jesús digué als seus discípuls:

«No tingau por de la gent, perque no hi ha ningun secret que no haja de ser descobert, ni hi ha res tan amagat que no haja de ser conegut. Lo que vos dic en la foscor, digau-ho vosatres a la llum del dia, i lo que vos dic a l'orelleta, pregoneu-ho des de les terraces.

I no tingau por dels qui poden matar només el cos pero no poden matar l'ànima. Tingau por, més be, del qui pot destruir en l'infern tant l'ànima com el cos. ¿No es venen dos pardalets per pocs diners? Aixina i tot, no cau del niu en terra ni u d'ells si el vostre Pare no ho permet. En quant a vosatres, Deu vos té contats inclús cada un dels cabells del vostre cap. Per això no tingau por; que vosatres valeu molt més que tots els pardalets.

Tot el qui es declare partidari meu davant dels hòmens, yo també em declararé partidari d'ell davant de mon Pare del cel. Pero si algú em nega davant dels hòmens, yo també el negaré davant de mon Pare, que està en el cel».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Este home de Deu és un sant; se quedarà ací*

Lectura del segon llibre dels Reis 4, 8-11. 14-16a

Per aquell temps:

Eliseu passava un dia per Sunam i una dona rica l'invità insistentment a quedar-se a menjar en sa casa. Des d'eixe dia, sempre que passava per allí es quedava a menjar. En certa ocasió, ella digué al seu marit: «Estic convençuda de que eixe home de Deu és un sant; en freqüència passa per davant de la nostra casa. Anem a preparar-li una chicoteta habitació, tancada, en el pis de dalt; posem-li un llit, una taula, una cadira i un cresol; aixina, quan vinga a vore-nos, se podrà quedar allí.

Un dia que va anar, entrà en aquella habitació i es gità a dormir. Eliseu digué a Guihezi, el seu criat: «¿Qué podríem fer per esta sunamita?». Guihezi li contestà: «No té fills i el seu marit ja és vell. Eliseu li va dir: «Crida-la». Guihezi la cridà i ella es presentà a la porta. Eliseu li va dir: «L'any que ve, per estos mateixos dies, acaronaràs a un fill teu».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 88, 2-3. 16-17. 18-19 (R./: 2a)**

**R./** Cantaré tota la vida la misericòrdia del Senyor.

Cantaré tota la vida la teua misericòrdia, Senyor;  
anunciaré la teua fidelitat d'una generació a l'atra.  
Perque tu vas dir: «La meua misericòrdia és indestructible;  
mantinc la meua fidelitat en el cel». **R./**

Senyor, feliç el poble que sap glorificar-te,  
que camina a la llum de la teua presència;  
el teu nom és el seu goig de cada dia  
i la teua justícia el seu orgull. **R./**

Perque tu eres l'honor de la seua força  
i en la teua ajuda alcem el nostre front.  
Del Senyor és el nostre escut,  
i del sant d'Israel, el nostre rei. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Pel batisme fórem sepultats en Crist per a que mamprengam una nova vida*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 6, 3-4. 8-11

Germans:

Els qui pel batisme nos incorporàrem a Crist vam ser també incorporats a la seua mort. Pel batisme fórem sepultats ab ell, quedant assimilats a la seua mort: Per tant, si Crist fon resucitat d'entre els morts pel poder gloriós del Pare, també nosatres hem de mamprendre una vida nova.

Si hem mort ab Crist hem de creure que també viurem ab ell, perque sabem que Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya no mor mai més; la mort ya no té ningun domini sobre ell. Perque quan va morir, va morir al pecat d'una volta per a sempre; en canvi, el seu viure és un viure per a Deu. Igualment, vosatres, considereu-vos morts al pecat, pero vius per a Deu en unió ab Jesucrist nostre Senyor.

Paraula de Deu.

### **Aleluya 1 Pe 2, 9**

**R./** Aleluya. Vosatres sou un llinage escollit, un sacerdoci real, una nació santa; anuncieu les alabances d'aquell que vos ha cridat de les tenebres a la seua llum admirable. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Qui no està disposat a prendre la seua creu per a seguir-me no és digne de mi.  
Qui vos recibix a vosatres me recibix a mi*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 10, 37-42

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«Qui vol a son pare o a sa mare més que a mi no és digne de mi; i qui vol al seu fill o a la seua filla més que a mi no és digne de mi; i qui no està disposat a prendre la seua creu per a seguir-me, no és digne de mi. Qui vullga salvar la seua vida, la perdrà; pero qui la perga per mi, eixe, la salvarà.

Qui vos recibix a vosatres me recibix a mi; i qui em recibix és com si recibira a qui m'ha enviat.

Qui recibix a un profeta perque és profeta tindrà la paga dels profetes; i qui recibix a un just perque és just tindrà la paga dels justs.

Qui done a beure un got d'aigua fresca al més insignificant dels meus discípuls, només per ser discípul meu, no perdrà la seua paga, vos ho assegure».

Paraula del Senyor.



## DUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA *El teu rei ve humilment a tu*

Lectura del llibre del profeta Zacaries 9, 9-10

Açò diu el Senyor:

Alegra't tu, ciutat de Sió; canta tu, ciutat de Jerusalem; mira al teu rei que fa la seua entrada, just i victoriós, humilment a cavall d'un burro i d'un burret fill de somera. Destruirà els carros de guerra d'Efraïm, els cavalls els alluntarà de Jerusalem i trencarà els arcs dels guerrers. Dictarà la pau a totes les nacions i el seu domini s'estendrà d'una mar a l'atra i des del Gran Riu als confins de la terra.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 144, 1-2. 8-9. 10-11. 13cd-14 (R./: 1)**

**R./** T'alabaré, Deu meu i Rei meu;  
beneiré sempre el teu nom.

T'alabaré, Deu meu i Rei meu;  
beneiré sempre el teu nom.  
Cada dia he de beneir-te  
i he d'alabar per a sempre el teu nom. **R./**

El Senyor és compassiu i bondadós,  
lent per al castic i ric en pietat.  
El Senyor és bo per a tots  
i és amable en totes les seues criatures. **R./**

Que totes les teues criatures te glorifiquen, Senyor,  
que et beneixquen els teus fidels;  
que proclamen la glòria del teu Regne  
i que parlen de les teues gestes. **R./**

El Senyor és fidel a la seua paraula  
i les seues obres són obres d'amor.  
El Senyor sosté als qui estan a punt de caure  
i alça als qui han entropçat. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Si per l'Esperit donem mort a tota activitat desordenada, viurem*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **8, 9. 11-13**

Germans:

No vixcau entregats a les desordenades apetències humanes, sino a l'Esperit, ya que l'Esperit de Deu habita en vosatres. Qui no té l'Esperit de Deu no és de Crist.

Si l'Esperit de Deu, que resucità a Jesús, habita en vosatres, el mateix que resucità de la mort a Jesús donarà nova vida als vostres cossos mortals per mig del seu Esperit, que habita en vosatres.

Per tant, germans, si estem en deute en algú, no és precisament en les desordenades apetències de la carn, de forma que hajam de viure d'acort en elles; perque, si vivim segons la carn, estem abocats a la mort. En canvi, si per l'Esperit doneu mort a tota activitat desordenada, viureu.

Paraula de Deu.

### **Aleluya Mt 11, 25**

**R./** Aleluya. Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perque has revelat als senzills els misteris del Regne. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Yo soc benévol i humil de cor*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **11, 25-30**

En aquell temps, Jesús exclamà:

«Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perque has revelat als senzills tot això que has amagat als sabis i als entesos. Sí, Pare, aixina t'ha paregut millor. El Pare ho ha posat tot en les seues mans; llevat del Pare, ningú coneix verdaderament al Fill; i ningú coneix verdaderament al Pare, llevat del Fill i d'aquell a qui el Fill li ho vullga revelar.

Vingau a mi tots els qui esteu cansats i afligits i yo vos faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que yo soc benévol i humil de cor, i trobareu el vostre repòs, perque el meu jou és suau i la meua càrrega llaugera».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XV DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA *La pluja fa germinar la terra*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 55, 10-11

Açò diu el Senyor:

«Aixina com la pluja i la neu cauen del cel i no tornen allà sino en acabant d'amerar la terra, de fecundar-la i fer-la germinar a fi de donar llavor per a la sembra i pa per a menjar, d'igual modo serà la paraula que ix de la meua boca; no tornarà a mi de buit, sino que farà la meua voluntat i complirà lo que yo li havia encomanat».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial** 64, 10abcd. 10e-11. 12-13. 14 (R./: Lc 8, 8)

**R./** La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

Tu cuides de la terra, Senyor,  
la fas fèrtil i l'enriquixes a mans plenes  
en eixir-se'n els teus rius,  
de tan plens d'aigua com van. **R./**

Quan li vols traure forment, tu la poses ben a punt,  
amerant els solcs i aplanant els tarroços;  
l'ablanixes en les pluges  
i beneïxes els seus brots. **R./**

Tu corones l'any en els teus bens;  
de les teues carrilades destila l'abundància;  
reverdixen els oasis del desert  
i els tossals s'engalanen d'alegria. **R./**

Els prats se cobrixen de raberes  
i les valls s'adornen  
en la capa dels sembrats,  
resonant de crits i de cançons. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*La mateixa creació està esperant en impaciència que Deu descórrega el vel de la glòria dels seus fills*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 18-23

Germans:

Yo pense que els patiments d'ara no són res si els comparem en la glòria que més avant se nos descobrirà. Perque la mateixa creació està esperant en impaciència que Deu descórrega el vel de la glòria dels seus fills. Somena al fracàs, no per la seua voluntat, sino perque Deu aixina ho va voler, la creació mateixa espera compartir, lliure ya de l'esclavitut de la corrupció, la llibertat gloriosa dels fills de Deu.

Perque tots sabem que encara hui la creació sancera està gemecant com si patira dolors de part. Pero no ella a soles; també nosatres, els qui ya posseïm a l'Esperit com a primícia de la glòria que ha de vindre, gemequem en el nostre interior esperant l'hora de ser fills de Deu i la lliberació definitiva del nostre cos.

Paraula de Deu.

### **Aleluya**

R./ Aleluya. La llavor és la paraula de Deu; el sembrador és Crist. Tots els qui el troben viuran eternament. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*El sembrador ixqué a sembrar*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 13, 1-23

Aquell dia, ixqué Jesús de casa i s'assentà a la vora de la mar. Acodí ad ell tanta gent que hagué de pujar-se'n a una barca; i decidí acomodar-se allí mentres la gent se quedava drete a la vora de l'aigua. Ell els parlà llargament en paràboles: els va dir:

«Una volta ixqué un sembrador a sembrar. Quan sembrà la llavor, una poca caigué a la vora del camí; vingueren els pardalets i se la menjaren. Una atra poca va caure entre pedres, a on a penes sí hi havia terra; i com la terra era tant poqueta, la llavor va nàixer en seguida, pero, en quant va eixir el sol, s'agostejà i, perque no tenia raïls, se secà. Una atra poca llavor caigué entre albarzers, que van créixer i l'ofegaren. El restant va caure en terra fèrtil i donà el seu fruit: unes espigues donaren gra al cent; unes atres al xixanta; i unes atres al trenta per u.

Qui puga entendre açò, que ho entenga».

Els discípuls se li acostaren per a preguntar-li: «¿Per qué els parles en paràboles?»

Ell els respongué: «A vosatres, Deu vos permet conéixer els secrets del Regne del cel, pero ad ells no. Ya que a qui té, se li donarà més i en tindrà de sobra; pero a

qui no té, encara lo poc que tinga, se li llevarà». Per això els parle en paràboles, perque, encara que miren, no veuen res i, encara que escolten, res ouen ni entenen. Aixina es complix en ells la profecia d'Isaïes que diu: «Per més que escolteu no entendreu res; mirareu en els vostres ulls i res voreu. Perque el cor d'este poble s'ha fet insensible; són durs d'orella i s'han tapat els ulls per a no vore, ni oir, ni entendre en el seu cor, no fora cosa que es convertiren a mi i yo els curara».

En quant a vosatres, feliços sou perque teniu ulls que poden vore i oïts que poden sentir. Vos assegure que molts profetes i hòmens justs van desijar vore lo que vosatres esteu veent, i no ho veren, i oir lo que vosatres esteu sentint, i no ho van sentir.

Escolteu, per tant, vosatres lo que vol dir la paràbola del sembrador: «Els hi ha qui senten la predicació del Regne, pero no li presten la deguda atenció; i el Maligne ve i els arranca la llavor sembrada en els seus cors: estos són com la llavor que va caure a la vora del camí.

Uns atres són com la llavor que va caure entre pedres: ouen la predicació del Regne i, de moment, la recibixen en alegria; pero no arraïla dins d'ells perque són volubles. Aixina que, a penes se troben en dificultats o en persecucions per causa d'eixa predicació, sucumbixen a l'instant.

Uns atres són com la llavor que va caure entre albarzers: ouen la predicació del Regne, pero la deixen morir sense que done fruit perque només se preocupen dels problemes i dels negocis d'esta vida.

Pero també hi ha uns atres que senten la predicació del Regne i li presten la deguda atenció: estos són com la llavor que caigué en terra fèrtil i bona i que donà el seu fruit al cent, al xixanta o al trenta per u».

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 13, 1-9

Aquell dia, ixqué Jesús de casa i s'assentà a la vora de la mar. Acodí ad ell tanta gent que hagué de pujar-se'n a una barca; i decidí acomodar-se allí mentres la gent se quedava dreta a la vora de l'aigua. Ell els parlà llargament en paràboles: els va dir:

«Una volta ixqué un sembrador a sembrar. Quan sembrà la llavor, una poca caigué a la vora del camí; vingueren els pardalets i se la menjaren. Una atra poca va caure entre pedres, a on a penes sí hi havia terra; i com la terra era tant poqueta, la llavor va nàixer en seguida, pero, en quant va eixir el sol, s'agostejà i, perque no tenia raïls, se secà. Una atra poca llavor caigué entre albarzers, que van créixer i l'ofegaren. El restant va caure en terra fèrtil i donà el seu fruit: unes espigues donaren gra al cent; unes atres al xixanta; i unes atres al trenta per u.

Qui pugua entendre açò, que ho entenga».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

*En el pecat dones lloc a l'arrepentiment*

Lectura del llibre de la Sabiduria 12, 13. 16-19

No hi ha ningun Deu, llevat de tu, que cuide de tot, a qui hages de demostrar-li que no dictamines injustament.

El teu poder és el principi de la justícia i la teua sobirania universal te fa perdonar a tots. Tu demostres la teua força al qui dubta de la plenitud del teu poder i reprimixes l'audàcia dels qui, sabent que eres fort, són uns desvergonyits. Tu, que eres l'amo del poder, dictamines imparcialment i nos governes en tota consideració perquè pots fer lo que vols.

Obrant aixina, ensenyares al teu poble que els justs deuen ser humans en tots, i donares als teus fills gran esperança en vore que, en el pecat, dones lloc a l'arrepentiment.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 85, 5-6. 9-10. 15-16a (R./: 5a)**

**R./** Senyor, tu eres indulgent i bo.

Senyor, tu eres indulgent i bo,  
ric en misericòrdia per a tots els qui t'invoquen.  
Senyor, escolta la meua oració,  
atén la veu de la meua súplica. **R./**

Tots els pobles que tu has creat  
vindran a postrar-se davant de tu, Senyor,  
i a donar glòria al teu sant nom.  
Diran: «tu eres gran i són maravoloses les teues obres;  
tu eres l'únic Deu». **R./**

Pero, tu, Senyor, que eres el Deu clement i compassiu,  
lent per al castic, ric en pietat i fidel,  
mira'm i tin pietat de mi. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*L'Esperit intercedix per nosatres en gemecs que no es poden expressar*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **8, 26-27**

Germans:

Certament som dèbils, pero l'Esperit ve en ajuda nostra perque no sabem lo que hem de demanar; l'Esperit mateix intercedix per nosatres en gemecs que no es poden expressar. Deu, que penetra l'interior dels nostres cors, sap prou be quin és el desig d'eixe Esperit que intercedix pel poble sant d'acort en la divina voluntat.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cf. Mt 11, 25

**R./** Aleluya. Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perque has revelat als senzills els misteris del Regne. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Deixeu-los créixer junts mentres arribe el temps de la sega*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **13, 24-43**

En aquell temps, Jesús propongué a la gent esta paràbola:

«El Regne del Cel se pareix a un home que sembrà bona llavor en el seu camp; pero una nit, mentres la gent dormia, vingué el seu enemic, sembrà margall en mig del blat i se n'anà.

Quan el blat començava a verdejar, i es fea ya l'espiga, aparegué també el margall. Els jornalers anaren de cara a l'amo i li digueren: «Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? ¿Cóm és que hi ha margall?». L'amo els respongué: «Algú, que no em vol be, ha fet això». Els jornalers li van dir: «¿Vols que anem a arrancar-lo?». Pero ell els contestà: «No ho feu ara, que podríeu arrancar també el blat. Deixeu-los créixer junts mentres arribe el temps de la sega i, quan vinga l'hora de segar, diré als segadors: «Arranqueu primer el margall i lligueu-lo en feixos per a cremar-lo; i el blat gardeu-lo en el meu graner».

També els contà esta atra paràbola: «El Regne del cel se pareix a un gra de mostalla que un llaurador va sembrar en el seu camp; encara que és la més chicoteta de totes les llavors, quan creix, se fa més alta que totes les hortalices i aplega a ser un arbust; tant és aixina, que els pardalets venen a fer niu en les seues branques».

També els digué: «El Regne del cel pot comparar-se al rent que una dòna mesclà en tres mesures de farina per a que fermentara tota la pasta».

Tot açò ho digué Jesús a la gent en paràboles, i sense paràboles no els dia res, per a que es complira l'oràcul del Profeta: «Parlaré valent-me de paràboles; anunciaré coses que han estat secretes des de la creació del món».

En acabant de dir açò, Jesús se despedí de la gent i se n'anà a casa. Els discípuls se li van acostar i li pregaren: «Explica-nos el significat de la paràbola del margall entre el blat». Ell els va dir:

«El llaurador que sembra la bona llavor és el Fill de l'home i el camp és el món; la bona llavor representa als qui són del Regne i el margall als qui són partidaris del Maligne; l'enemic de l'amo, qui la sembrà, és el dimoni; la collita representa la fi del món i els segadors són els àngels.

Del mateix modo que s'arranca el margall i es fa una foguera en ell, igual passarà en la fi del món: el Fill de l'home enviarà als seus àngels a que arranquen del seu Regne a tots els corruptors i als qui fan el mal; els tiraran al forn encés i allí ploraran i els cloixiran les dents. I els justs brillaran com el sol en el Regne de mon Pare. Qui pugua entendre açò, que ho entenga».

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 13, 24-30

En aquell temps, Jesús propongué a la gent esta paràbola:

«El Regne del Cel se pareix a un home que sembrà bona llavor en el seu camp; pero una nit, mentres la gent dormia, vingué el seu enemic, sembrà margall en mig del blat i se n'anà.

Quan el blat començava a verdejar, i es fea ya l'espiga, aparegué també el margall. Els jornalers anaren de cara a l'amo i li digueren: «Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? ¿Cóm és que hi ha margall?». L'amo els respongué: «Algú, que no em vol be, ha fet això». Els jornalers li van dir: «¿Vols que anem a arrancar-lo?». Pero ell els contestà: «No ho feu ara, que podríeu arrancar també el blat. Deixeu-los créixer junts mentres arribe el temps de la sega i, quan vinga l'hora de segar, diré als segadors: «Arranqueu primer el margall i lligueu-lo en feixos per a cremar-lo; i el blat gardeu-lo en el meu graner».

Paraula del Senyor.



## DUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA *Has demanat discerniment*

Lectura del primer llibre dels Reis 3, 5. 7-12

Per aquells dies:

El Senyor s'aparegué a Salomó durant la nit en un ensomi i li va dir: «Demana'm lo que tu vullgues».

Salomó li respongué: «Tu vas demostrar un gran amor al teu servent Davit, mon pare; i perquè caminà en la teua presència en fidelitat, justícia i rectitut de cor en tu, li vas conservar este amor gran concedint-li que s'assentara en el seu tro un fill seu, com hui s'està realisant. Senyor, Deu meu: tu has fet que yo, servidor teu, siga ara rei per haver heretat el tro de Davit, mon pare, encara que soc un chiquet i no sé desimboldre'm. El teu servent se troba en mig del teu poble, un poble tan immens com incalculable. Dona al teu servidor un cor dòcil per a governar-lo i per a destriar el be del mal; perquè sense això, ¿quí seria capaç de conduir ad este poble tan numerós?».

Al Senyor li agradà que Salomó li demanara açò. Aixina que li va dir: «Per no haver-me demanat per a tu llarga vida ni riqueses, ni la vida dels teus enemics, sino discerniment per a poder escoltar i governar, te donaré lo que em demanes; i et faré tan intel·ligent i tan ple de prudència com no hi ha hagut mai ningú abans ni hi haurà darrere de tu».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 118, 57 i 72. 76-77. 127-128. 129-130 (R./: 97a)**

**R./** ¡Quànt m'estime yo la teua Llei, Senyor!

El Senyor és la meua heretat;  
he decidit guardar les teues paraules.  
Més m'estime yo els preceptes de la teua boca  
que mil monedes d'or i plata. **R./**

Que em console el teu amor  
segons la promesa que li feres al teu servent;  
que m'aplegue la teua misericòrdia i viuré;  
la meua delícia serà complir la teua voluntat. **R./**

Yo m'estime els teus preceptes  
més que l'or i més que tot;  
per això aprecie els teus decrets  
i avorrixe el camí de la mentira. **R./**

Els teus preceptes són maravellosos;  
per això els guarde yo.  
L'explicació de la teua paraula dona llum  
i l'entenen els ignorants. *R./*

**SEGONA LLECTURA**  
*Nos predestinà a ser image del seu Fill*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **8, 28 -30**

Germans:

Estem ben segurs de que tot s'encamina al be dels qui amen a Deu, dels qui ell ha cridat conforme al seu signi. Als qui Deu s'havia escollit els predestinà igualment, des del principi, a ser image del seu Fill per a que ell fora el primogènit de molts germans. I als qui Deu els predestinà també els cridà, els justificà i els glorificà.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cf. Mt 11, 25

*R./* Aleluya. Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perque has revelat als senzills els misteris del Regne. *R./* Aleluya.

**EVANGELI**  
*Ven tot lo que tingues i compra el camp*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **13, 44 -52**

En aquell temps, Jesús digué a la gent:

«El Regne del cel és paregut a un tresor amagat en un camp; qui se'l troba el torna a amagar i, en acabant, ple d'alegria, se'n va a vendre tot lo que té i compra el camp.

També el Regne del Cel se pareix a un comerciant que busca perles fines: quan ne troba una de molt de valor, se'n va a vendre tot lo que té i la compra.

El Regne del Cel també se pot comparar a una xàrcia que tiren a la mar i en ella arpleguen tota classe de peixos; quan la xàrcia està plena, els peixcadors la trauen a la plaja i s'assenten a triar-los: els bons els posen en paneres i els roïns els tiren. Això mateix passarà a la fi del món: aniran els àngels a separar als roïns dels bons, i als roïns els tiraran al forn encés. Allí hi haurà plors i els cloixiran les dents.

¿Ho heu entés be tot açò?».

Els li contestaren: «Sí que ho hem entés».

Jesús els va dir: «Mireu; quan u dels vostres escribes entén del Regne de Deu ve a ser com un pare de família que va traent de l'arca coses noves i coses antigues».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Vingau i mengeu*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 55, 1-3

Açò diu el Senyor:

«Escolteu els qui teniu set, vingau a l'aigua, vingau els qui no teniu diners, compreu blat i mengeu-ne debades, compreu llet i vi sense diners i begau-ne sense pagar res.

¿Per qué tireu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu el vostre jornal en menjars que no satisfan? Escolteu be i tastareu cosa bona i assaborireu lo que és bo i millor.

Estigau atents i vingau a mi, escolteu-me i vos ompliré de vida. Pactaré en vosatres una aliança eterna, la dels favors irrevocables promesos a Davit».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 144, 8-9. 15-16. 17-18 (R./: 15)**

**R./** Tots tenen els ulls posats en tu, mirant esperançats,  
i al seu temps tu els dones l'aliment.

El Senyor és compassiu i bondadós,  
lent per al castic i ric en pietat.  
El Senyor és bo per a tots  
i és amable en totes les seues criatures. **R./**

Tots tenen els ulls posats en tu, mirant esperançats,  
i, al seu temps, tu els dones l'aliment.  
En obrir tu la mà, Senyor,  
omplis de favors a tots els vivents. **R./**

El Senyor és just en tots els seus camins  
i compassiu en totes les seues obres.  
El Senyor està prop dels qui l'invoquen,  
dels qui l'invoquen en sinceritat. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Res serà capaç d'apartar-nos de l'amor de Deu, manifestat en Jesucrist*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 35. 37-39

Germans:

¿Quí serà capaç d'apartar-nos de l'amor de Crist? ¿Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuditat, els perills i l'espasa?

De tot açò eixirem vencedors fàcilment en l'ajuda d'Aquell que tant nos ha volgut. Estic convençut de que no hi ha res en la mort o en la vida, en l'àmbit dels esperits o dels poders sobrehumans, en el món com és o com puga arribar a ser, en les forces de l'univers, en les altures o en les profunditats, res en tota la creació que puga separar-nos de l'amor de Deu, manifestat en Jesucrist, nostre Senyor.

Paraula de Deu.

**Aleluya Mt 4, 4b**

R./ Aleluya. L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*Ne menjaren tots a satisfacció*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 14, 13-21

En aquell temps:

Quan Jesús s'enterà de la mort de Joan Batiste, se'n va anar, en una barca, a un lloc tranquil i despoblat. Però la gent, en saber-ho, el va seguir per terra des dels pobles. En desembarcar Jesús i vore aquella multitud de gent, se compadí d'ells i curà als malalts.

Quan començà a fer-se tart, se li acostaren els discípuls i li van dir: «Este és un lloc despoblat i està fent-se tart. Despedix a la gent per a que se'n vaja a les aldees i es compre qué menjar».

Jesús els respongué: «No cal que se'n vagen; doneu-los a menjar vosatres mateixos».

Els li van dir: «Ací només tenim cinc pans i dos peixos». Ell els digué: «Porteu-me'ls».

Jesús manà que la gent s'assentara en l'herba; i, prenent els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, donà gràcies a Deu, els partí i els donà als discípuls, qui els distribuïren entre la gent. Ne menjaren tots a satisfacció i encara arreplegaren dotze paneres de sobres. Ne van menjar uns cincmil hòmens, sense contar a les dònes i als chiquets».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XIX DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

#### *Espera al Senyor en la montanya santa*

Lectura del primer llibre dels Reis 19, 9a. 11-13a

Per aquells dies:

En arribar Elies a l'Horep, la montanya de Deu, passà allí la nit en una cova. El Senyor li digué: «Ix fòra i espera al Senyor en la montanya, que ell pronte va a passar».

Pero, abans que el Senyor, passà un vent tan fort que clavillava les montanyes i trencava les roques; pero en el vent no estava el Senyor. Va vindre en acabant un terremot, pero en ell tampoc estava el Senyor. Finalment, s'escoltà un airet suau. Elies, en sentir-ho, se cobrí la cara en el manteu i es quedà allí, a l'entrada de la cova.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 84, 9ab-10. 11-12. 13-14 (R./: 8)**

**R./** Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada  
i dona-nos la teua salvació.

Yo escolte lo que diu el Senyor:  
Deu anuncia la pau al seu poble.  
El Senyor està prop per a salvar als seus fidels  
i la seua glòria habitarà en el nostre territori. **R./**

La fidelitat i l'amor se trobaran,  
se besaran la justícia i la pau;  
la fidelitat germinarà en la terra  
i la bondat mirarà des del cel. **R./**

El Senyor nos donarà la pluja  
i la nostra terra donarà el seu fruit.  
La bondat anirà davant d'ell  
i la pau seguirà els seus passos. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Acceptaria gustós ser un proscrit pel be dels meus germans*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **9, 1-5**

Germans:

Com a cristià que soc, vos dic la veritat. No ment, i la meua consciència, guiada per l'Esperit Sant, m'assegura que és de veres lo que vos dic. Sent una gran tristesa i un dolor constant oprimix el meu cor: acceptaria gustós ser malaït i, inclús, ser un proscrit llunt de Crist si açò redundara en benefici dels meus germans, els de la meua raça. Ells descendixen d'Israel, foren adoptats per Deu com a fills i tenen la seua presència. D'ells és l'aliança, la Llei, el cult i les promeses. D'ells són els patriarques dels qui, en lo humà, procedix Crist, el Messies, que és Deu per damunt de tot, beneït per sempre. Amén.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cf. Sal 129, 5

R./ Aleluya. Yo espere en el Senyor i confie en la seua paraula. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*Mana'm que vaja a encontrar-te caminant sobre l'aigua*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu **14, 22-33**

En aquell temps:

Quan la gent ya havia menjat prou, Jesús invità als seus discípuls a pujar a la barca i alvançar-se-li cap a l'atra vora mentres ell dia adeu a la gent. En acabant de despedir-se de tots, ell a soles se'n pujà a la montanya a resar, i, en fer-se de nit, encara seguia allí ell a soles.

Mentrestant, la barca anava ya molt llunt de terra i les ones l'agitaven de valent. Cap a les tres del matí se'ls acostà Jesús caminant sobre les aigües. Quan els discípuls ho van vore, s'esglayaren i cridaren de por que tenien.

Pero en seguida Jesús els va dir: «No tingau por; soc yo». Pere li digué: «Senyor, si eres tu, mana'm que vaja a encontrar-te caminant sobre l'aigua».

Jesús li contestà: «Vine».

Pere saltà de la barca, se posà a caminar per damunt de l'aigua i anà acostant-se a Jesús; pero, en sentir la força del vent, li entrà por i començà a afonar-se. En eixe instant cridà: «Senyor, salva'm».

Jesús, donant-li en seguida la mà, l'agafà i li va dir: «¡Home de poca fe! ¿per qué has dubtat?».

Només pujar a la barca, el vent amainà.

I els qui estaven en la barca es postraren davant d'ell i li digueren: «Realment, tu eres el Fill de Deu».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XX DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Als estrangers els portaré a la montanya santa*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 56, 1. 6-7

Açò diu el Senyor:

«Compliu els vostres deures, practiqueu la justícia, que ya està a punt d'arribar la meua salvació i va a manifestar-se la meua victòria.

Als estrangers, que s'han adherit al Senyor servint-lo per amor i glòria del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la meua aliança, els portaré a la montanya santa, els deixaré celebrar les seues festes en ma casa d'oració i acceptaré sobre el meu altar els seus holocausts i sacrificis; perque ma casa és casa d'oració i aixina la nomenaran tots els pobles».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 66, 2-3. 5. 6 i 8 (R./: 4)**

**R./** Que t'alaben les nacions, Senyor,  
que t'alaben, a l'hora, tots els pobles.

Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca,  
que nos faça vore la claror de la seua mirada.  
La terra coneixerà els teus designis  
i tots els pobles voran la salvació. **R./**

Que s'alegren els pobles i canten de goig  
perque tu riges el món en justícia,  
governes les nacions en rectitut  
i guies als pobles de la terra. **R./**

Que t'alaben les nacions, Senyor,  
que t'alaben, a l'hora, tots els pobles.  
Que Deu nos beneïxca  
i tots el venerem d'un cap a l'atre de la terra. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Els favors que Deu ha fet a Israel i la vocació a que l'ha cridat són irrevocables*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **11, 13-15. 29-32**

Germans:

A vosatres, els qui no sou jueus, he de dir-vos una cosa: que, mentres yo siga, per voluntat de Deu, el vostre apòstol, faré honor al meu ministeri, a vore si els entren zels als de la meua raça i en puc salvar ad alguns. Perque, si la reprovació dels jueus ha servit per a reconciliar al món ab Deu, ¿qué passarà quan Deu els accepte una atra volta?: serà com un retornar dels morts a la vida.

Els favors que Deu nos fa i la vocació a que nos crida són irrevocables. També nosatres, en un atre temps, vam desobedir a Deu; pero ara, que ells l'han desobedit, Deu s'ha compadit de vosatres. D'igual modo, ells, que ara són els desobedients, obtindran misericòrdia a causa de la misericòrdia que Deu vos ha otorgat, ya que Deu ha permés que tots fórem desobedients a fi de poder tindre finalment misericòrdia de tots.

Paraula de Deu.

**Aleluya Mt 4, 23**

**R./** Aleluya. Jesús predicava la Bona Nova del Regne i curava totes les malalties i dolències de la gent. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*¡Dòna, quina fe més gran que tens!*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **15, 21-28**

En aquell temps:

Jesús se retirà a la regió de Tir i de Sidó. En això, una dòna cananea, que vivia per aquells llocs, ixqué al seu encontre cridant: «Senyor, Fill de Davit, tin compassió de mi: la meua filla està endimoniada i patix moltíssim».

Com Jesús no li contestava ni paraula, els discípuls se li acostaren per a dir-li: «Atén-la; que no fa més que vindre darrere i pegar crits».

Però Jesús els respongué: «Deu m'ha enviat només a les ovelles perdudes del poble d'Israel».

Mes la dòna, agenollant-se davant de Jesús, li suplicà: «Senyor, ajuda'm».

Ell li contestà: «No està be llevar el pa als fills per a tirar-lo als gossos».

Però ella li replicà: «Tens tota la raó, Senyor; però també és cert que els gossets mengen les molles de pa que cauen de la taula dels amos».

Jesús li va dir: « ¡Dòna, quina fe més gran que tens! Que es complisca com ho desiges». I a l' instant se posà bona la seua filla.

Paraula del Senyor.



## DUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

#### *Penjaré del seu muscle les claus del palau de Davit*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 22, 19 -23

Açò diu el Senyor a Sobna, majordom del temple:

«Te faré caure del lloc que ocupes i et privaré del teu càrrec. Aquell dia cridaré al meu servent Eliaquim, fill d'Herquies; el vestiré en la teua túnica, el cenyiré en el teu faixí i li donaré l'autoritat que tu tens; ell serà un pare per als habitants de Jerusalem i per a la Casa de Judà.

Penjaré del seu muscle les claus del palau de Davit: lo que ell òbriga no ho tancarà ningú, i lo que ell tanque ningú ho podrà obrir. El fixaré com un clau en un lloc segur i li donaré un tro gloriós en la casa de son pare».

Paraula de Deu.

#### **Salm responsorial 137, 1-2a. 2bc-3. 6 i 8bc (R./: 8bc)**

**R./** Els teus favors, Senyor, són per a sempre;  
acaba l'obra de les teues mans.

Senyor, te done gràcies de tot cor  
i davant dels àngels te vullc cantar;  
inclinant el front en terra  
me postraré davant del santuari. **R./**

Beneïxc el teu nom per la teua misericòrdia i la teua fidelitat,  
ya que la teua paraula la poses per damunt del teu bon nom.  
Quan t'invocue yo, Senyor, tu m'escoltes  
i enfortixes la meua ànima. **R./**

El Senyor és sublim: mira als humils en bons ulls,  
pero als altius se'ls coneix des de ben llunt.  
Els teus favors, Senyor, són per a sempre;  
acaba l'obra de les teues mans. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Ell és l'orige, el camí i la meta de l'univers*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 11, 33 -36

Germans:

¡Quina profunditat de riquesa, de sabiduria i de ciència, la de Deu!, ¡qué incomprendibles són els seus juïns i qué irrastrejables són els camins seus! Perque, ¿quí pot conèixer el pensament del Senyor? ¿Quí fon mai el seu conseller? ¿Quí li ha pogut donar res ad ell per a exigir-li una recompensa? Ell és l'orige, el camí i la meta de l'univers. Ad ell, la glòria per a sempre. Amén.

Paraula de Deu.

**Aleluya Mt 16, 18**

**R./** Aleluya. Tu eres Pere, i sobre esta pedra edificaré la meua Iglésia, i el poder de l'infern no podrà res contra ella. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Tu eres Pere, i et donaré les claus del Regne del cel*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 16, 13-20

En aquell temps:

Quan Jesús aplegà a la regió de Cesarea de Filips, preguntà als seus discípuls: «¿Quí diu la gent que és el Fill de l'home?». Ells li contestaren: «Uns diuen que és Joan Batiste; uns atres, que Elies; i uns atres, que Jeremies o algú dels profetes». Jesús els preguntà: «I vosatres, ¿quí dieu que soc yo?». Responent, Simó Pere declarà: «Tu eres el Messies, el Fill del Deu viu».

Jesús li va dir: «Feliç tu, Simó, fill de Jonàs, perque açò no t'ho ha revelat ningun home, sino mon Pare que està en el cel. Per això, ara te dic yo: «Tu eres Pere, i sobre esta pedra edificaré la meua Iglésia, i el poder de l'infern no podrà res contra ella. Yo te donaré les claus del Regne del cel; lo que tu lligues en la terra quedarà lligat en el cel; i lo que deslligues en la terra quedarà deslligat en el cel».

En acabant, als seus discípuls els prohibí dir a ningú que ell era Jesús, el Crist.

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

#### *La paraula del Senyor m'és motiu d'oprobí*

Lectura del llibre del profeta Jeremies 20, 7-9

M'has fascinat, Senyor, i m'he deixat seduir; t'has apoderat de mi i m'has dominat. Ara els servixc de burla tot el dia i es riuen de mi. Sempre que parle dec cridar «Violència» i anunciar «Destrució». La paraula del Senyor se convertix en oprobí i escarní tot el dia per a mi.

Yo vaig pensar: «Ya no parlaré més ni diré mai res més en el seu nom; pero la seua paraula era, dins de mi, en el meu cor, com un fòc que cremava; la sentia com un incendi clavat en els meus ossos; he intentat aguantar-la, pero ya no puc més.

Paraula de Deu.

#### **Salm responsorial 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R./: 2b)**

**R./** Tot yo tinc set de tu, Senyor, Deu meu.

Tu, Senyor, eres el meu Deu i yo et delere;  
tot yo tinc set de tu i per tu es desviu este cor meu  
com una terra eixuta, exhausta, sense una gota d'aigua. **R./**

Yo et contemplava en el santuari  
en vore't ple de glòria i poderós.  
L'amor que em tens val més que la vida  
i per això els meus llavis t'alaben ara. **R./**

Durant tota la meua vida vullc beneir-te  
i alçar les mans en alabança del teu nom.  
Me sent associat com de lo bo i de lo millor  
i la meua boca t'alaba plena de goig. **R./**

Perque tu m'ajudes sempre  
i a l'ombra de les teues ales soc feliç.  
La meua ànima s'ha enamorat de tu;  
la teua drete em sosté. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Oferiu a Deu tot lo que sou com una víctima viva*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 12, 1-2

Germans:

Per l'amor de Deu vos demane que li oferiu tot lo que sou com una víctima viva, santa i agradable. Eixe ha de ser el vostre cult autèntic. No vos adapteu als criteris d'este món, sino deixeu-vos transformar, renovant el vostre interior de tal manera que sapiau apreciar lo que és voluntat de Deu, és dir, lo bo, lo que li agrada, lo perfecte.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cfr. Ef 1, 17-18

R./ Aleluya. Que Deu, el Pare de nostre Senyor Jesucrist, allumene els ulls del nostre cor per a que conegam quina és l'esperança a que hem segut cridats. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*Si algú vol ser discípul meu, que es negue a sí mateix*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 16, 21-27

En aquell temps:

Jesús començà a dir als seus discípuls que havia d'anar a Jerusalem, que allí el farien patir molt els senadors, els grans sacerdots i els escribes, i que en acabant el matarien, pero que resucitaria al tercer dia.

Pere se l'endugué a part i es posà a renyir-lo, dient-li: «No permeta Deu que et passe res de tot això, Senyor».

Jesús, girant-se cap ad ell, li digué: «Fuig d'ací, Satanàs. Tu em vols fer entrepeçar perque tu penses com els hòmens, no com Deu».

En acabant va dir als seus discípuls: «Si algú vol ser discípul meu, que es negue a sí mateix, que carregue en la seua creu i em seguixca. Perque qui vullga salvar la seua vida, la perdrà; pero qui la done per la meua causa, la trobarà. ¿De qué li serviria a un home guanyar el món sancer si perguera la seua pròpia vida? O ¿qué podria donar a canvi d'ella?

El Fill de l'home està a punt de vindre ya revestit de la glòria de son Pare entre els seus àngels. I quan arribe, recompensarà a cada u segons les seues obres».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Si no advertixes al pecador; te farà responsable de la seua sanc*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel 33, 7-9

Açò diu el Senyor:

«A tu, fill d'Adam, t'he posat de sentinela per a que vigiles sobre la casa d'Israel; quan sentes una paraula de la meua boca, els donaràs, de la meua part, un toc d'atenció. Si yo amenace al pecador dient-li: «mereixes pena de mort» i tu no li dius res ni l'advertixes de que deixi la seua mala vida, el malvat morirà per la seua culpa, pero a tu et farà responsable de la seua sanc. Ara, si tu poses en guàrdia al pecador a fi de que s'aparte del mal camí, pero no fuig del camí del mal, ell morirà per la seua culpa, pero tu hauràs salvat la teua vida».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 94. 1-2. 6-7. 8-9 (R./: 8)**

**R./** Qué be si hui escoltàreu la veu del Senyor:  
«no enduriu els vostres cors».

Vingau, aclamem al Senyor en crits de festa,  
donem vítols a la Roca que nos salva;  
presentem-nos davant d'ell donant-li gràcies  
i aclamant-lo en els nostres cants. **R./**

Entreu, inclinem el front a terra i adorem-lo;  
agenollem-nos davant del Senyor, que nos ha creat,  
perque ell és el nostre Deu  
i nosatres el seu poble i la ramera que Ell mateix guia. **R./**

¡Qué be si hui escoltàreu la seua veu!:  
«no enduriu els vostres cors com en Meribà,  
com el dia de Massà en el desert,  
quan me van posar a prova els vostres pares  
i em tentaren a pesar d'haver vist les meues obres». **R./**

**SEGONA LLECTURA**  
*La plenitud de la Llei és l'amor*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **13, 8-10**

Germans:

Si en algú teniu algun deute, que siga el de l'amor, perquè qui ama al seu germà ha complert la Llei. De fet, el «no cometràs adulteri, no mataràs, no robaràs, no envejaràs lo que és d'un altre» i qualsevol altre manament que puga haver, se resumix en estes paraules: «Amaràs als altres com a tu mateix». Qui ama a un altre no fa cap de mal; per això, la plenitud de la Llei és l'amor.

Paraula de Deu.

**Aleluya 2 Cor 5, 19**

**R./** Aleluya. Deu va fer les paus ab el món per mig de Jesucrist, i a nosatres nos ha confiat la missió de la pau . **R./** Aleluya.

**EVANGELI**  
*Si et fa cas, hauràs salvat al teu germà*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **18, 15-20**

En aquell temps Jesús va dir als seus discípuls:

«Si el teu germà pecca, ves a buscar-lo i reprén-lo estant els dos a soles. Si et fa cas, hauràs salvat al teu germà. Però si ni t'escolta, ves a vore'l en presència d'una o dos persones més, per a que la causa quede resolta davant de dos o tres testimonis. Si no fa cas d'ells tampoc, dis-ho a la comunitat reunida; i si ni a la comunitat vol fer-li cas, considera'l com si fora un pagà o un publicà.

Vos assegure que tot lo que lligueu en la terra quedarà lligat en el cel; i tot lo que deslligueu en la terra quedarà deslligat en el cel.

Vos assegure també que si dos de vosatres, estigau a on estigau, vos aveniu a demanar alguna cosa en l'oració, mon Pare del cel vos la concedirà. Perquè a on n'hi ha dos o tres reunits en el meu nom, allíestic yo en mig d'ells».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XXIV DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Perdona el mal que et fan els atres i Deu te perdonarà  
els pecats quan li ho demanes*

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 27, 33–28, 9

L'ira i el rencor són odiosos, pero el pecador se deixa dominar per ells.

Del venjatiu se venjarà el Senyor, qui li demanarà conte estret dels seus pecats.

Perdona el mal que et fan els atres i Deu te perdonarà els pecats quan li ho demanes.

¿Cóm un home, que li té rencor a un atre, pot demanar-li al Senyor la salut?; no s'ha compadit d'un home que és com ell i ¿s'atreuix a demanar perdó pels seus propis pecats? Si ell, que és també de carn i ossos, se deixa dominar per l'ira, ¿quí expiarà pels seus propis pecats? Pensa en el final que t'espera i deixaràs d'enujar-te; pensa en la mort i en la corrupció i guardaràs els manaments en tota fidelitat.

Recorda els manaments i no t'enfadaràs en el teu germà; recorda l'aliança de l'Altíssim i perdonaràs les ofenses que t'hagen fet.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 102, 1-2. 3-4. 9-10. 11-12 (R./: 8)**

**R./** El Senyor és compassiu i benigne,  
lent per al castic i ric en l'amor.

Beneïx al Senyor, ànima meua;  
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.

Beneïx al Senyor, ànima meua,  
no t'oblides dels seus favors. **R./**

Ell te perdona tots els teus pecats  
i et cura totes les malalties;  
ell rescata de la mort la teua vida  
i t'assecia d'amor i de tendrea. **R./**

No està sempre acusant-nos  
ni nos guarda rencor eternament.  
No és la seua paga segons els nostres pecats,  
ni segons les nostres culpes és la seua retribució. **R./**

La bondat del Senyor pels seus fidels és tan immensa  
com la distància que hi ha entre la terra i el cel.  
Com dista l'Orient de l'Occident,  
igual de llunt aparta ell les nostres culpes. **R./**

**SEGONA LLECTURA**  
*En la vida o en la mort som del Senyor*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **14, 7-9**

Germans benamats:

Ningú viu ni mor per ad ell mateix. Si vivim, per al Senyor vivim; i si morim, per al Senyor morim. En la vida o en la mort som del Senyor. Per això va morir i resucitar Crist: per a ser l'Amo de vius i de morts.

Paraula de Deu.

**Aleluya Jn 13, 34**

**R./** Aleluya. Vos done un manament nou, diu el Senyor: que vos ameu els uns als atres com yo vos he amat. **R./** Aleluya.

**EVANGELI**

*No et dic que perdones set voltes, sino setanta voltes set*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **18, 21-35**

En aquell temps:

Pere, acostant-se a Jesús, li preguntà: «Senyor, ¿quàntes voltes hauré de perdonar al meu germà si ell m'ofén? ¿Set?». Jesús li respongué: «No et dic set voltes, sino setanta voltes set»

I afegí: «Per això, el Regne de Deu se pot comparar a un rei que va voler ajustar contes en la gent que tenia al seu servici. Per a començar, se li presentà u que li devia molts millons. I com est home no tenia res per a pagar-li el deute, el rei manà posar en venda totes les seues propietats, i que ad ell mateix, a la seua dòna i als seus fills els vengueren com a esclaus per a poder refer-se en part de lo que li devia. El criat se tirà als peus de l'amo i li suplicà dient: «Tin-me un poc més de paciència, que yo t'ho pagaré tot». I l'amo es compadí del seu servent; per això li perdonà el deute i el deixà en llibertat.

Pero, quan ya se n'anava, el criat aquell se trobà en u dels seus colgues que li devia una cantitat insignificant. En vore'l, l'agarrà del coll i l'ofegava dient: «Paga'm lo que em deus». L'atre s'agenollà davant d'ell i li suplicà: «Tin un poc de paciència, que tot t'ho pagaré». Pero ell no va voler fer-li gens de cas, sino que anà i manà ficar-lo en la presó fins que li pagara el deute.

Els atres criats, en vore tot açò, se van sentir consternats i anaren a informar al rei de tot lo que havia passat. El rei va fer cridar ad aquell servent i li va dir: «Eres un mal home; yo et vaig perdonar tot aquell deute perque tu m'ho demanares; pero tu no has volgut compadir-te del teu colega, tal com yo em vaig compadir de tu». I el rei, indignat, ordenà que fora castigat fins que pagara tot el deute.

Això mateix farà mon Pare del cel si cada u de vosatres no perdona de tot cor al seu germà.

Paraula del Senyor.



DUMENGE **XXV** DE DURANT L'ANY

**PRIMERA LLECTURA**

*Els meus pensaments no són els vostres pensaments*

Lectura del llibre del profeta Isaïes **55, 6-9**

Busqueu al Senyor mentres se deixa trobar; invoqueu-lo mentres està prop. Que l'home injust abandone el seu camí i el criminal els seus propòsits; que es convertixquen al Senyor i s'apiadarà d'ells; i que tornen al nostre Deu, que és tan generós en perdonar.

Els meus pensaments no són els vostres pensaments i els vostres camins no són el meus camins, diu l'oràcul del Senyor. Els meus camins, igual que els meus pensaments, estan molt per damunt dels vostres camins i dels vostres pensaments, de la mateixa manera que el cel està molt més alt que la terra.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 144, 2-3. 8-9. 17-18 (R./: 18a)**

**R./** El Senyor està prop dels qui l'invoquen.

Cada dia he de beneir-te, Deu meu,  
i he d'alabar per a sempre el teu nom.  
Molt gran és el Senyor i digne d'alabança;  
la seua grandea és insondable. **R./**

El Senyor és compassiu i bondadós,  
lent per al castic i ric en pietat.  
El Senyor és bo per a tots  
i és amable en totes les seues criatures. **R./**

El Senyor és just en tots els seus camins  
i compassiu en totes les seues obres.  
El Senyor està prop dels qui l'invoquen,  
dels qui l'invoquen en sinceritat. **R./**

**SEGONA LLECTURA**  
*Crist és la raó de la meua vida*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 1, 20c-24. 27a

Germans benamats:

Crist serà glorificat en el meu cos, tant per la meua vida com per la meua mort, perquè Crist és la raó de la meua vida i, per tant, la mort me resulta un guany. Però si la meua vida en este món encara fora de profit, ya no sé verdaderament qué elegir.

Les dos coses me reclamen: d'una banda vullc morir i estar ab Crist, que és incomparablement lo millor; pero, d'una atra banda veig que vosatres necessiteu que yo seguixca vivint en este món.

Ara només vos demane que la vostra conducta siga digna de l'Evangelí de Crist.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cfr. Fts 16, 14b

R./ Aleluya. Obri, Senyor, el nostre cor i escoltarem atentament les paraules del teu Fill. R./ Aleluya.

**EVANGELI**

*¿Tu tens enveja perquè yo soc generós?*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 20, 1-16

En aquell temps:

Jesús contà als seus discípuls esta paràbola: «El regne del cel se pot comparar a un propietari que va eixir de bon matí a llogar jornalers per a la seua vinya. En acabar d'ajustar-se en ells pel sòu corresponent a una jornada de treball, els envià a la vinya a treballar. Cap a les nou del matí ixqué, ne trobà a uns atres que estaven en la plaça del mercat sense fer res i els va dir: “Aneu també vosatres a la meua vinya, que vos pagaré lo que siga just”. I ells anaren.

Tornà a eixir vora migdia i a mijan vesprada, i va fer lo mateix. Finalment, ixqué allà prop de la posta del sol, tornà a anar a la plaça i va trobar un grup de desocupats, i els preguntà: “¿Cóm és que esteu ací tot el dia sense fer res?”. Ells li respongueren: “Perque no nos ha llogat ningú”. Ell digué: “Puix aneu també vosatres a la meua vinya”.

A boqueta nit, quan ya s'havia fet fosc, l'amo de la vinya ordenà a l'encarregat: “Crida als treballadors i paga'ls el jornal, començant pels últims i acabant pels primers”. Vingueren, per tant, els qui havien començat a treballar cap a la posta del sol i cobraren el salari corresponent a una jornada completa. Quan aplegaren els primers, aquells que havien estat treballant des del matí, se pensaven que cobrarien prou més, pero van cobrar el mateix jornal.

En haver-lo cobrat, se posaren a malparlar de l'amo, dient-li: "Ad estos, que només han fet una hora de treball, els pagues igual que a nosatres, que hem hagut d'aguantar tot el pes de la jornada i la calor". Pero l'amo contestà a u d'ells: "Amic, yo no et faig ninguna cosa injusta. ¿No nos havíem ajustat per eixe preu? Puix, pren lo que és teu i ves-te'n. ¿Qué passa si yo vullc pagar-li ad este, que arribà a última hora, lo mateix que a tu? De lo que és meu, ¿no puc fer lo que em parega? ¿O és que vas a tindre enveja per ser yo tan generós?". Aixina, els qui ara són els últims passaran al cap davant i els qui ara van els primers passaran a ser els últims».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Si el pecador se convertix i deixa de fer el mal, salvarà la seua vida*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel 18, 25-28

Açò diu el Senyor:

«Vosatres comenteu: “no és just el comportament de Deu”. Escolta, poble d'Israel: ¿no és el vostre comportament el que és injust, i no el meu? Quan l'home just deixa de fer el be comet el mal i mor, mor per la maldat que ha comés.

Pero si el pecador se convertix, deixa de fer el mal i fa lo que és just i bo, ell mateix salvarà la seua vida. Si reconeix haver obrat mal i es convertix, certament viurà i no morirà».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 24, 4-5. 6-7. 8-9 (R./: 6a)**

**R./** Recorda, Senyor, que la teua misericòrdia és eterna.

Fes que conega, Senyor, els teus camins,  
fes que deprenge les teues sendes;  
Encamina'm i instruïx-me en la teua veritat  
perque tu eres el meu Deu i Salvador  
i en tu espere tot el dia. **R./**

Recorda-te'n, Senyor, de la teua pietat  
i de l'amor teu, que són de sempre.  
Oblida't dels erros i dels pecats de la meua joventut  
i tin pietat de mi, tu que eres tan bo. **R./**

El Senyor és bondadós i és recte;  
per això ensenya el bon camí als pecadors.  
En el juí assistix a l'indigent  
i als humils els ensenya el seu camí. **R./**

**SEGONA LLECTURA**  
*Comporteu-vos com ho va fer Jesucrist*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 2, 1-11

Germans:

Si alguna força té una advertència feta en nom de Crist, si d'alguna cosa servix una exhortació filla de l'amor, si nos unix el mateix Esperit, si palpita en nosatres un cor compassiu i afectuós, doneu-me la gran alegria de saber que teniu el mateix modo de pensar, que fometeu entre vosatres el mateix amor, que compartiu els mateixos sentiments i que busqueu l'harmonia entre tots. No vullgau fer res ni per egoisme ni per vanaglòria. Sigau humils i considereu que els atres són millors que vosatres mateixos. No vullgau buscar el vostre propi interès, sino el dels atres. Comporteu-vos, en fi, com ho va fer Jesucrist.

En efecte: Ell, que des de sempre era de naturalea divina, no va voler presumir de ser Deu, sino que es va desfer de la seua grandea en prendre la condició d'esclau i aplegà a ser, en tot, igual que un home qualsevol. Més encara: actuant com un home entre hòmens se rebaixà tant i tant, ell mateix, que arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots a fi de que tota la creació, en el cel, en la terra i en l'abisme, caiga agenollada davant del nom de Jesús i tots vinguen a confessar que «Jesucrist és el Nostre Senyor» per a glòria de Deu Pare.

Paraula de Deu.

*O be, més breu:*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 2, 1-5

Germans:

Si alguna força té una advertència feta en nom de Crist, si d'alguna cosa servix una exhortació filla de l'amor, si nos unix el mateix Esperit, si palpita en nosatres un cor compassiu i afectuós, doneu-me la gran alegria de saber que teniu el mateix modo de pensar, que fometeu entre vosatres el mateix amor, que compartiu els mateixos sentiments i que busqueu l'harmonia entre tots. No vullgau fer res ni per egoisme ni per vanaglòria. Sigau humils i considereu que els atres són millors que vosatres mateixos. No vullgau buscar el vostre propi interès, sino el dels atres. Comporteu-vos, en fi, com ho va fer Jesucrist.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Jn 10, 27

**R./** Aleluya. Les meues ovelles reconeixen la meua veu, diu el Senyor; també yo les reconec i elles me seguixen. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Arrepenedit de lo que havia fet, anà a la vinya. Els publicans i les prostitutes vos passaran davant*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 21, 28-32

En aquell temps:

Jesús digué als grans sacerdots i als ancians del poble:

A vore qué vos pareix lo que vaig a dir-vos; un home, que tenia dos fills, li va dir a u d'ells: «fill meu, ves hui a treballar a la vinya». Ell li respongué: «No vullc anar», pero més tart, quan canvià d'idea, anà. Lo mateix digué el pare a l'atre fill, que li contestà: «sí, pare, vaig», pero no va anar. Digau-me: ¿quin dels dos va fer lo que volia el pare?

Els li respongueren: «El primer».

Jesús els va dir: «Puix vos assegure que els publicans i les prostitutes han d'entrar primer que vosatres en el regne de Deu. Perque va vindre Joan a ensenyar-vos, en la seua vida, el camí de la salvació i no el vau creure. En canvi, els publicans i les dònes de mala vida sí que el cregueren. I vosatres, ni encara en acabant de vore açò, volguéreu arrepenedir-vos ni creure'l».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

#### *La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 5, 1-7

Vaig a dedicar al meu amic el càntic de l'enamorat a la seua vinya: «El meu amic tenia una vinya en un pujol molt fèrtil. L'entrecavà, la netejà de pedres, plantà els millors ceps, construï en mig una torre de vigilància i va fer un trull excavat en la roca. Esperà a que li donara bon raïm, pero li donà cabrerots només.

I ara, habitants de Jerusalem i hòmens de Judà, feu de juges, per favor, entre yo i la meua vinya. ¿Qué més podria fer per ella que no ho haja fet ya? ¿Per qué em dona tants cabrerots quan només esperava bon raïm?

Puix ara vos diré lo que pense fer-li a la meua vinya: li llevaré la tanca per a que les raberes la puguen chafar. La deixaré arrasada, tant que no la podaran ni la birbaran; creixeran albarzers i carts i prohibiré als núvols que ploguen damunt d'ella.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel: els hòmens de Judà són els seus plantons més estimats. Esperà bondat i no hi ha més que assassinats; esperà justícia i tot són crits dels oprimits».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 79, 9 i 12. 13-14. 15-16. 19-20 (R./: Is 5, 7a)**

**R./** La vinya del Senyor és la Casa d'Israel.

Un cep te vas endur d'Egipte, Senyor,  
i, per a poder plantar-lo, expulsares als nadius.  
Vas fer créixer els seus brots fins a la mar  
i els seus plantons fins al Gran Riu. **R./**

¿Cóm és que assolares els seus màrgens  
a fi de que la desfullen els qui passen pel camí,  
la devaste el porc salvage  
i la pasturen els animals del camp? **R./**

Deu de l'univers, gira't, mira des del cel i atén:  
vine a visitar la teua vinya,  
el plantó que tu vas fer tan vigorós. **R./**

Ya no nos apartarem de tu mai més;  
deixa-nos viure i invocarem el teu sant nom.  
Renova-nos, Senyor, Deu de l'univers;  
fes-nos vore la llum de la teua mirada i serem lliberats. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Poseu-ho en pràctica, i el Deu de la pau estarà ab vosatres*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 4, 6 -9

Germans:

No vos inquieteu per res; sino que, en qualsevol situació, oferiu a Deu les vostres peticions, acompanyant les vostres oracions i súpliques en l'acció de gràcies. I la pau de Deu, que sobrepassa tot enteniment humà, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments per mig de Jesucrist.

Finalment, germans, tingau en consideració tot lo que hi ha de verdader, de noble, de just, de net, d'amable, de mereixedor d'un bon nom, tot lo que suponga virtut i siga digne d'elogi. I l'ensenyança que vos he impartit, la tradició que vos he confiat i lo que heu vist i sentit en mi, poseu-ho tot en pràctica. I el Deu de la pau estarà ab vosatres.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Jn 15, 16

**R./** Aleluya. No m'heu elegit vosatres; soc yo qui vos ha elegit i vos he manat que aneu per tot el món a donar fruit ben abundant i durador. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Arrendarà la vinya a uns atres llauradors*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 21, 33 - 43

En aquell temps:

Jesús digué als grans sacerdots i als ancians del poble: «Escolteu una atra paràbola: hi havia un propietari que plantà una vinya, la rodejà d'una tanca, construí un trull i edificà una torre de vigilància; en acabant l'arrendà a uns llauradors i se n'anà de viatge. Quan vingué el temps de la verema, envià als seus criats per a obtindre dels llauradors la part del fruit que li corresponia. Pero els llauradors, tirant-se damunt dels criats, a u li van pegar, a un atre el van matar i a un tercer l'apedregaren. L'amo els envià uns atres criats, més que la primera volta; pero els llauradors feren en ells lo mateix.

A lo últim, els envià al seu propi fill, pensant: «al meu fill el respectaran ».

Pero quan els llauradors veren que es tractava del fill de l'amo, se digueren: «Este és l'hereu. Matem-lo i la vinya serà nostra». I, tirant-li mà, el van traure fòra de la vinya i el mataren. De modo que, quan torne l'amo de la vinya, ¿qué vos pareix que farà en aquells llauradors?».

Els li respongueren: «Són uns miserables; els matarà sense compassió i arrendarà la vinya a uns atres llauradors que li donen, en el temps de la verema, el fruits que li corresponen».



Jesús els preguntà: «¿Acàs no heu llegit mai en les Escritures: “La pedra que rebujaren els constructors és ara la pedra cantonera: és el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls s’òmplim d’admiració”?»

Per això, vos dic que el regne de Deu vos serà llevat i serà entregat a un poble capaç de donar els fruits que al regne li pertoquen».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*El Senyor prepararà un convit i eixugarà les llàgrimes de tots els ulls*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 25, 6-10a

En esta montanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i dels millors vins: plats succulents i vins dels rancis. I farà desaparèixer en esta montanya el vel de dol que cobrix tots els pobles i el sudari que amortalla les nacions; aniquilarà la mort ja per a sempre.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els ulls i es borrarà de tot el món l'oprobri del seu poble. Ho ha dit el Senyor.

Aquell dia es dirà: Ací està el nostre Deu, de qui esperàvem que nos salvara; alegrem-nos i celebrem la nostra salvació. La mà del Senyor se posarà damunt d'esta montanya.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 22, 1-3a. 3b-4. 5. 6 (R./: 6cd)**

**R./** Viuré sempre en la casa del Senyor.

El Senyor és el meu pastor; no em falta res.

Me fa sestejar en plats deliciosos,  
me du a abeurar a fonts tranquiles  
i allí em renova. **R./**

Camine segur en la seua guia per l'amor del seu nom.

Encara que passe per sendes tenebroses,  
no tinc por de res perque et tinc al meu costat;  
el teu gayato de pastor me serena i em conforta. **R./**

Pares taula tu mateix davant de mi

i els meus enemics ho veuen;  
m'ungixes el cap en perfums  
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. **R./**

La teua bondat i el teu amor

m'acompanyaran tota la vida;  
i viuré anys i més anys  
en la casa del Senyor. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*En tot puc eixir airós gràcies a Crist, que em dona forces*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips 4, 12-14.19-20

Germans:

Sé viure en mig de privacions i en mig de l'abundància. Estic acostumat a tot: igual a menjar be que a passar fam; igual a tindre de tot que a estar privat de lo necessari. En tot puc eixir airós gràcies a Crist, que em dona forces. Pero heu fet molt be d'ajudar-me en estes hores difícils per a mi.

A canvi, el meu Deu, tan ric i poderós com és, vos proveirà esplèndidament en les vostres necessitats per mig de Jesucrist. A Deu, Pare nostre, la glòria per a sempre. Amén.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Cfr. Ef 1, 17-18

**R./** Aleluya. Que Deu, el Pare de nostre Senyor Jesucrist, allumene els ulls del vostre cor per a que conegau quina és l'esperança a la qual hem segut cridats. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Convideu a la boda a tots els qui trobeu*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 22, 1-14

En aquell temps:

Als grans sacerdots i als ancians del poble Jesús els contà esta paràbola: «El regne del Cel se pot comparar a un rei que anava a celebrar el casament del seu fill. Envià als seus criats a avisar als convidats, pero estos no volgueren acodir.

Els tornà a enviar a uns atres criats en este encàrrec: «Digau als invitats que ya tinc preparat el convit. He fet matar els meus vedells i les ovelles grosses i tot està a punt. Que vinguen a la boda». Pero els convidats no feren gens de cas, sino que cada u se n'anà al seu camp o al seu negoci. Inclús, hi hagué qui, tirant mà dels criats, els maltractà i els va matar.

El rei, en saber-ho, s'indignà tant que envià als seus soldats a acabar tot d'una en aquells assessins i a cremar-los la ciutat.

En acabant, digué a uns atres criats: «La boda està ya preparada, pero aquells convidats no es la mereixen. Per tant, aneu a les eixides de la ciutat i convidau a la boda a tots els qui trobeu». Els criats ixqueren als camins i reuniren a tots els qui trobaren, igual roïns que bons. D'esta manera la sala del banquet s'omplí de comensals.

Quan el rei entrà a saludar als convidats, observà que u d'ells no duya vestit de festa i li preguntà: «Amic, ¿cóm t'has atrevit a entrar ací sense vestir-te de festa?». Ell no va saber qué contestar-li. Per això, el rei va dir als seus criats: Lligueu-lo de

peus i mans i tireu-lo fòra, a on tot és fosc. Allí tot seran plors i cloixiran les dents». «Perque en són molts els cridats, pero ya no en són tants els elegits».

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 22 ,1-10

En aquell temps:

Als grans sacerdots i als ancians del poble Jesús els contà esta paràbola: «El regne del Cel se pot comparar a un rei que anava a celebrar el casament del seu fill. Envià als seus criats a avisar als convidats, pero estos no volgueren acodir.

Els tornà a enviar a uns atres criats en este encàrrec: «Digau als invitats que ya tinc preparat el convit. He fet matar els meus vedells i les ovelles grosses i tot està a punt. Que vinguen a la boda». Pero els convidats no feren gens de cas, sino que cada u se n'anà al seu camp o al seu negoci. Inclús, hi hagué qui, tirant mà dels criats, els maltractà i els va matar.

El rei, en saber-ho, s'indignà tant que envià als seus soldats a acabar tot d'una en aquells assessins i a cremar-los la ciutat.

En acabant, digué a uns atres criats: «La boda està ya preparada, pero aquells convidats no es la mereixen. Per tant, aneu a les eixides de la ciutat i convideu a la boda a tots els qui trobeu». Els criats ixqueren als camins i reuniren a tots els qui trobaren, igual roïns que bons. D'esta manera la sala del banquet s'omplí de comensals.

Paraula del Senyor.

## DUMENGE **XXIX** DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Duc a Cir de la mà per a sometre-li les nacions*

Lectura del llibre del profeta Isaïes **45, 1. 4-6**

El Senyor du de la mà al seu ungit, Cir, per a sometre-li les nacions, per a deixar desarmats als reis, per a obrir-li les ciutats i per a que no se li tanquen les portes.

El Senyor diu: «Per Jacop, el meu servent, per Israel, el meu escollit, te vaig cridar pel teu nom i et vaig donar un títol encara que tu no em coneixies. Yo soc el Senyor i no n'hi ha un atre; fòra de mi no hi ha ningun deu. Encara que no em coneixies, te vaig posar l'insígnia de guerrer per a que saberen, d'un cap a l'atre de la terra, que no hi ha un atre deu, llevat de mi. Yo soc el Senyor i no n'hi ha un atre».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 95, 1 i 3. 4-5. 7-8. 9-10a i c (R./: 7b)**

**R./** Celebrem la glòria i el poder del Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou,  
canteu al Senyor per tota la terra.  
Conteu als pobles la seua glòria  
i els seus prodigis a totes les nacions. **R./**

Perque el Senyor és gran i digne d'alabança,  
més temible que tots els deus.  
Els deus de les nacions són tots ells no res,  
pero el Senyor ha fet el cel. **R./**

Famílies dels pobles, aclameu al Senyor,  
celebreu la glòria i el poder del Senyor,  
tributeu honor al nom del Senyor  
i entreu en els seus atris portant-li presents. **R./**

Adoreu al Senyor vestit de majestat;  
que tremole davant d'ell tota la terra.  
Digau als pobles: «El Senyor és Rei;  
ell governa els pobles rectament». **R./**

## SEGONA LLECTURA

*No deixem mai de recordar l'activitat de la vostra fe, l'esforç del vostre amor i la fortalea de l'esperança*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 1, 1-5b

Germans:

Yo, Pau, Silvà i Timoteu, a l'Iglésia de Tessalònica, elegida per Deu Pare i per Jesucrist, el Senyor: La gràcia i la pau estiguen ab vosatres.

Donem gràcies a Deu, sense parar, per cada u de vosatres i vos tenim presents en les nostres oracions. Davant de Deu, Pare nostre, no deixem mai de recordar l'activitat de la vostra fe, l'esforç del vostre amor i la fortalea de l'esperança que heu depositat en Jesucrist, nostre Senyor. Germans tan volguts de Deu: sabem ben be cóm se va fer la vostra elecció, perque l'evangeli de la salvació, que vos vàrem anunciar, no es va reduir només a paraules, sino que estava ple de la força i dels dons de l'Esperit Sant; com també sabem quin va ser el nostre comportament entre vosatres treballant pel vostre be.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Flp 2, 15d-16a

R./ Aleluya. Resplandireu com estrelles en mig del món si manteniu ferma la paraula de vida. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*Doneu al César lo que és del César i a Deu lo que és de Deu*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 22, 15-21

En aquell temps:

Els fariseus planejaven la manera de sorprendre a Jesús en alguna paraula que es poguera tornar en contra d'ell.

Aixina que li enviaren alguns dels seus, en uns partidaris d'Herodes, per a preguntar-li: «Mestre, sabem que tu eres sincer, que ensenyes el camí de Deu conforme a la veritat i que no t'importa gens qué diran ni enjuïcies als hòmens per les apariències. Dis-nos, per tant, qué penses d'açò: ¿estem obligats a pagar tribut al César o no?».

Jesús, comprenent a l'instant la mala intenció que hi havia en ells, els respongué: «Hipòcrites, ¿per qué me voleu comprometre? Ensenyeu-me la moneda del tribut». Ells li presentaren una moneda romana.

I Jesús els preguntà: «¿De quí és esta efigie i esta inscripció?».

Li van contestar: «Del César».

Jesús els replicà: «Puix doneu al César lo que és del César i a Deu lo que és de Deu».

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*No t'aprofitaràs ni de les viudes ni dels òrfens, perquè s'encendria la meua indignació*

Lectura del llibre de l'Èxodo 22, 21-27

Açò diu el Senyor:

«No maltractaràs ni oprimiràs als forasters perquè també vosatres vàreu ser forasters en Egipte.

No t'aprofitaràs ni de les viudes ni dels òrfens, perquè si t'aprofites d'ells, i ells alcen a mi el seu crit, yo els escoltaré i, encés d'indignació, vos faré morir a espasa; les vostres dones quedaran viudes i òrfens els vostres fills.

Si prestes diners ad algú del meu poble, o ad algú dels pobres que viuen en tu, no sigues en ell un usurer exigint-li els interessos. Si et quedes com a penyora el manteu d'un atre, torna-li'l abans de pondre's el sol perquè no té ningun atre vestit per a abrigar-se el cos, i ¿en qué, si no, dormiria? Si ell alçara a mi el seu crit, yo l'escoltaria perquè yo soc compassiu».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 17, 2-3a. 3bc-4. 47 i 51ab (R./: 2)**

**R./** Yo et vullc, Senyor; tu eres la meua fortalea.

Yo et vullc, Senyor; tu eres la meua fortalea,  
la meua roca, la muralla i el meu refugi. **R./**

Deu meu, fortí a on yo m'ampare,  
escut i castell de la meua defensa.  
Yo clame al Senyor, a qui adore,  
i, per això, quedaré lliure dels qui em perseguixen. **R./**

¡Vixca el Senyor, beneïda siga la meua Roca!  
¡Beneït siga el meu Deu i Salvador!  
Ell ha donat una gran victòria al seu rei  
i ha mostrat el seu amor al seu Ungit. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Vau renunciar als ídols per a servir a Deu i esperar al seu Fill*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 1, 5c-10

Germans:

Ya sabeu quina va ser la nostra conducta entre vosatres, per al vostre be. També vosatres seguíreu el nostre eixemple i el del Senyor, acollint la paraula de Deu en el goig de l'Esperit Sant, en mig de tantes adversitats com se vos en derivaren. D'esta manera vos heu convertit en un model per a tots els creents de Macedònia i d'Acaya.

I no únicament en Macedònia i en Acaya; també en molts atres llocs heu divulgat la Paraula del Senyor, i la vostra fe en Deu ha anat de boca en boca, de tal modo que és innecessària qualsevol paraula nostra. Perque tots s'admiren de l'acollida que nos dispensàreu i de cóm vau renunciar als ídols i vos convertíreu a Deu, per a servir només al Deu viu i verdader, esperant que el seu Fill Jesús, a qui ell va resucitar triumfant de la mort, se manifeste des del cel i nos lliure del terrible jú que s'acosta.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Jn 14, 23

**R./** Aleluya. Qui em vol de veres farà cas de lo que yo dic, diu el Senyor; mon Pare el voldrà, i el Pare i yo vindrem ad ell i viurem en ell. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Amaràs al Deu teu i amaràs als atres com a tu mateix*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 22, 34-40

En aquell temps:

Els fariseus, quan saberen que Jesús havia fet callar als saduceus, se tornaren a reunir, i, per a ficar-lo a prova, u d'ells, doctor de la Llei, li preguntà: «Mestre, ¿quin és el manament més important de la Llei?».

Ell li respongué: «Amaràs al Senyor, Deu teu, en tot el cor, en tota l'ànima i en tot el teu enteniment. Este és el primer i el més important dels manaments. Pero n'hi ha u que li és molt paregut: «Amaràs als atres com a tu mateix». En estos dos manaments se resumix tota la Llei de Moisés i l'ensenyança dels profetes».

Paraula del Senyor.



## DUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Vos vau apartar del camí recte i a molts, veent com fèeu justícia, els heu fet entropeçar*

Lectura del llibre del profeta Malaquies 1, 14b–2, 2b. 8-10

Yo soc el Rei dels reis, diu el Senyor de l'Univers, i el meu nom és reverenciat per totes les nacions. I ara va per vosatres, sacerdots: sapiau que si no m'obediu i no esteu atents per a honrar el meu nom, vos llevaré el poder de beneir, diu el Senyor de l'Univers.

Vos vau apartar del camí recte; a molts, veent com fèeu justícia, els heu fet entropeçar i heu invalidat l'aliança que tenia feta en Leví, diu el Senyor de l'Univers. Per això, faré que tot el poble vos desprecie i vos tinga per no res, igual com vosatres heu intentat fer-ho en mi, per no haver seguit els meus camins i per haver aplicat justícia en parcialitat.

¿No tenim tots un mateix Pare? ¿No nos ha creat el mateix Deu? Puix, ¿per qué no som lleals els uns als altres, profanant aixina l'aliança dels nostres pares?

Paraula de Deu.

### **Salm responsorial 130, 1. 2. 3**

**R./** Guarda'm en pau al teu costat, Senyor.

Senyor, el meu cor no és ambició  
ni són altius estos ulls meus.  
No vaig darrere de lo grandíós  
ni pretenc coses que són massa altes per a mi. **R./**

Més be, aquete els meus anhels,  
igual que un chiquet, que ya no mama,  
en braços de sa mare. **R./**

Israel, posa la teua esperança en el Senyor  
des d'ara i per a sempre. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Estàvem disposats a donar-vos, no únicament l'Evangelí de Deu, sino inclús la nostra pròpia vida*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 2, 7b-9. 13

Germans:

Hem preferit comportar-nos entre vosatres en tota delicadea, com una mare acarona als seus fills. Era tan gran l'afecte que vos teníem que estàvem disposats a donar-vos, no únicament l'Evangelí de Deu, sino inclús la nostra pròpia vida: tant vos havíeu guanyat el nostre amor. Recordeu, si no, germans, el nostre esforç i cansament: cóm treballàvem nit i dia per a no ser un gravamen a ningú i, mentres, vos proclamàvem l'evangelí de Deu.

Ara també tenim motius més que de sobra per a donar gràcies a Deu sense parar, perquè, quan vàreu acollir l'Evangelí que vos anunciàvem, l'acollíreu, no com una paraula d'home, sino com lo que és de veritat: la mateixa Paraula de Deu, que seguix actuant en vosatres, els creents.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Mt 23, 9b. 10b

R./ Aleluya. L'únic pare vostre és el que està en el cel; l'únic preceptor vostre és Crist. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*Els mateixos no fan lo que ensenyen*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 23, 1-12

En aquell temps:

Jesús parlà a la gent i als discípuls, dient-los: «Els mestres de la Llei i els fariseus són els encarregats d'interpretar la Llei de Moisès. Per tant, vosatres deveu complir i fer allò que ells vos diguen; pero no imiteu el seu comportament, perquè ells mateixos no fan lo que ensenyen. Posen a les espales dels atres unes càrregues pesadíssimes, pero ells no estan disposats a tocar-les ni en el dit. Tot ho fan, només, per a que la gent els mire; per això, usen les filactèries molt amples i els flocs del manteu, més llargs que els de ningú; els agrada ocupar els primers llocs en els convits, ser saludats en públic per la gent, assentar-se en els llocs d'honor en les sinagogues i que els diguen «Rabí», o siga, «Mestre».

Vosatres, en canvi, no vos deixeu dir «Mestres», perquè només u és el vostre mestre i tots vosatres sous germans; ni tampoc li doneu el nom de «Pare» a ningú del món, perquè l'únic pare vostre és el que està en el cel; ni vos deixeu dir «Preceptors», perquè l'únic preceptor vostre és Crist. El més important d'entre vosatres és aquell

que està ben disposat a ser el vostre servidor.

El qui es crega ser superior als altres serà humiliat; però tot el qui s'humilie a sí mateix serà enaltit».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

*Els qui busquen la sabiduria acaben trobant-la*

Lectura del llibre de la Sabiduria 6, 13-17

Radiant i immarcescible és la sabiduria; els qui se l'estimen, fàcilment la veuen, i tots els qui la busquen, acaben trobant-la; ella mateixa es dona a conèixer als qui la desigen.

Qui s'alce de bon matí per a buscar-la no es cansarà, perquè la trobarà assentada a la porta de sa casa. Pensar en ella sempre és senyal de madur enteniment; i el qui, per a trobar-la, passa la nit en vela, ben pronte perdrà tot el seu desfici.

Perquè ella va sempre buscant als qui se la mereixen; pels camins se'ls apareix benévola i els ix al pas en tot lo que pensen fer.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 62, 2.3-4.5-6.7-8 (R./: 2b)**

**R./** Tot yo tinc set de tu, Senyor, Deu meu.

Tu, Senyor, eres el meu Deu i yo et delere;  
tot yo tinc set de tu  
i per tu es desviu este cor meu  
com una terra eixuta, exhausta, sense una gota d'aigua. **R./**

Yo et contemplava en el santuari  
en vore't ple de glòria i poderós.  
L'amor que em tens val més que la vida;  
per això, els meus llavis t'alaben ara. **R./**

Durant tota la vida vullc beneir-te  
i alçar les meues mans en alabança del teu nom.  
Me sent associat, tant de lo bo, com de lo millor,  
i la meua boca t'alaba plena de goig. **R./**

Gitat en el llit, te recorde, Senyor,  
i despert, no faig més que pensar en tu,  
perquè tu m'ajudes sempre,  
i a l'ombra de les teues ales soc feliç. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Deu s'endurà en ell als qui han mort units a Jesús*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 4, 13-18

Germans:

No volem que desconegeu la sort dels qui ja han mort per a que no estigau trists com els qui no tenen esperança. Si nosatres creem que Jesús ha mort i ha resucitat, igualment hem de creure que Deu s'endurà en ell mateix als qui han mort units a Jesús.

Fiats en la paraula del Senyor, vos assegurem que nosatres, els qui quedem en este món quan el Senyor vinga i se nos manifeste, no tindrem ninguna preferència sobre els qui ja hauran mort.

Perque a una veu del qui mana, al crit d'un arcàngel i al toc de la trompeta divina, el Senyor mateix baixarà del cel; i els qui han mort units a Crist resucitaran en primer lloc. En acabant, els qui d'entre nosatres encara quedem vius, serem duts, juntament en ells, als núvols i eixirem per l'aire a l'encontre del Senyor. Consoleu-vos, per tant, els uns als altres en estes ensenyances.

Paraula de Deu.

*O be, més breu:*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 4, 13-14

Germans:

No volem que desconegeu la sort dels qui ja han mort per a que no estigau trists com els qui no tenen esperança. Si nosatres creem que Jesús ha mort i ha resucitat, igualment hem de creure que Deu s'endurà en ell mateix als qui han mort units a Jesús.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Mt 24, 42a-44

R./ Aleluya. Vigileu i estigau a punt perque no podeu imaginar en quin moment ha de vindre el Fill de l'home. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*¡Que aplega el nóvio, ixcau al seu encontre!*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 25, 1-13

En aquell temps:

Jesús digué esta paràbola als seus discípuls: El Regne del cel se sembla a lo que va ocórrer en una ocasió: Hi havia deu chiques que prengueren els seus cresols i varen eixir a l'encontre del nóvio. Cinc eren despreocupades i les altres cinc prudents.

Quan les despreocupades prengueren el cresol, s'oblidaren de l'oli, pero les atres agafaren els cresols i també els seus setrills. Com el nóvio es retardava, s'endormiscaren totes i s'adormiren.

A mijanit, el crit: «¡Que aplega el nóvio, ixcau al seuencontre!» les despertà. Les chiques, ya dretes, prepararen els cresols. Al mateix temps, les despreocupades se posaren a dir a les prudents: «Els nostres cresols s'apaguen; doneu-nos un poc del vostre oli». «No —varen dir les prudents—, no n'hi ha prou per a totes. És millor que aneu a comprar-ne per a vosatres».

Mentres corrien a la botiga, arribà el nóvio, i les que estaven dispostes entraren en ell a la boda. I tancaren la porta. Les atres cinc, per fi, tornaren i tocaren dient: «Senyor, Senyor, obri-nos la porta». Pero ell respongué: «No vos conec».

Resistiu desperts porque no sabeu ni el dia ni l'hora.

Paraula del Senyor.

## DUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

### PRIMERA LLECTURA

*Tot ho transforma en la destrea de les seues mans*

Lectura del llibre dels Proverbis 31, 10-13. 19-20. 30-31

¡Quànt val una dòna virtuosa! És molt més apreciada que les perles. El seu marit se fia d'ella i no és poc el profit que trau. Tots els dies de la seua vida el fa ben feliç i gens desgraciat. Se proveïx de llana i de lli, que ella els transforma en la destrea de les seues mans.

En la seua mà pren la filosa i fa girar més i més el fus en els dits. Obri la mà als qui capten i allarga el seu braç als indigents.

L'encant és enganyós i la bellea fugaç; per això, l'esposa que tem al Senyor és digna de la més completa alabança. Dediqueu-li versos per l'èxit del seu treball; i que siguen les seues obres les que li canten elogis en la plaça del poble.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 127, 1-2. 3. 4-5 (R./: 1a)**

**R./** Feliços els qui temen al Senyor.

Feliços els qui temen al Senyor  
i van seguint els seus camins.  
Quan menges del fruit de les teues mans,  
seràs feliç i afortunat. **R./**

La teua dòna serà com una parra fecunda  
en l'intimitat de ta casa;  
i els teus fills seran com plantons d'olivera  
al voltant de la teua taula. **R./**

Esta és la recompensa del qui tem al Senyor.  
Que el Senyor te beneïxca des de Sió  
i que veges prosperar a Jerusalem  
tots els dies de ta vida. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*El dia del Senyor no deu sorprendre-vos com si fora un lladre inesperat*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 5, 1-6

Germans:

En quant al moment en que això ha de passar i a les senyals que han d'anunciar-ho, no cal que vos escriga. Vosatres mateixos sabeu ben be que el dia del Senyor ha de vindre com ve un lladre, en plena nit.

Quan la gent vaja dient: «tot és pau i seguretat», és quan justament sobrevindrà la destrucció —igual com els dolors de part que sorprenden a la que està encinta—, i no se n'escaparà ni u. Pero vosatres, germans, no vixcau en les tenebres. Per això, el dia del Senyor no deu sorprendre-vos com si fora un lladre inesperat. Tots, efectivament, som llum; som del dia, no de la nit o de la foscor.

Per tant, no deveu estar adormits com n'hi ha d'atres, sino estar alerta i viure sòbriament.

Paraula de Deu.

**Aleluya** Jn 15, 4a. 5b

R./ Aleluya. Estigau units a mi com yo hoestic a vosatres, diu el Senyor; el qui està unit a mi dona molt de fruit. R./ Aleluya.

## EVANGELI

*T'havia encomanat ben poca cosa i ho has administrat fidelment. Entra i pren part en la meua glòria*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 25, 14-30

En aquell temps:

Jesús contà als seus discípuls esta paràbola: «El regne de Deu pot comparar-se a un home que, abans d'anar-se'n de viatge, reuní als seus administradors i els confià la direcció dels seus negocis. A cada u d'ells, segons la seua capacitat, els encomanà una suma de diners: a u li confià cinc parts del capital; a l'atre, dos; i a un atre, una. En acabant mamprenqué el seu viatge.

El qui n'havia rebut cinc va negociar en el seu capital i en guanyà cinc més. El qui n'havia rebut dos va fer lo mateix i ne guanyà dos més. Pero el qui n'havia rebut una només, prengué els diners de l'amo, va fer un clot en terra i els colgà.

Al cap de molt de temps l'amo tornà i es posà a ajustar comptes en els seus administradors. Se presentà primer el qui havia rebut cinc parts del capital i, presentant-li les atres cinc que havia guanyat, li digué: «Senyor, tu me n'comanares cinc; mira, te n'he guanyat cinc més».

L'amo li va dir: «Està molt be. Has segut un administrador intel·ligent i de confiança. I com has segut fidel en lo que t'havia encomanat, yo te n'comanaré moltes més. Entra i pren part en la meua alegria».



En acabant se presentà el qui n'havia rebut dos i li va dir: «Senyor, tu me n'encomanes dos; mira, te n'he guanyat dos més». L'amo li digué: «Està be. Has segut un administrador intel·ligent i de tota confiança. I com has segut fi del en lo que t'havia encomanat, yo te n'encomanaré moltes més. Entra i pren part en la meua alegria».

Finalment se presentà el qui només n'havia rebut una i li va dir: «Yo sabia que eres un home molt exigent, que vols collir a on no has sembrat i arregar a on no has escampat. Per això, vaig tindre por i amaguí els teus diners baix terra. Ací els tens».

L'amo li respongué: «Mal administrador i gandul: si sabies que yo vullc collir a on no he sembrat i arregar a on no vaig escampar, ¿cóm és que no dugueres els meus diners al banc? Aixina, en tornar yo, hauria rebut el meu capital en els interessos. Lleveu-li, per tant, la part que li vaig encomanar i doneu-li-la al qui en té deü. Perque al qui té, encara li'n donaré més i en tindrà més que suficient; pero al qui no té, inclús lo que tinga, li serà llevat. I ad este administrador inútil tireu-lo fóra, a la foscor. Allí plorarà i li cloixiran les dents».

Paraula del Senyor.

*O be, més breu:*

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 25, 14-15. 19-21

En aquell temps:

Jesús contà als seus discípuls esta paràbola: «El regne de Deu pot comparar-se a un home que, abans d'anar-se'n de viage, reuní als seus administradors i els confià la direcció dels seus negocis. A cada u d'ells, segons la seua capacitat, els encomanà una suma de diners: a u li confià cinc parts del capital; a l'atre, dos; i a un atre, una. En acabant mamprengué el seu viage.

Al cap de molt de temps l'amo tornà i es posà a ajustar contes en els seus administradors. Se presentà primer el qui havia rebut cinc parts del capital i, presentant-li les atres cinc que havia guanyat, li digué: «Senyor, tu me n'encomanes cinc; mira, te n'he guanyat cinc més».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXXIV O ÚLTIM DE DURANT L'ANY  
SOLEMNITAT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST,  
REI DE TOT EL MÓN

PRIMERA LLECTURA

*A vosatres, ovelles meues, mireu que ya vaig a jujar entre ovella i ovella*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel 34, 11-12. 15-17

Açò diu el Senyor Deu:

«Yo mateix buscaré les meues ovelles seguint-los el rastre. De la mateixa manera que el pastor segueix el rastre de la seua ramera quan les ovelles estan disperses, aixina seguiré yo el rastre de les meues ovelles i les arregaré de tots els llocs per a on s'havien dispersat el dia de núvols i de boira.

Yo mateix pasturaré les meues ovelles i les duré a sestejar, diu l'oràcul del Senyor. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar a l'extraviada, embenaré a la que s'havia fet mal i posaré bona a la malalta; mantindré a les grosses i robustes i les pasturaré a totes com és degut».

I en quant a vosatres, ovelles meues, açò vos diu el Senyor Deu: «Mireu que ya vaig a jujar entre ovella i ovella, entre moltons i cabrits».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 22, 1-2a. 2b-3. 5. 6 (R./: 1)**

**R./** El Senyor és el meu pastor; no em falta res.

El Senyor és el meu pastor; no em falta res.  
Me fa sestejar en prats deliciosos. **R./**

Me du a abeurar a fonts tranquiles  
i allí em renova.  
Camine segur en la seua guia  
per l'amor del seu nom. **R./**

Pares taula tu mateix davant de mi  
i els meus enemics ho veuen;  
m'ungixes el cap en perfums  
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. **R./**

La teua bondat i el teu amor  
m'acompanyaran tota la vida;  
i viuré anys i més anys  
en la casa del Senyor. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*Crist entregarà el Regne en mans del Pare Deu. I aixina, Deu ho serà tot per a tots*

Lectura de la primera carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Corint

15, 20-26. 28

Germans:

Crist ha resucitat d'entre els morts com a primícia dels qui ja han mort. Ya que, si la mort vingué per un home, també per un home ve la resurrecció. Si, per compartir la naturalesa d'Adam, tots els hòmens moren, per estar empeltats en Crist tots retornaran a la vida. Pero cada u a l'hora que li corresponga: Crist, el primer; en acabant, els qui són de Crist, el dia que ell vinga. Eixe serà el moment final, quan, aniquilades totes les potències enemigues, Crist entregue el Regne en mans del Pare Deu.

Mentrestant, és precís que Crist regne fins a que Deu haja posat a tots els enemics baix dels seus peus. I l'últim enemic que destruiïca serà la mort. Al final, quan tot haurà quedat somés a Crist, Crist mateix, que és el Fill, se sometrà al Pare Deu que tot ho ha somés ad ell. I aixina, Deu ho serà tot per a tots.

Paraula de Deu.

**Aleluya Mc 11, 9b-10a**

**R./** Aleluya. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el Regne del nostre pare Davit, que està a punt d'aplegar. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*S'assentarà en el seu tro gloriós i els separarà entre ells*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 25, 31-46

En aquell temps:

Jesús digué als seus discípuls: «Quan el Fill de l'home vindrà en el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'assentarà en el seu tro gloriós i es reuniran davant d'Ell tots els pobles. I els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres; i posarà les ovelles a la dreta i les cabres a l'esquerra.

En acabant, el rei dirà als de la seua dreta: «Vingau, mon Pare vos beneïx; prengau possessió del Regne que Ell vos tenia preparat des de la creació del món. Vosatres, quan yo tenia fam, me donàreu a menjar; quan tenia set, me donàreu a beure; quan era foraster, me vau acollir; quan me véreu despullat, me vestíreu; quan estava malalt, me visitàreu; i quan estava en la presó, vau vindre a vore'm».

Els justs li respondran: «Senyor: ¿quàn te vérem famolenc i et donàrem a menjar, o quàn passaves set i et vam donar a beure? ¿Quàn te vérem foraster i et vam

acollir, o despullat i et vestírem? ¿Quàn te vérem malalt o en la presó i anàrem a visitar-te?».

El rei els respondrà: «Vos ho dic en bona veritat: Tot lo que féreu a cada u d'estos germans meus, per menut que fora, a mi m'ho féreu».

Als atres, en canvi, els dirà: «Llunt de mi, malaïts, aneu-vos-en al fòc etern preparat per al dimoni i els seus. Perque vaig tindre fam i no em donàreu a menjar; vaig tindre set i no em donàreu a beure; vaig vindre com un estrany i no em vau acollir en casa vostra; me véreu despullat i no em vestíreu; vaig caure malalt i no em visitàreu; me tancaren en la presó i no vau vindre a vore'm».

Els li respondran: «Senyor: ¿quàn te vérem mort de fam o de set, o com un estrany, o despullat, o malalt, o en la presó i no et vam assistir?».

Ell els replicarà: «Vos assegure que tot lo que heu deixat de fer en benefici del més humil dels meus germans, també a mi heu deixat de fer-m'ho». De modo que estos aniran al castic etern mentres els justs aniran a la Vida Eterna».

Paraula del Senyor.

SOLEMNITATS  
DEL SENYOR  
DE DURANT L'ANY

Dumenge darrere de Pentecostés  
SOLEMNITAT DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

PRIMERA LLECTURA  
*Yo soc el Senyor, Deu compassiu i misericordiós*

Lectura del llibre de l'Èxodo 34, 4b-6. 8-9

Per aquells dies:

Moisés s'alçà de bon matí i pujà a la montanya del Sinaí, com el Senyor li ho havia manat, duent en les mans les dos taules de pedra.

El Senyor baixà en mig del núvol i s'estigué allí en ell. Moisés invocà el nom del Senyor, el qual, passant per davant d'ell, cridà dient: «Yo soc el Senyor, Deu compassiu i misericordiós, lent per al castic i ric en bondat».

Al moment, Moisés s'inclinà i es tirà per terra i, adorant-lo, li digué: «Senyor, si he trobat gràcia als teus ulls, te pregue que te'n vingues en nosatres. És cert que este poble és dur de bascoll, pero perdona les nostres culpes i pecats i pren-nos com a herència teua».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial Dn 3, 52. 53. 54. 55. 56**

**R./** A tu, glòria i alabança per a sempre.

Beneït eres, Senyor, Deu dels nostres pares,  
beneït el teu nom sant i gloriós. **R./**

Beneït eres dins del sant temple de la glòria. **R./**

Beneït tu per damunt del tro del teu regne. **R./**

Beneït tu, que sondegas els abismes,  
assentat damunt dels querubins. **R./**

Beneït eres tu en el firmament del cel. **R./**

## SEGONA LLECTURA

*La gràcia de Jesucrist, l'amor de Deu Pare i el dò de l'Esperit Sant*

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint **13, 11-13**

Germans:

Estigau contents; esforceu-vos per a conseguir la perfecció, animeu-vos els uns als altres i vixcau ben avinguts i en pau. I Deu, que és font d'amor i de pau, estarà ab vosatres.

Saludeu-vos mútuament en l'abraç de la pau.

Vos saluden tots els germans.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Deu i el dò de l'Esperit Sant estiguen ab tots vosatres.

Paraula de Deu.

**Aleluya Ap 1, 8**

**R./** Aleluya. Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant: al Deu que és, que era i que ha de vindre. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*Deu envià al seu Fill per a que, gràcies ad ell, se salve el món*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan **3, 16-18**

En aquell temps, Jesús va dir a Nicodem:

«Tant va amar Deu al món que no dubtà gens en entregar-li al seu Fill únic per a que no es perga ningú dels qui creguen en ell, sino que tinguen vida eterna. Ya que Deu no envià al seu propi Fill per a dictar sentència de condenació contra el món, sino per a salvar al món gràcies ad ell. Els qui creuen en el Fill no seran condemnats; pero els qui no creuen en ell, ya estan condemnats per no haver cregut en el Fill únic de Deu».

Paraula del Senyor.

Dijous darrere de la Santíssima Trinitat (traslladada al dumenge següent)

## SOLEMNITAT DEL COS I DE LA SANC DE CRIST

### PRIMERA LLECTURA

*T'alimentà en el manà que ni tu ni tos pares coneixíeu*

Lectura del llibre del Deuteronomi 8, 2-3. 14b-16a

Per aquells dies, Moisès parlà al poble:

«Recorda-te'n del camí que el Senyor, Deu teu, t'ha fet recórrer pel desert estos quaranta anys per a afligir-te, per a posar-te a prova i per a conèixer els sentiments del teu cor: a vore si observes o no els seus preceptes.

Ell t'afligí fent-te passar fam, pero en acabant t'alimentà en el manà, que ni tu ni tos pares coneixíeu, per tal de fer-te saber que l'home no viu només de pa, sino també de tota paraula que ix de la boca de Deu.

No t'oblides del Senyor, Deu teu, que et va traure de la terra d'Egipte, de l'esclavitud; que et va conduir per este desert immens i terrible, infestat d'escurçons i d'alacrans, de terra eixuta, sense gota d'aigua; que per a tu va fer eixir d'una roca dura una font d'aigua; i t'alimentà, en el desert, en el manà que ni tu ni tos pares coneixíeu».

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R./: 12a)**

**R./** Glorifica al Senyor, Jerusalem.

*O be:* Aleluya.

Glorifica al Senyor, Jerusalem,  
canta alabances al teu Deu, Sió:  
ell és qui assegura les teues portes,  
qui beneïx als teus fills dins de tu. **R./**

Ell manté la pau dins del teu territori  
i t'assecia en la flor del blat.  
Ell envia ordens a la terra  
i la seua paraula corre a pressa, no es deté. **R./**

Ell anuncia els seus plans als fills de Jacop,  
i als fills d'Israel, els seus preceptes i decrets.  
No ha obrat aixina en els atres pobles  
ni els ha fet conèixer les seues decisions. **R./**



## SEGONA LLECTURA

*Aixina com hi ha un sol pa i tots participem d'ell, igual també nosatres, encara que en sigam molts, formem un sol cos*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **10, 16 -17**

Germans:

Eixe càlic beneït que nosatres beneïm, ¿no nos fa participar de la sanc de Crist? I eixe pa que compartim, ¿no nos fa compartir el cos de Crist? Aixina com hi ha un sol pa i tots participem d'ell, igual també nosatres, encara que en sigam molts, formem un sol cos.

Paraula de Deu.

### **Aleluya Jn 6, 51**

**R./** Aleluya. Yo soc el pa viu baixat del cel, diu el Senyor; qui menja d'este pa viurà per a sempre. **R./** Aleluya.

## EVANGELI

*La meua carn és un verdader menjar i la meua sanc és una verdadera beguda*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **6, 51-58**

En aquell temps, Jesús digué als jueus:

«Yo soc el pa viu baixat del cel. Qui menja este pa viurà per a sempre. Més encara: el pa que yo done és la meua carn per a que done vida al món».

Els jueus se posaren a discutir i dien: «¿Cóm s'ho pot arreglar este per a donar-nos a menjar la seua carn?».

Jesús els respongué: «Vos ho dic de veritat: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seua sanc, no podeu tindre vida en vosatres. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc té vida eterna, i yo el resucitaré l'últim dia. Per cert: la meua carn és un verdader menjar i la meua sanc és una verdadera beguda. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc està en mi i yo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i yo vixc gràcies al Pare; igualment els qui me mengen viuran gràcies a mi. Este és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells moriren; pero els qui mengen d'este pa, viuran per a sempre».

Paraula del Senyor.

Divendres de la tercera setmana darrere de Pentecostés

SOLEMNITAT DEL SAGRAT COR DE JESÚS

PRIMERA LLECTURA

*El Senyor s' enamorà de vosatres i vos elegí*

Lectura del llibre del Deuteronomi 7, 6-11

Per aquells dies:

Moisés parlà al poble: «Tu eres un poble consagrat al Senyor, Deu teu; Ell t'ha elegit per a que sigues, entre tots els pobles de la terra, la seua propietat personal. El Senyor s' enamorà de vosatres i vos elegí, no perque fóreu un poble més numerós que els altres, ya que, de fet, sou el poble més menut de tots, sino perque vos vol i es manté fidel al jurament que havia fet als vostres pares; per això, vos va fer eixir d'Egipte en mà forta i vos va rescabalar de l'esclavitud, del domini del Faraó, rei d'Egipte.

Reconeix, per tant, que el Senyor, Deu teu, és verdaderament Deu: el Deu fidel que manté la seua aliança i el seu favor en els qui el volen i guarden els seus preceptes per milers de generacions; pero als qui no el volen els dona la paga que s'han guanyat, fent-los desaparèixer; no espera a donar-los més tart la seua paga: els la dona ad ells en persona.

Per tant, complix estos preceptes, cerimònies i decrets que hui te mane yo guardar.

Paraula de Deu.

**Salm responsorial 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 i 10 (R./: 17)**

**R./** L'amor del Senyor per als qui el temen és de sempre i per a sempre.

Beneïx al Senyor, ànima meua,  
i no t'oblides mai dels seus favors. **R./**

Ell te perdona tots els teus pecats  
i et cura totes les malalties;  
ell rescata de la mort la teua vida  
i t'associa d'amor i de tendrea. **R./**

El Senyor fa justícia als oprimits  
i defén tots els seus drets;  
ha revelat a Moisés els seus camins,  
i el seu obrar, als fills d'Israel. **R./**

El Senyor és compassiu i benigne,  
lent per al castic i ric en l'amor.  
No és la seua paga segons els nostres pecats,  
ni segons les nostres culpes, la seua retribució. *R./*

## SEGONA LLECTURA

*Deu ha segut el primer en amar-nos*

Lectura de la primera carta de sant Joan 4, 7-16

Fills benamats:

Deu és la font de l'amor. Amem-nos, per tant, els uns als altres. El qui ama és fill de Deu i el coneix. El qui no ama no coneix a Deu, perquè Deu és amor.

I Deu nos ha demostrat que nos ama enviant al seu Fill únic al món per a que tingam vida gràcies ad ell.

¿En qué consistix l'amor? No en que nosatres hajam amat primer a Deu, sino en que ell fon el primer en amar-nos i envià al seu Fill per tal d'alcançar-nos el perdó dels nostres pecats.

Fillets benvolguts: si Deu nos ha amat d'este modo, també nosatres nos devem amar els uns als altres. A Deu no l'ha vist mai ningú; pero si nos amem mútuament, Deu està en nosatres, i al seu amor dins de nosatres ya no li falta res. Una bona senyal per a saber que estem en ell, i ell en nosatres, és que nos ha fet el dò de compartir el seu Esperit. També nosatres hem vist, i ho testifiquem, cómo el Pare ha enviat al seu Fill com a salvador del món.

Per això, qui confesse que Jesús és el Fill de Deu, viu en Deu i Deu viu en ell.

Nosatres hem conegut l'amor que Deu nos té i, per això, hem cregut en eixe amor. Deu és amor; i el qui viu en l'amor, viu en Deu i Deu en ell».

Paraula de Deu.

### **Aleluya Mt 11, 29ab**

*R./* Aleluya. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que soc benévol i humil de cor. *R./* Aleluya.

## EVANGELI

*Yo soc benévol i humil de cor*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 11, 25-30

En aquell temps, Jesús exclamà:

«Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als sabis i als entesos. Sí, Pare, aixina t'ha paregut millor. El Pare ho ha posat tot en les meues mans; llevat del Pare, ningú coneix

verdaderament al Fill; i ningú coneix verdaderament al Pare, llevat del Fill i d'aquell a qui el Fill li ho vullga revelar.

Vingau a mi tots els qui esteu cansats i afligits i yo vos faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que yo soc benévol i humil de cor, i trobareu el vostre repòs, perquè el meu jou és suau i la meua càrrega llaugera».

Paraula del Senyor.